



57 - 58 - 59 - 60

Handelingen 61 - 62 - 63 - 64
.....

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990- 1991

Vergaderingen van juni 1991

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BEGROTINGEN

BELEID VLAAMSE GEMEENSCHAP TEN AANZIEN VAN BRUSSEL-HOOFDSTAD

INTERPELLATIES

MAATSCHAPPELIJK OPBOUWWERK

STAND VAN ZAKEN ERC-PROJECT IN HET KADER VAN DE RECONVERSIE
VAN LIMBURG

UNIVERSITEIT GENT EN UNIVERSITAIR CENTRUM ANTWERPEN

VERKEERS- EN VERVOERSDEBAT

WATERKWALITEITSDOELSTELLING VOOR DE MIDDENLOOP VAN DE DENDER
EN BIJBEHORENDE ZIJRIVIEREN EN BEKEN

Inhoud

Nr. 57 Donderdag 13 juni 1991 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2041

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2041

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2041

Beleidsbrieven
Indiening en verwijzing, blz. 2041

Verslagen
Indiening, blz. 2041

In eerste lezing aangenomen artikelen
Indiening, blz. 2042

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2042

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2042

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 2042

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2043

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
— 9-I-A (1990-1991) — Nrs. 1-4

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
— 9-II-A (1990-1991) — Nrs. 1-7
Algemene bespreking, blz. 2043

Sprekers : de heer P. Deprez, verslaggever, de heren A. Denys, L. Hancké, J. Geysels, H. Lauwers, R. Daems, J. Loones, W. Peeters, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
— 9-I-A (1990-1991) — Nrs. 1-4
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2065

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
— 9-II-A (1990-1991) — Nrs. 1-7
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2066

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2074

Bijlage

Vraag om uitleg
Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
Vraag om uitleg van de heer W. Kuypers aan de heer L. Waltniel, Gemeenschaps-

minister van Ruimtelijke ordening en Huisvesting, over de bescherming van het Zoniënwood, blz. 2076

Nr. 58 Donderdag 13 juni 1991 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2079

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2079

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bestemming van de voorlopig beschermde gevangenis Het Pandreijte te Brugge, blz. 2079

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor Sun Parks in Mol-Rauw

Actuele vraag van de heer W. Luyten tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor Sun Parks in Mol-Rauw, blz. 2080

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de onteigeningsprocedure inzake het natuurgebied De Zwinbosjes te Knokke, blz. 2082

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het voorstel van overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse steden en gemeenten voor een gemeentelijk MINA-beleid, blz. 2083

Actuele vraag van de heer M. Bartholomeeussen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het sluiten van zalen in het Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen wegens personeelsgebrek, blz. 2084

Actuele vraag van de heer L. Hancké tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de betaling aan Nederland voor de herstelling van de Westerschelde-oever, blz. 2085

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeersveiligheid op de N 49 en N 44, blz. 2086

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk
— 475 (1990-1991) — Nrs. 1-6
Algemene bespreking, blz. 2087

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, de heren L. Hancké, H.

Lauwers, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw M. Vogels, Minister J. Lenssens
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2092

Voorstel van resolutie van de heren J. Cuyvers, J. Timmermans en W. Peeters, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke en de heer Jozef Bosmans, betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken
— 501 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2
Bespreking, blz. 2094

Sprekers : de heer A. Van Nevel, verslaggever, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren J. Timmermans, J. Caudron, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen
— 503 (1990-1991) — Nrs. 1-8
Tweede lezing, blz. 2098

Spreker : de heer A. Denys
Hoofdelijke stemming, blz. 2102

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

— 9-I-A (1990-1991) — Nrs. 1-4
Aangehouden stemmen, blz. 2103

Spreker : de heer J. Cuyvers
Hoofdelijke stemming, blz. 2105

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

— 9-II-A (1990-1991) — Nrs. 1-7
Hoofdelijke stemming, blz. 2106

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 2107

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk

— 475 (1990-1991) — Nrs. 1-6
Aangehouden stemmen, blz. 2108

Hoofdelijke stemming, blz. 2112

Voorstel van resolutie van de heren J. Cuyvers, J. Timmermans en W. Peeters, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke en de heer Jozef Bosmans, betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken

— 501 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2113

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 29 mei 1991 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud

en Landinrichting, de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening en Huisvesting, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de stand van zaken betreffende het ERC-project in het kader van de reconversie van Limburg

— 511 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2114

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer P. Chevalier tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsstatuut van de BRTN, blz. 2116

Sprekers : de heren P. Chevalier, A. De Beul, Minister P. Dewael

Actuele interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Luxemburgse voorstellen betreffende de Europese Politieke Unie

Actuele interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de invoering van een cultuurparagraaf in het EEG-verdrag, blz. 2118

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, E. Van Vaerenbergh, Minister G. Geens, Minister P. Dewael

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van een demografische taks en over de visie betreffende het toekomstig beleid in Vlaanderen, blz. 2125

Verdaagd

Interpellatie van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het verlenen, behandelen en opvolgen van uitbatingsvergunningen voor bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen, blz. 2125

Sprekers : de heren G. Janzegers, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de rechtspersoonlijkheid van de NV Aquafin, blz. 2127

Sprekers : de heren A. Denys, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans, Minister L. Waltniel

Motie van aanbeveling, blz. 2136

Interpellatie van de heer J. Loones tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het toerisme in Vlaanderen

Interpellatie van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het toeristisch beleid in Vlaanderen, blz. 2136

Sprekers : de heren J. Loones, M. Desutter, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer E. Baldewijns tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de gevolgen voor het onderwijs van de terugkeer van de Belgische militairen uit Duitsland, blz. 2143

Verdaagd

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het omleidingskanaal tussen het Albertkanaal en de haven van Antwerpen, blz. 2143

Verdaagd

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2143

Nr. 59 **Dinsdag 18 juni 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2145

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2145

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 2145

Nota

Indiening, blz. 2145

Adviezen

Indiening en verwijzing, blz. 2145

Verslagen

Indiening, blz. 2146

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2146

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 2146

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2146

Beleidsbrief van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad — 433 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2

Bespreking, blz. 2146

Sprekers : de heer R. Garcia, verslaggever, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, de heren W. De Vlieghere, F. Dielens, L. Vanhorenbeek, E. Van Rompuy, A. Denys, P. Van Grembergen, Minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 2158

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van een demografische taks en over de visie betreffende het toekomstig beleid in Vlaanderen, blz. 2158

Sprekers : de heren A. Denys, F. Dielens, W. Peeters, Minister J. Lenssens

Motie van aanbeveling, blz. 2164

Interpellatie van de heer E. Baldewijns tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de gevolgen voor het onderwijs van de terugkeer van de Belgische militairen uit Duitsland

Verdaagd, blz. 2165

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2165

Nr. 60 **Dinsdag 18 juni 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2167

Interpellaties (Regl. art. 76) (Vervolg)

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het omleidingskanaal tussen het Albertkanaal en de haven van Antwerpen, blz. 2167

Sprekers : de heren L. Dierickx, H. Coveliers, Minister J. Sauwens, Minister L. Waltniel

Interpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de sociale onrust bij de zee- en rivierloodsen, blz. 2170

Sprekers : de heren J. De Bremaeker, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de behoefte aan sociale kavels en sociale woningen in Vlaams Brabant, blz. 2173

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, G. Cardoen, J. Valkeniers, Minister L. Waltniel

Interpellatie van de heer I. Egelmeers tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor het leggen van een pipe-line naar de stortplaatsen van Terhagen-Rumst en Boom voor de gipsafval van Prayon-Rupel, blz. 2179

Sprekers : de heren I. Egelmeers, F. Cauwenberghs, Minister L. Waltniel

Motie van aanbeveling, blz. 2184

Interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de stand van zaken betreffende de participatie van NV Super Club in het ERC-project, blz. 2184

Verdaagd

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2184

Nr. 61 **Woensdag 19 juni 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2185

Mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en het vervoerswezen

Nota over het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de verdere uitvoering van het SST-project
— 518 (1990-1991) — Nr. 1

Beleidsbrief Verkeers- en vervoersplan Vlaanderen
— 510 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2
Debat, blz. 2185

Sprekers : Minister G. Geens, Minister J. Sauwens, de heer A. Denys, de heer A. Schellens, verslaggever, de heren J. Geysels, L. Hancké, H. Candries, M. Olivier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2205

Nr. 62 **Woensdag 19 juni 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2207

Mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en het vervoerswezen

Nota over het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de verdere uitvoering van het SST-project
— 518 (1990-1991) — Nr. 1

Beleidsbrief Verkeers- en vervoersplan Vlaanderen
— 510 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2
Debat (Voortzetting), blz. 2207

Sprekers : de heer H. De Croo, Minister J. Sauwens, de heren E. Beysen, J. Ansoms, H. Van Dienderen, M. Bartholomeeussen, W. Verreycken, L. Hancké, A. Denys, P. Van Grembergen, E. Flamant, mevrouw M. De Meyer, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, de heren G. Cardoen, G. Janzegers, A. Beckers, E. Van Vaerenbergh, J. De Seranno, A. Schellens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2243

Bijlage

Vraag om uitleg

Vraag om uitleg van de heer H. Van Dienderen tot de Voorzitter van de Vlaamse Executieve over de gevolgen van het koninklijk besluit van 6 november 1990 tot de vaststelling van het bedrag van en van

de nadere regels omtrent de bijdrage van de privaatrechtelijke instellingen waarvoor gewetensbezwaarden worden aangewezen voor de Vlaamse verzorgings-, welzijns- en sociaal-culturele organisaties, blz. 2246

Nr. 63 **Donderdag 20 juni 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2249

Mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en het vervoerswezen

Nota over het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de verdere uitvoering van het SST-project
— 518 (1990-1991) — Nr. 1

Beleidsbrief Verkeers- en vervoersplan Vlaanderen
— 510 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2
Debat (Voortzetting), blz. 2249

Sprekers : de heren Jos Bosmans, G. Janzegers, W. Cortois, P. Van Grembergen, L. Dierickx, W. Seeuws, H. Lauwers, F. Vermeiren, F. Dielens, L. Vanhorenbeek, E. Van Rompuy, L. Hancké, J. Valkeniers, W. Kuijpers

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2268

Nr. 64 **Donderdag 20 juni 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2269

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer F. Bosmans tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor de BRTN-zendmast in Sint-PietersLeeuw, blz. 2269

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het aankopen van Max Havelaarkoffie door OCMW-besturen, blz. 2270

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de luxe-uitgave van het MINA-blad, blz. 2271

Actuele vraag van de heer P. Breyne tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de mogelijke wijziging van de coëfficiënten uren-leerkrach-

ten in het deeltijds kunstonderwijs, blz. 2272

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de regeling van de examens handelswetenschappen voor de Centrale Examencommissie, blz. 2274

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het doortrekken van het kusttram-tracé tot het station te Adinkerke, blz. 2274

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de aanleg van een industriezone te Waver, blz. 2276

Actuele interpellatie (Regl. art. 77) **en toegevoegde actuele vraag** (Regl. art. 75, 4, c)

Actuele interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de toepassing van het decreet van 20 maart 1984, houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven op de jeugdlogies. Actuele vraag van mevrouw M. Vogels over de toepassing van het hoteldecreet op jeugd- en bivakverblijven, blz. 2277

Sprekers : mevrouw M. Vogels, mevrouw F. Brepoels, Minister P. Dewael

Mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en het vervoerswezen

Nota over het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de verdere uitvoering van het SST-project
— 518 (1990-1991) — Nr. 1

Beleidsbrief Verkeers- en vervoersplan Vlaanderen
— 510 (1990-1991) — Nrs. 1 — 2
Debat (Voortzetting), blz. 2282

Sprekers : de heren J. Van Bree, R. Van Hooland, Minister G. Geens, de heer J. De Seranno, Minister J. Sauwens, de heren G. Janzegers, H. De Croo

Motie van aanbeveling, blz. 2291

Voorstel van resolutie van de heren G. Verhaegen, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van het debat over de mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en vervoerswezen
— 523 (1990-1991) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2292
Sprekers : de heren A. Denys, G. Janzegers

Bespreking, blz. 2292

Sprekers : de heren H. De Croo, J. Geysels, F. Vermeiren, L. Vanhorenbeek, F. Dielens, W. Verreycken, W. Kuypers, E. Van Rompuy, W. De Vlieghe

Hoofdelijke stemming, blz. 2295
Sprekers : de heren G. Verhaegen, J.
Geysels

Regeling van de werkzaamheden, blz.
2299

Bijlage (Regl. art. 81)
Verzoekschriften, blz. 2303

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

V. Peuskens ; gezondheidsredenen.

E. Beysen, E. De Rycke, J. Devolder, W. Verreycken ; ambtsverplichtingen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, in onderling overleg tussen de betrokkenen wordt de interpellatie van de heer Denys tot Minister Lenssens over de mogelijke invoering van een demografische taks en over de visie betreffende het toekomstig beleid in Vlaanderen verschoven naar een volgende vergadering.

Tevens stel ik voor, teneinde de stemmingen niet op een gevorderd uur te moeten houden, de actuele in-

terpellaties na deze stemmingen te laten doorgaan.

Geen bezwaar ? *(Nee)*

Dan is aldus besloten.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bestemming van de voorlopig beschermde gevangenis Het Pandreitje te Brugge

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Chevalier tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bestemming van de voorlopig beschermde gevangenis Het Pandreitje te Brugge.

De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, alvorens te komen tot mijn actuele vraag wens ik de Minister te feliciteren met een andere door hem onlangs genomen beslissing, namelijk om de Assebroekse Meersen als beschermd gebied te klasseren, waarvoor ik mee aan de kar heb helpen duwen. Deze beslissing is voor de bevolking van Brugge en omstreken een goede zaak.

Mijnheer de Minister, er is echter on-

langs ook enige commotie ontstaan over een andere beslissing, namelijk om naast de gevel van de Brugse nog in dienst zijnde gevangenis — het nieuwe gebouw dat sinds vorig jaar overgenomen werd door het Ministerie van Justitie, is nog niet in gebruik —, beslissing waarmee iedereen het eens is, ook de mannenafdeling te beschermen.

Ik kan uiteraard niet het debat ter zake beginnen gelet op de reglementair bepaalde spreektijd voor een actuele vraag. Toch had ik graag een antwoord op de volgende bemerkingen.

Mijnheer de Minister, waarom hebt u geen rekening gehouden met de regelmatig afgeleverde sloopvergunning van 1989, steeds gunstig geadviseerd door al uw diensten en door AROL ? Waarom bent u niet ingegaan op het ongunstig advies van de Provinciale Commissie voor Monumenten over de voorgestelde bescherming ?

Wat is de motivering van uw beslissing aangezien u zelf de visu kon vaststellen dat het gebouw van nul en generlei waarde meer is en ook altijd als dusdanig door iedere bevoegde dienst werd beschouwd ?

Wat overweegt u te doen met de eis tot schadevergoeding van bijna 0,5 miljard frank van de betrokken firma ingeval het project niet doorgaat ?

Tenslotte, mocht de beschermingsprocedure een voor de Minister gunstig verloop hebben — zodat het gebouw, dat ons inziens niets waard is, wordt beschermd —, is de Executie-

Chevalier

ve dan bereid om het gebouw van de stad Brugge over te kopen en er een bestemming aan te geven? In dat geval zal trouwens een belangrijk stedenbouwkundig project, namelijk de bouw van de binnen de historische stadskern nog laatst mogelijke ondergrondse parking met het oog op het weren van het autoverkeer uit de stad, op de helling komen te staan. Zal de Executieve dan zelf dat project uitvoeren?

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben niet gewend dat een actuele vraag met felicitaties voor het klasseren van de Assebroekse Meersen wordt ingeleid. Meestal ben ik dan wantrouwig voor de vraag die erop volgt.

Sta mij toe, mijnheer Chevalier, de feiten even op een rijtje te zetten ten einde een misverstand of een vergissing uit de weg te ruimen. In juni 1990 bracht de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen een gunstig advies uit voor het klasseren van het poortgebouw, de muur en de centrale as van de mannenafdeling van de gevangenis.

Ik heb daarop het besluit genomen om de klassering van dat gebouw op de voorontwerplijst te plaatsen. In januari 1991 heeft de Provinciale Commissie zich daarmee niet akkoord verklaard omdat mijn beschermingsbesluit verder ging dan wat zij had voorgesteld.

Inmiddels heeft de Centrale Commissie voor Monumenten en Landschappen, dus de overkoepelende instelling, daar een bezoek gebracht en is met een nieuw argument voor de dag gekomen. Deze Centrale Commissie heeft mij op 7 februari 1991 een advies gegeven waarin zij voorstelt het poortgebouw, de muur, de mannenafdeling en de vrouwenafdeling te klasseren.

Ik heb dan op 21 mei 1991 besloten om de klassering van het poortgebouw en van de mannenafdeling op de ontwerplijst te plaatsen.

Ik ben niet kunnen ingaan op de suggestie om ook de vrouwenafdeling te klasseren. Dit heeft niet met een anti-feministische houding te maken. Ik heb daar eveneens een bezoek gebracht en ik meende dat het niet de moeite waard was de vrouwenafdeling te klasseren.

Dit wenste ik te zeggen over de procedure voor de klassering.

Inzake de toekomstige functie van het gebouw moet u weten dat de wet van 1976 op de klassering van monumenten geen opdracht geeft om een functie voor een gebouw te zoeken. Ik heb via deze wet enkel de opdracht om ervoor te zorgen dat het culturele erfgoed dat de moeite waard wordt geacht, wordt geklasseerd.

De meningen daarover kunnen verschillen en ik geef toe dat ik op bepaalde ogenblikken tijdens mijn bezoek ook heb getwijfeld.

Zo zegt men mij bijvoorbeeld dat dit de eerste gevangenis volgens Angelsaksisch model in België is en dat ze ook op andere vlakken merkwaaardige eigenschappen bezit.

In verband met de eis tot schadevergoeding heb ik daarnet mijn mening gezegd. Het is zeer gemakkelijk een eis tot schadevergoeding te formuleren. Ik word daarmee geregeld geconfronteerd. Ik zal er niet verder op ingaan omdat het hier eerder een private aangelegenheid betreft maar ik kan u toch zeggen dat ik drie ernstige argumenten heb om die schade-eis niet te zwaar op te nemen.

U vraagt mij wat de Vlaamse Executieve zal doen. Voor zover ik weet heeft de Vlaamse Executieve niet het inzicht om dit gebouw te verwerven. Dat is trouwens onze taak niet. Het is onze taak om te klasseren.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, de Minister heeft niet geantwoord op mijn vraag. Ik wou namelijk weten waarom hij plots is afgeweken van vorige adviezen en van dat van AROL die zich steeds gunstig over de sloping heeft uitge-

sproken. De Minister gaf zelfs toe dat hij bij zijn bezoek twijfels had over de bescherming. Beroepshalve ben ik vaak in die gevangenis gekomen en ik vraag me werkelijk af waarom dit pand overeind moet blijven als ik zie welke andere gebouwen in dit land worden gesloopt, bijvoorbeeld het Colliseum in Gent.

Ik kom op deze kwestie zeker terug met een interpellatie, wellicht in de Commissie.

Mijnheer de Minister, ik hoop en vertrouw er toch op dat u uw vergissing zult inzien. Daar bent u wijs genoeg voor. Ik ken u overigens goed genoeg om te beseffen dat u weet wat u moet doen, ook als u door uw administratie op het verkeerde pad wordt gezet.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel : Mijnheer de Voorzitter, ik deel geenszins de mening van de heer Chevalier over dat pad waarop ik mij zou bevinden.

Ik ben van de slopingsvergunning afgeweken omdat de Commissie voor Monumenten en Landschappen achteraf een ander advies heeft gegeven en omdat AROL mij zwart op wit heeft medegedeeld — en ik heb dat aan de heer Chevalier laten zien dat die slopingsvergunning onrechtmatig werd toegekend.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor Sun Parks in Mol-Rauw

Actuele vraag van de heer W. Luyten tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor Sun Parks in Mol-Rauw

De Voorzitter : Aan de orde zijn de

Voorzitter

samengevoegde actuele vragen van de heer Geysels tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor Sun Parks in Mol-Rauw en van de heer Luyten tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor Sun Parks in Mol-Rauw.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, het dossier van Sun Parks in Mol-Rauw sleept al lang aan, niet dat wij daarom rouwen. Ik zal vandaag niet terugkomen op alle argumenten tegen dit dossier en het ook niet hebben over de vau-deville opgevoerd door het gemeentebestuur waarbij de burgemeester maandag op televisie vertelde dat alles in orde was, bericht dat de dag nadien op de BRT-radio werd tegen gesproken, terwijl dinsdagmiddag op de radio dan weer werd gezegd dat nog moet bekeken worden of er een onderzoek komt.

Ik heb twee vragen. De eerste is eerder juridisch, maar heeft ook politieke consequenties. Er is geen discussie meer over een openbaar onderzoek in verband met een bouwvergunning toegekend door het gemeentebestuur binnen een BPA. Die discussie is wat mij betreft gesloten. Er is wel discussie over de band tussen het MER-rapport en de bouwvergunning. Verwijzend naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 betreffende het openbaar maken van bouwvergunningen, vraag ik mij af of voor een project waarvoor een bouwvergunning wordt aangevraagd en dat tevens MER-plichtig is, het MER-rapport en de bouwvergunning niet samen in openbaar onderzoek ter kennis van de burgers moeten worden gebracht.

Een tweede vraag. Op het einde van 1986 waren de resultaten bekend van de ecologische impactstudie betreffende Mol-Rauw en omgeving. In de beslissing van december 1986 van de gemeenteraad van Mol is gezegd dat de randvoorwaarden gestipuleerd in de impactstudie in het BPA aan bod

moesten komen. Daarna is dan een aanvraag tot gewestplanwijziging ingediend die door de Executieve is goedgekeurd. Werden in het huidige BPA de randvoorwaarden overgenomen ? Zo neen, zal de Executieve die nog laten opnemen ? Ik vraag dit speciaal omdat de Executieve door de goedkeuring van gewestplanwijziging impliciet de voorwaarden gesteld door de gemeenteraad van Mol, heeft overgenomen. Op welke manier zal de Minister de gemeente verplichten de randvoorwaarden op te nemen ?

De Voorzitter : De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, rond een zelfde onderwerp als tweede. komen spreken is natuurlijk als een afgegraasde wei, maar mijn tussenkomst gaat in dezelfde richting. Het is wellicht een versterkte echo ervan.

Zelfs al zouden al mijn vragen reeds gesteld zijn geweest, dan zou ik nog met een persoonlijk probleem zitten, want er zijn heel wat naamgenoten van mij in de Kempen. Er zijn er die in de Zuiderkempen Senator zijn ; er zijn er die in de Middenkempen burgemeester zijn en daardoor wordt mij wel eens gevraagd of ik daar voor iets tussenzit. Er zijn soorten Luytens : er zijn er die de natuur willen verdedigen, zoals ik, en er zijn er die blijkbaar aanvaardden dat de natuur wordt geschonden. Ik heet dus niet Sus, maar Walter.

Rond dit project is reeds jaren geleden beroering ontstaan, die nu in een soort stroomversnelling met afremming is terechtgekomen. De vragen daarover worden nu blijkbaar op de televisie behandeld, waar schepenen en burgemeesters verschillen van mening over wat wel en niet moet. Het is dus wenselijk dat, zoals mijn voorganger heeft gezegd, de Minister hier een oplossing brengt, zodat het licht gaat schijnen in het Molse schepencollege.

Graag zou ik willen weten wat de houding van de Vlaamse Executieve is geweest in dat zeer betwiste dossier.

Het is ook mijn zorg te weten of wij kunnen rekenen op de waakzaamheid van de Executieve bij de uitwerking van de zogenaamde randeisen. Inderdaad, hier kan men letterlijk spreken van een scherm in de rand.

De verdere situering van het probleem is reeds gedaan door mijn collega, maar ik wilde toch even een Luyten-accent plaatsen, om aan te tonen dat in de Kempen niet alle Luytens dezelfde zijn.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, een kleine randbemerking : het blijkt dat collega Luyten niet zo fier is over al zijn naamgenoten, maar daar zal wel een reden voor bestaan.

Op 7 juni kwam het bericht dat het schepencollege van Mol een vergunning had afgeleverd aan Sun Parks. Het gebied van Mol-Rauw is reeds vorig jaar zeer sterk in de actualiteit gekomen en na menige discussie en werkvergadering is de Executieve tot een oplossing gekomen die de instemming van alle leden heeft meegekregen. Dat was inderdaad geen gemakkelijke bevalling.

De ingediende bouwaanvraag omvat in feite twee delen. Het eerste deel betreft het vakantiedorp, een project van meer dan 20 hectare. Het is gelegen in een goedgekeurd BPA, hetgeen betekent dat de beslissing omtrent die eerste aanvraag dient genomen te worden overeenkomstig artikel 45 van de wet van 29 maart 1962, dat bepaalt dat in die omstandigheden het gemeentebestuur rechtstreeks de bouwvergunning kan afleveren en dat de gemachtigde ambtenaar over een periode van 15 dagen beschikt om al dan niet een schorsend advies uit te brengen. Dus, op 7 juni werd het dossier overgemaakt aan de gemachtigde ambtenaar te Antwerpen en deze beschikt over 15 dagen, tot en met 21 juni, om een beslissing te treffen.

Een tweede aanvraag betreft de bouw van een conciërgewoning, opslagplaatsen voor surfplanken, enzovoort in de recreatiezone. Deze

Waltniel

bouwaanvraag moet worden behandeld volgens de normale procedure vermeld in artikel 44. Een derde punt is het gebruik van de waterplassen als recreatiegebied. Deze beslaan thans een oppervlakte van meer dan 50 hectaren. In maart 1989 hebben collega Kelchtermans en ikzelf een besluit genomen waarin vermeld staat dat zowel voor een vakantiedorp van meer dan 20 hectaren als voor het gebruik van waterplassen met oppervlakte van meer dan 50 hectaren een MER moet worden opgesteld. Voor zover wij weten werd inderdaad een MER toegevoegd aan de bouwaanvraag, omdat in het vermelde besluit ook werd bepaald dat de MER eigenlijk een essentieel onderdeel is van het bouwdoosier. Nu zou er gebleken zijn dat voor deze MER geen openbaar onderzoek werd uitgevoerd, hoewel dit noodzakelijk is. Dat heeft geen rechtstreekse, maar wel een onrechtstreekse invloed op de bouwaanvraag. Daarom doet ook het gerucht de ronde dat het **schepencollege** van Mol reeds de beslissing zou hebben genomen op de bouwaanvraag terug te komen. Wij hebben vanmorgen contact opgenomen met het stadsbestuur van Mol om precies te weten wat er gaande is. Op het ogenblik is er nog geen enkele beslissing getroffen, zodat alles wat wij vanmorgen hebben gelezen en gehoord eigenlijk gazettenpraat is, die op niets steunt. Dit betekent echter niet dat er aan dergelijke opmerkingen geen gevolg kan worden gegeven. Verder werd het dossier naar de provinciale directie Antwerpen doorgestuurd en de betrokken ambtenaar moet nu onderzoeken of onder meer de randopmerkingen bij het gewestplan werden nagegaan. Hij heeft daarvoor tijd tot 22 juni en intussen zal ons kabinet niet ingrijpen in de procedure van deze bouwaanvraag.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, om er zeker van te zijn dat de Minister en ik mekaar goed begrijpen en juist citeren, maak ik even een résumé. De Minister heeft verklaard dat er ten minste een on-

rechtstreekse band is tussen bouwvergunning en MER. De burgemeester heeft zelf gezegd dat de MER niet conform de afspraken is uitgevoerd. Bovendien moet volgens de Minister de ambtenaar die de conformiteit moet onderzoeken, in elk geval nagaan of de randvoorwaarden komende uit de ecologische impactstudie voldoende werden verwerkt in het BPA, zoals afgesproken. Is dit juist ?

Minister L. Waltniel : Dat klopt inderdaad.

De Voorzitter : De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik wil hier bijna de verdediging van de gazetten opnemen. Wij kennen immers het voorbeeld van de werken die moesten worden stilgelegd op rechterlijk bevel. In de democratie is het soms nodig dat de gazetten de kat de bel aanbinden, zodat de katjes niet in het donker worden geknepen, zoals zo vaak gebeurt. Daarom hebben collega Geysels en ikzelf de parlementaire controle uitgeoefend, zodat u achteraf niet wordt geconfronteerd met in het donker geknepen katjes. Ik had immers de indruk dat de Executieve een beetje een afwachtende houding aannam en het leek mij nuttig deze gebeurtenis in de Raad ter sprake te brengen, zodat de betrokken ambtenaar zijn werk volgens alle wettelijke bepalingen zeer goed kan doen. Soms schiet men daarin weleens tekort. Als zelfs de burgemeester en het schepencollege, die reeds zeven jaar met dit dossier bezig zijn, niet goed meer weten wat er nu moet gebeuren, dan is het nodig op deze zaak de aandacht te vestigen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de onteigeningsprocedure inzake

ke het natuurgebied De Zwinbosjes te Knokke

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Chevalier tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de onteigeningsprocedure inzake het natuurgebied De Zwinbosjes te Knokke.

De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, gedurende enkele jaren reeds wordt het natuurgebied De Zwinbosjes te Knokke bedreigd door een aantal projectontwikkelaars die de bedoeling hebben er een groot congressentrum, een Heli-haven en dergelijke te bouwen.

Mijnheer de Minister, in november 1987 werd door uw voorganger en partijgenoot, de heer Lenssens, een beslissing genomen waarbij én de Zwinbosjes én de Houtsaegherduinen in De Panne werden onteigend. Daarvoor werd een bedrag van 450 miljoen uitgetrokken. Inmiddels werden de Houtsaegherduinen onteigend, terwijl al de projecten aangaande De Zwinbosjes als het ware in het water zijn gevallen. Blijkbaar schatte het schattingscomité deze duinengrond op ongeveer één miljard honderd miljoen, zijnde 500 frank de vierkante meter. Dit is echter een irrealistische schatting aangezien de Houtsaegherduinen werden aangekocht voor 90 frank de vierkante meter, niettegenstaande dit gebied mooier en waardevoller is dan en op zijn minst even aantrekkelijk als De Zwinbosjes te Knokke. Beide gebieden hebben trouwens dezelfde kwalificatie.

Mijnheer de Minister, waarom werd de procedure in verband met De Zwinbosjes stopgezet ? Waarom legt u zich neer bij de irrealistische schatting van het schattingscomité ? Is het in het kader van uw natuuruitbreidingsbeleid niet dringend nodig stappen te ondernemen, te beginnen met de aankoop van een deel van dat gebied ? U zal mij wellicht antwoorden dat u daarvoor niet over voldoende

Chevalier

budgettaire middelen beschikt, maar ter zake werd door de Executieve toch reeds een beslissing genomen. Het is werkelijk hoogdringend dat dit gebied wordt beschermd en onttrokken aan de plannen van de projectontwikkelaars.

Vorige week hebben de heer Desutter, de heer Loones en ikzelf een voorstel van decreet ingediend om de rest van dit gebied te vrijwaren. Ik hoop dat de Minister het eens zal zijn met onze intenties vervat in dit voorstel van decreet.

Mijnheer de Minister, in tegenstelling tot de leden van deze Raad, die slechts vragende partij kunnen zijn, heeft u de mogelijkheid om ter zake handelend op te treden.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de informatie die door de heer Chevalier werd verstrekt bespaart mij de verdere toelichting van dit probleem.

Het onteigeningsbesluit van 6 november 1987 kan inderdaad niet van kracht worden omdat de schatting van één miljard honderd en twee miljoen irrealistisch was. Onder deze voorwaarden is een verwervingsbeleid zo goed als uitgesloten, tenzij voor beperkte gebieden.

Aangezien wij ervan uitgaan — en dit is het antwoord op uw tweede vraag — dat wij ons hierbij niet moeten neerleggen hebben wij op 17 november 1990 een bijkomende schatting gevraagd omdat wij van oordeel waren dat de vorige schatting gebaseerd was op een onjuiste beoordeling van de bestemming van het betrokken gebied in het gewestplan. De heer Chevalier gaf trouwens zelf de referentiepunten. Wij wachten dus op deze nieuwe schatting. Het blijft evenwel mijn bedoeling, via een onteigeningsbesluit op basis van een realistische schatting, tot verwerving van deze gebieden over te gaan.

Ik ben absoluut tegen de plannen van

bepaalde projectontwikkelaars om in de onmiddellijke omgeving een recreatiegebied te realiseren, omdat ik het onaanvaardbaar vind dat een dergelijk recreatiegebied aan de rand van zo'n natuurgebied zou worden uitgebouwd. Ik zal mij daartegen verzetten met alle middelen waarover ik beschik. Ik meen hiermee precies te hebben geantwoord op al de vragen van de heer Chevalier.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het voorstel van overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse steden en gemeenten voor een gemeentelijk MINA-beleid

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het voorstel van overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse steden en gemeenten voor een gemeentelijk MINA-beleid.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, als gemeentemandataris waren wij zeer aangenaam verrast toen wij vaststelden dat het uw bedoeling was, mijnheer de Minister, 618 miljoen van de heffingen in het kader van het MINA-plan ter beschikking te stellen van de gemeenten. Dit was een ware verzuchting, die herhaaldelijk tot uiting is gekomen tijdens de besprekingen van het milieubeleid voor de toekomst. Minder aangenaam was het feit dat het slechts over 618 miljoen ging, wij hadden liever nog meer geld gekregen voor de gemeenten.

In de overeenkomst die u wil afsluiten met de gemeenten, bouwt u de mogelijkheid in om hen bij wijze van spreken te lijmen, met te zeggen dat zij bepaalde bedragen krijgen op voorwaarde dat zij niet enkel doen wat in het MINA-plan is bepaald maar daarenboven nog andere verplichtingen op zich nemen.

In de eerste plaats vraag ik u dus of dit bedrag in de toekomst beperkt blijft tot 618 miljoen dan wel of het mee evolueert met de omvang van de milieueffingen.

Vervolgens, in de veronderstelling dat 200 van de 308 Vlaamse gemeenten deze overeenkomst ondertekenen en de overige gemeenten niet, wat gebeurt er dan met de rest van het geld ? Wordt het onmiddellijk verdeeld onder degenen die de overeenkomst ondertekenden of verdwijnt het in de pot van de Vlaamse Gemeenschap ? Hoe ziet u de evolutie in de toekomst, rekening houdend met de zware lasten die op dit ogenblik aan de gemeenten worden opgelegd ?

De Voorzitter : Minister T. Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Van Vaerenbergh voor de zeer actuele vraag vermits deze kwestie bij de gemeenten op de dagorde staat van de meeste burgemeesters en schepenen.

Wat is de bedoeling van dit milieuconvenant, dat wij op termijn zouden willen afsluiten ? Wij willen hiermee nakomen wat wij - ook in het MINA-plan - altijd hebben gezegd, namelijk dat wij de gemeenten een grotere rol willen geven in de uitvoering van het milieubeleid. Het milieubeleid gaat in eerste instantie ook de gemeenten aan. Zelfs zonder dat het Vlaams Gewest hierin zou tussenkomen, zouden de gemeenten onder druk van hun inwoners en ook omwille van het feit dat zij in het verleden steeds hun verantwoordelijkheid hebben opgenomen, een aantal maatregelen voorstellen die precies synchroon lopen met de maatregelen die wij voor het Vlaams Gewest voorstellen.

T. Kelchtermans

Het milieuconvenant wil deze maatregelen opsplitsen voor de uitvoering van het afvalstoffenplan, het milieubeleidsplan en dus ook voor het natuurontwikkelingsplan.

U vraagt zich af of 618 miljoen dan niet te weinig is. Vertrekkend van de visie dat het niet de bedoeling was om kostendekkend te zijn, maar een stevige stimulans te bieden voor taken waarvan vele gemeenten de uitvoering nu reeds voor hun rekening nemen, zonder enige vergoeding, begrijp ik uw ontgoocheling niet. Indien men ervan uitgaat dat het inderdaad aan 100 ten honderd zou zijn geweest, zou dit een vervalst beeld geven van de werkelijkheid.

Zodra de 308 Vlaamse gemeenten dit convenant hebben beoordeeld en suggesties hebben gedaan, is het onze bedoeling het in september als definitief ontwerpconvenant aan de Vlaamse Executieve voor te stellen en aan de gemeenten te vragen of zij bereid zijn het te ondertekenen, waardoor voor de volgende jaren de rechten en plichten van de gemeenten ten overstaan van het Vlaams Gewest worden vastgelegd. De gemeenten zijn niet verplicht hierop in te gaan. Wij zijn geen voorstander van een decretale regeling omdat wij de gemeenten niet in een keurslijf van verplichtingen willen dwingen. Het is een vrijblijvende overeenkomst waarvan zij vooraf de gevolgen kennen. Indien zou blijken dat een aantal gemeenten geen interesse hebben kan het bedrag van 618 miljoen eventueel ter beschikking worden gesteld van een kleiner aantal gemeenten. Hoofdzakelijk blijft dat de 618 miljoen die in feite afkomstig zijn van de gemeenten terug onder de gemeenten worden verdeeld.

Er is geen enkel gevaar, voor zover dat er gevaar zou zijn, dat deze middelen in het algemeen budget van de Vlaamse Regering zouden terugkomen. In het MINA-fonds is een decretale beveiliging ingebouwd waardoor milieuheffingen uitsluitend via het MINA-fonds kunnen worden besteed aan alles wat ten goede komt aan het milieu en aan de natuur. Een andere bestemming is niet mogelijk.



Gemeenschapsminister van Cultuur P. Dewael (PV V) werd door SP-Kamerlid M. Bartholomeeussen ondervraagd over het sluiten van zalen in het Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen wegens personeelsgebrek

Ik denk dat ik daarmee ben ingegaan op uw ongerustheid, die ik begrijp, maar die vooral is ontstaan door een gebrek aan informatie. Momenteel geven de gemeenten trouwens heel wat informatie, samen met de VBSG die ons initiatief ten volle ondersteunt, maar die daarvoor nog niet genoeg middelen ter beschikking kreeg.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer M. Bartholomeeussen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het sluiten van zalen in het Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen wegens personeelsgebrek

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bartholomeeussen tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het sluiten van zalen in het Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen wegens personeelsgebrek.

De heer Bartholomeeussen heeft het woord.

De heer M. Bartholomeeussen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in het Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen loopt momenteel de zeer druk bezochte tentoonstelling van David Teniers. Talrijke bezoekers komen uit verre landen om deze tentoonstelling te bezoeken en worden daar geconfronteerd met gesloten deuren want verschillende zalen van het museum zijn gesloten. Voor de toegangsprijs van 200 frank kunnen zij alleen de David Teniers-tentoonstelling bezoeken. Zij zijn daarover uiteraard zeer verontwaardigd. Wij hopen dat hieraan kan worden verholpen, mede in het vooruitzicht van Antwerpen cultuurstad 1993. Men heeft ons gezegd dat dit te wijten is aan een tekort aan personeel. Kan de Minister mij dit bevestigen en mij meedelen welke oplossing hij desgevallend in het vooruitzicht stelt ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik zou in belangrijke mate kunnen verwijzen naar het antwoord

Dewael

dat ik heb verstrekt aan de heer Suykerbuyk tijdens een voorgaande Openbare Vergadering. Het personeelsprobleem van het KMSK is mij goed bekend. Wij hebben onlangs in de Vlaamse Executieve het personeelskader opnieuw vastgesteld. Normaal zou dat kader 53 suppoosten moeten bevatten, maar er zijn slechts 17 vacatures. Het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen is een buitendienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en het vraagt heel wat tijd om, met de gebruikelijke geëigende aanwervingsprocedure, deze vacatures op te vullen. Daarom heb ik ook aan Minister Van den Bossche gevraagd of het niet mogelijk is om, mede in het licht van de Teniers-tentoonstelling, 17 contractuelen aan te werven. Ik heb deze vraag gesteld in de loop van de maand mei, maar tot op vandaag nog altijd geen antwoord gekregen. Ik heb wel toelating gekregen om 8 gelegenheidsmedewerkers in te schakelen. Dit zijn personen die vooral tijdens het weekend zullen werken.

Het grote probleem, mijnheer Bartholomeeussen, is dat het Museum voor Schone Kunsten een administratie is zoals een andere, met alle rigiditeiten eigen aan het personeelsbeleid van een administratie. Al degenen die in de Vlaamse Raad het decreet bestuurlijk beleid hebben aangenomen dragen hier een deel van de verantwoordelijkheid. Zij hebben ingestemd met deze keuze. Ik heb er toen voor gewaarschuwd dat de administratieve formule van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van een buitendienst ervan, niet de meest geschikte formule is om een museum te runnen. Men heeft er nu echter eenmaal voor gekozen, met alle rigiditeiten en het gebrek aan flexibiliteit vandien.

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Bartholomeeussen.

De heer M. Bartholomeeussen : Mijnheer de Minister, ik besluit uit uw antwoord dat de zalen enkel en alleen gesloten blijven vanwege een personeelstekort, zelfs tijdens deze belangrijke tentoonstelling.

De Voorzitter : Minister Dawael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Dat is juist. Ik herhaal : er zijn normaal 53 suppoosten, maar nog altijd 17 vacatures. Om sneller te gaan heb ik, zoals gezegd, gevraagd 17 contractuelen in te schakelen. Ik heb deze vraag gesteld in de loop van de maand mei aan mijn collega van Openbaar Ambt, maar hij heeft mij nog niet geantwoord.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Hancké tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de betaling aan Nederland voor de herstelling van de Westerschelde-oeveren

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Hancké tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de betaling aan Nederland voor de herstelling van de Westerschelde-oeveren.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, door de technische Scheldec commissie is tijdens de studie van het programma 48-43 voet van de Schelde vastgesteld dat door baggerwerken op Nederlands grondgebied schade aan de oeverbescherming werd aangebracht.

Het probleem is meer dan tien jaar oud ; er is in 1984, tijdens de bijeenkomst van Nederlandse en Belgische ministers besloten dat een overeenkomst moest worden uitgewerkt ; zij werd afgesloten in februari 1987. In het totaal zou het programma van de herstelwerken ongeveer één miljard bedragen. In het raam daarvan werden reeds declaraties van Nederland aan het Vlaams Gewest gedaan ten belope van 53 miljoen frank.

Meer dan een jaar geleden heeft col-

lega Bartholomeeussen daarover een vraag gesteld en aangedrongen op een spoedige betaling. Ikzelf heb in de maand januari in de Commissie van Openbare Werken hetzelfde gedaan. Ik stel hier opnieuw de vraag in de Raad en ik verzoek u spoedig over te gaan tot de uitbetaling van deze 50 miljoen die, op een ogenblik dat de hernieuwing van de WVO-vergunning hangende is en de onderhandelingen over de waterverdragen ter rug worden aangevat.

Bovendien meen ik dat in het kader van een goed nabuurschap wij er alle belang bij hebben goede rekeningen te maken om goede vrienden te blijven. Bijgevolg vraag ik u mij uit te leggen waarom de betaling tot dusver achterwege is gebleven, ook al is zij voorzien in de begroting 1990 en wanneer denkt u dat deze betaling zal kunnen geschieden ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ter zake kan ik zeer bondig zijn : wij moeten deze betaling doen. Tijdens de gesprekken in januari tussen de Vlaamse Executieve en de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat werd dit engagement aangegaan. In het bijblad van de begroting is een krediet van 4 miljoen voorzien, dat het reeds ingeschreven bedrag van 50 miljoen moet aanvullen, meer bepaald in artikel 530182. In de loop van de volgende dagen zal, na het goedkeuren van het bijblad, de betaling onmiddellijk gebeuren. Ik heb de declaratie zelf ondertekend ; de vastlegging van het krediet zal deze maand kunnen gebeuren, zodat de betaling binnen enkele weken kan uitgevoerd worden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de ver-

keersveiligheid op de N 49 en N 44

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeersveiligheid op de N 49 en N 44.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, Senator Van Nevel is er getuige van dat ik hier in de loop van de laatste vijf jaar voor de derde maal tussenbeide kom om te pleiten voor het plaatsen van vangrails langs de N 49 en ook langs de N 44, N 49 zijnde de expresweg Zelzate-Maldegem-zeekust en de N 44 zijnde de rijksweg Aalter-Maldegem-zeekust.

Ik dring daarop aan omdat ik zoëven nog de geactualiseerde cijfers heb ontvangen in verband met het aantal ongevallen op deze wegen. Alleen reeds op de strook Aalter-Maldegem langs de N 44 hebben zich ruim 350 ongevallen voorgedaan op vijf jaar tijd. Langs de N 49 gaat het ook over ruim 300 ongevallen, met een aantal dodelijke slachtoffers, samen 31 over een periode van vijf jaar, met tal van zwaar- en lichtgewonden.

Vorige zondag werden wij op het grondgebied van Maldegem nogmaals geconfronteerd met één van de zwaarste ongevallen die zich dit jaar in ons land hebben voorgedaan. Dit ongeval veroorzaakte een enorme stoffelijke schade en heel wat menselijk leed : 8 zwaargewonden, waarvan nu nog 2 mensen in levensgevaar verkeren, alsook 1 lichtgewonde. Oorzaak : een automobilist rijdt van de weg en omdat er geen vangrails zijn aangebracht, komt zijn voertuig frontaal in botsing met de tegenliggers. Indien er vangrails waren geplaatst, zou alles beter zijn verlopen. Dit is ook het standpunt van de rijks-wacht. Wij menen dat er zowel in het programma voor 1988-1989 als voor 1990-1991 vangrails waren voorzien op het reserveprogramma. Minister Olivier en ook zijn opvolger, Staatssecretaris D'Hondt hebben ooit beloofd dat op de N 49 vangrails zouden

worden geplaatst. Na het ongeval van zondag vragen wij dit nu ook uitdrukkelijk voor de N 44 omdat dit het aantal ongevallen alsook de ernst van de ongevallen zou verminderen.

Mijn vraag is dan ook : waarom kan dit niet ? Waarom gebeurt dit niet ? De situatie wordt werkelijk onhoudbaar en zal ons ertoe aanzetten tot bepaalde acties over te gaan.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, aangezien de cijfers voor 1990 nog niet volledig zijn verwerkt, baseer ik mij dus op de cijfers voor 1989. Toen gebeurden er in België tienduizenden ongevallen. Hierbij vielen 86.000 verkeersslachtoffers, waaronder bijna 2.000 doden. In 1990 zouden er zelfs nog meer dodelijke slachtoffers zijn.

Wij hebben ons infrastructuurbeleid zeer doelbewust aangepast en de nieuwe topprioriteit is de veiligheid. Bij de samenstelling van de programma's wordt vooral aandacht besteed aan het voorkomingsbeleid van ongevallen, het herinrichten van kruispunten en aan de aanpassing van de bestaande wegprofielen aan het mogelijke rijgedrag van de automobilisten.

U vraagt een aantal begeleidende maatregelen voor de gevolgen van dergelijke ongevallen. Het ontbreken van vangrails is uiteraard nooit de oorzaak van een ongeval ; zij kunnen wel de gevolgen ervan beperken. Dit soort vangrails wordt in toenemende mate door onze provinciale directies geplaatst, maar op het ogenblik ontbreekt hiervoor een volledig plan op Vlaamse schaal. Wij hebben absolute prioriteit gegeven aan het voorkomingsbeleid, het doortochtenbeleid en het herinrichtingsbeleid van ons wegennet. In de provinciale verkeersplannen die tegen het einde van het jaar door onze administratie, in overleg met een aantal externe bureaus worden samengesteld, moeten de prioriteiten per provincie worden bepaald.

Naar aanleiding van uw vraag, alsook

van de vragen die andere collega's mij de voorbije dagen en uren hebben gesteld, zal ik de provinciale directie van deze twee drukke en gevaarlijke wegen ertoe aanzetten op korte termijn een aantal maatregelen te nemen, waarbij ik het plaatsen van vangrails niet uitsluit. Dit is trouwens mogelijk in het kader van de onderhoudskredieten. Het zijn echter dure operaties en het plaatsen van betonnen stootbanden is erg duur. Ik zal hieraan bijzondere aandacht besteden, rekening houdend met de prioriteiten per provincie.

Voor de twee-maal-twee-wegen heb ik een algemene maatregel voorgesteld in het kader van mijn aanvullende reglementerende bevoegdheid van het verkeer op de gewestwegen, ten einde de maximum toegelaten snelheid terug te brengen van 120 kilometer per uur tot 90 kilometer per uur.

Dit punt werd onderzocht door een werkgroep opgericht in opdracht van de Interministeriële Conferentie van de Ministers van Verkeer, en ook in samenwerking met de federale Minister van Verkeer, de heer Dehaene. Volgende week maandag staat dit punt opnieuw aan de dagorde van de Interministeriële Conferentie.

Ik meen dat op twee-maal-twee-wegen, met of zonder middenberm, met of zonder vangrails, een snelheidsbeperking zou moeten gelden van 90 kilometer per uur. De maximumsnelheid van 120 kilometer per uur die momenteel is toegelaten, wordt vaak overschreden en is de oorzaak van vele ongevallen. Vooral het doorgaand verkeer aan hoge topsnelheden en dwarsverkeer op gelijkgrondse kruisingen is de oorzaak van de enorme ongevals pieken die wij op dit soort wegen ontmoeten.

Het probleem dat u vandaag aanbracht is belangrijk, maar de algehele aanpak van de problematiek moet absolute prioriteit krijgen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk

— 475 (1990-1991) — Nrs. 1 — 6

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk.

Minister Lenssens is momenteel nog niet in de vergadering aanwezig, maar hij zal ons dadelijk vervoegen. Ik stel voor de algemene bespreking te openen en het woord te verlenen aan de verslaggever, de heer Van der Sande.

Is iedereen daarmee akkoord ? (**Ja**)

De heer Van der Sande, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Van der Sande, verslaggever (**op de tribune**) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, naar aanleiding van het neerleggen van dit ontwerp-decreet was er in de uitvoerende sector van de samenlevingsopbouw heel wat beroering ontstaan.

Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 2 had men verkeerdelijk de conclusie getrokken dat de samenlevingsopbouw werd verengd tot een welzijnsmaterie die alleen nog zou gelden voor bijstand aan personen, en dat alleen nog de achterstelling als enig criterium zou gelden.

Hiertegen werd storm gelopen door de mensen van de sector, die niet wensten te aanvaarden dat het werkingsterrein van het opbouwwerk uitsluitend tot armoedebestrijding zou worden beperkt.

Gesterkt door het advies van de Raad van State werd ervoor gepleit dat samenlevingsopbouw een culturele materie zou blijven op basis van artikel 59bis van de Grondwet en van artikel 4, punt 8 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Bij de bespreking van het ontwerp in de Commissie op 14 mei 1991 heeft de Minister echter duidelijke taal gesproken.

Door de sector mag dit als een geruststelling worden beschouwd.

Vanzelfsprekend kan artikel 2 zelf niet aangepast worden zoals door de sector werd gevraagd, want dit zou in strijd zijn met het advies van de Raad van State en zou ook een bevoegdheidsoverschrijding met zich brengen. De Minister heeft echter duidelijk onderstreept dat hier een terreinafakening gebeurde omwille van de bevoegdheidsaspecten, maar dat dit niet mag worden geïnterpreteerd als een enge activiteitenafbakening. De Minister onderstreepte de noodzaak van een veelzijdige benadering om te kunnen werken met achterstellingssituaties. De toelichting bij artikel 2 had enkel toegevoegd aan te tonen dat een unidimensionele benadering, vanuit onderwijs, vanuit cultuur of vanuit een andere problematiek, niet in dit decreet past.

De Minister stelde duidelijk dat de ruime benadering van het opbouwwerk niet in het gedrang zou komen en dat verschillende aspecten van de situatie van achterstelling op economisch, cultureel, onderwijs-, of milieuvlak nog verder aan bod zullen komen. Voor dit laatste aspect citeerde hij het voorbeeld van de Rupelstreek, waar de binding van de achterstelling aan de milieuproblematiek duidelijk is.

De Minister liet trouwens noteren dat zijn globale visie niet in het artikel 2 zelf kan worden ondergebracht, maar tot uiting zal komen in de uitvoeringsbesluiten.

Naast enkele tekstwijzigingen om taalkundige redenen en de precisering dat de instellingen de juridische vorm van een vzw moeten bezitten, werden er geen noemenswaardige wijzigingen aan de artikelen aangebracht. Omdat door dit decreet een Hoge Adviescommissie wordt opgericht vroeg de Commissie wel nog aan de Minister van Cultuur de huidige Hoge Raad voor Samenlevingsopbouw af te schaffen om dubbel gebruik te vermijden.

Naast artikel 1, dat eenparig werd aangenomen werden alle andere arti-

kelen en ook het geheel van het ontwerp, goedgekeurd met 9 stemmen bij 1 onthouding. (**Applaus**)

De Voorzitter : Ik stel voor de vergadering even te schorsen. Minister Lenssens is nog niet aangekomen, hij is kort opgehouden voor een dringend vraaggesprek voor de Panorama-uitzending over het bejaardenbeleid.

— **De vergadering wordt geschorst om 15 uur.**

— **De vergadering wordt hervat om 15.06 uur.**

De Voorzitter : Wij hervatten de bespreking.

Het woord is aan de heer Hancké.

De heer L. Hancké (**op de tribune**) : Mijnheer de Voorzitter, onze fractie heeft dit decreet goedgekeurd omdat de Minister had ingestemd met een amendement van de meerderheidspartijen dat de leden op hun bank vinden en waardoor in artikel 3, paragraaf 1 in fine de woorden worden weggelaten die betrekking hebben op achterstelling. Wij zijn erg gewonnen voor een beleid waarin de achterstellingspositie en de kansarmoede prioriteit krijgen, maar wij zijn evenzeer gevoelig voor het argument dat dit niet beperkend mag worden geïnterpreteerd. In de samenlevingsopbouw, wat voortaan maatschappelijk opbouwwerk heet, willen wij integendeel ruimte laten voor de ontwikkeling van samenlevingsverbanden die niet direct en niet in de eerste plaats met de bestrijding van de kansarmoede of achterstelling te maken hebben.

Deze sector is al tien jaar op decreetale basis georganiseerd en heeft een eigen structuur in de vorm van het VIBOSO en een zevental RISO's. Wat daar goed werkt moet worden aangemoedigd en versterkt. Dit decreet geeft daarvoor alle waarborgen en de uitleg van de Minister over de geest die hij in dit decreet wil, versterkt ons in de overtuiging dat wij hiermee een uitstekend instrument voor de toekomst hebben. Daarom zal onze fractie dit decreet met overtuiging goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers : (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, ik wil mij nog verontschuldigen omdat ik om ernstige gezondheidsredenen niet aanwezig kon zijn tijdens de besprekingen in de Commissie. Met meer dan gewone aandacht heb ik het verslag gelezen en ik feliciteer de heer Van der Sande dan ook voor dit zeer leesbaar en begrijpelijk werkstuk.

Het belangrijkste element in het debat lijkt mij de plaats en de definitie van het opbouwwerk, de waarde van de samenlevingsopbouw en de bepaling van het decreet zelf. Aan de waarde van het opbouwwerk twijfelt blijkbaar alleen nog de inspecteur van Financiën die een werkelijk politiek pamfletair verslag heeft geschreven tegen de inhoud van het decreet. Dit heeft mij doen schrikken, temeer omdat dit voor een ambtenaar niet gepermitteerd is.

De definitie van opbouwwerk en samenlevingsopbouw moeten wij meer zoeken in de methodiek dan in het thema. Die methodiek behelst dan vooral het zoeken naar plaatselijke samenwerkingsprojecten die zelfvoorziening beogen, het lot in eigen handen willen geven in situaties die men kan omschrijven als niet rooskleurig, door omstandigheden achterop geraakt ten overstaan van de rest van de samenleving. Dat is geen wetenschappelijke maar een operationele definitie. Als men zo een definitie hanteert, zit men op het kruispunt tussen welzijnswerk enerzijds, en vormingswerk of sociaal cultureel werk anderzijds. De grens daartussen is vaag. Hoe breder het welzijnswerk gedefinieerd wordt, hoe meer elementen van sociaal-culturele aard erin terug te vinden zijn. Men zou dan zelfs zo ver kunnen gaan te zeggen dat sociaal-cultureel werk een onderdeel is van welzijnswerk. Ik zeg dat niet. Ik vraag mij zelfs af of de evolutie van de vorige jaren in die richting wel een gelukkige evolutie is. Die evolutie werd echter bewust gekozen met goedkeuring van de betrokken sector. Dit alles is echter een vrij theoretische discussie. Duidelijk is alleszins dat er één minister ter

zake bevoegd moet zijn.

In het decreet wordt daarom en ook met het oog op de toepasbaarheid van het cultuurpact de term bijstand aan personen gebruikt. Dit is de juridische definitie van welzijnswerk. Andere definities zijn trouwens moeilijk bruikbaar. Men heeft dit wel in sommige decreten geprobeerd, maar men is erop teruggekomen.

In het decreet is er dus sprake van bijstand aan personen en meer specifiek over achterstelling. Heel de discussie met de sector gaat over de vraag of die definitie wel voldoende ruim is. Kunnen onder die definitie de sociaal-culturele aspecten worden verstaan? Mijns inziens is er een duidelijk misverstand bij het gebruik van de woorden kansarmoede en achterstelling. Jos Geysels heeft het ter zake graag over een semantische discussie.

Uit de tekst van het decreet, uit de toelichting bij het decreet, uit het verslag en wellicht ook uit het antwoord van de Minister straks blijkt en zal blijken dat achterstelling meer inhoudt dan het werken met werklozen, migranten, bestaansminimumtrekkers, laaggeschoolden en personen uit de vierde wereld, enzovoort. Het begrip achterstelling is veel breder dan het begrip kansarmoede. Hierover kan geen discussie bestaan.

Het begrip achterstelling blijft echter nog voor interpretatie vatbaar. Wat is precies achterstelling en wat is het niet. De Minister zegt dat de problematiek waarmee het maatschappelijk opbouwwerk zich bezighoudt, vele aspecten moet omvatten. Ik vind het een goed bruikbare definitie. Het louter sociaal-culturele hoort immers thuis onder de bevoegdheid van de Minister van Cultuur. Problemen die enkel te maken hebben met lage scholing of economische achterstand, horen thuis bij de VDAB of bij basis-educatie. Loutere milieuaangelegenheden horen, bijvoorbeeld, thuis bij de Bond Beter Leefmilieu. Het werken rond een van deze problemen op zich is echter nog geen maatschappelijk opbouwwerk. Anders krijgt men een terreinvaging tussen de verschillende sectoren. **Maatschap-**

pelijk opbouwwerk zou dan ook te breed en te amorf worden gedefinieerd. Dat zou natuurlijk niet zo erg zijn indien het allemaal betaalbaar was, maar als beleidsinstrument is zo iets niet haalbaar.

Achterstelling is dus veel breder dan kansarmoede. De interpretatie van achterstelling is ruim genoeg, zodat ook sommige vormen van sociaal-cultureel werk, bijvoorbeeld de agogiek, onder het decreet kunnen vallen. Ten slotte zijn er nog de verklaringen van de Minister ter zake. Ik denk dus dat er voldoende garanties ingebouwd zijn om een ruime interpretatie te kunnen waarborgen, maar de sector schijnt daar niet zo gerust in te zijn.

Er werden twee amendementen ingediend, waaronder één door VIBOSO dat in min of meerdere mate door de heer Devolder en AGALEV werd overgenomen. In dat amendement wordt getracht een uitweg te zoeken. Bovendien is er een amendement van de heren Hancké, Van Hecke en mijzelf, waarin wordt getracht die ruimere interpretatie ook in de toekomst te waarborgen.

In deze twee amendementen blijft de interpretatieruimte binnen de definitie van achterstelling, omdat noch in het amendement van de heer Geysels, noch in het onze, de aanhef van artikel 3, paragraaf 2 wordt gewijzigd, terwijl daar precies naar die definitie wordt verwezen. Daarin wordt bepaald dat de Executieve in het kader van de definitie van opbouwwerk, achterstelling en organisaties, een aantal zaken regelt.

Met dit amendement zal er voor de Executieve een interpretatieruimte blijven. Ik hou daar niet van, maar ik denk dat het onvermijdelijk is, omdat opbouwwerk een zeer moeilijk te definiëren sector is op het vlak van het subject.

Dit amendement is in ieder geval wel een duidelijk signaal voor de betrokken sector zodat niet enkel voor deze Executieve, maar ook voor volgende Executieven, deze ruime interpretatie moet kunnen worden gehandhaafd. Om die reden kan dit amendement een positief klimaat creëren

Lauwers

voor de sector. Bovendien kan de goede wil van de Executieve via dit decreet nogmaals worden beklemtoond.

Om al deze redenen meen ik dat dit decreet niet enkel door mijn fractie, maar door een zeer breed forum in deze Raad kan worden gesteund, evenals het amendement dat ter zake werd ingediend. *(Applaus bij de VU)*

De Voorzitter : Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche heeft het woord.

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wat wij bij deze openbare bespreking nog eens extra willen onderlijnen uit uw inleiding voor de Commissie, mijnheer de Minister, is uw optie voor een strikte afbakening van het opbouwwerk tot zijn maatschappelijke welzijnsinvalshoek.

Zoals in de beleidslijn wordt vooropgesteld, wordt derhalve het opbouwwerk hier in het kader van de problematiek van maatschappelijke achterstelling omschreven.

Wij onthouden vooral uit uw verklaring — die is zeer belangrijk aangezien ze door iedere spreker wordt geciteerd dat deze terreinafbakening geenszins als een activiteitenafbakening mag worden beschouwd vermits het werken met achterstellingssituaties nooit eenduidig is en een multiaspectuele benadering steeds noodzakelijk zal zijn en blijven. Dat heeft u in de Commissie verklaard.

Wij hopen stellig dat de volgende Ministers hetzelfde inzicht en dezelfde brede interpretatie zullen aanhouden, zoals collega Lauwers er hier zijn vrees voor uitsprak. Het blijft dus een risico waarover in de sector toch ernstige bezorgdheid bestaat, gelet op de restrictieve commentaar bij artikel 2.

De sector samenlevingsopbouw werd tot op heden gereguleerd met jaarlijkse omzendbrieven. Dit bracht jarenlang onzekerheid over normen en interpretatie.

Wij verheugen ons over de decretale erkennings- en subsidiëringsregeling. Dat heeft als pluspunt meer zekerheid te bieden.

Vooraf uit het streekopbouwwerk in landelijke gebieden vangen wij nochtans signalen van ongerustheid op over dit decreet. De vrees blijft bestaan dat het decreet het werkterrein van het opbouwwerk zal beperken tot kansarmoedebestrijding. Dit betekent dat een vaak moeizame en in overleg met een ruime basis opgebouwde dynamiek niet langer werkmiddelen zou ontvangen.

Cruciaal in dit opbouwwerk als werkvorm is dat prioriteiten in overleg met de betrokkenen worden afgebakend. Daarom steunen wij, zelfs met aandrang, het amendement dat ertoe strekt de term bestrijding van de achterstelling te schrappen.

In dit licht wensen wij van de Minister te vernemen of een aantal projecten in de Westhoek nog voor subsidiëring via het decreet in aanmerking kunnen komen. Zo is er ten eerste het bel-bus-project. Openbaar vervoer is in landelijke regio's vaak onvoldoende uitgebouwd. In overleg met de Lijn, de Vlaamse vervoermaatschappij, en met het plaatselijke verenigingsleven wordt nu gezocht naar een formule om kleine dorpen ook tijdens daluren te ontsluiten. Kan de samenwerkingsopbouw zo een proces nog steunen ?

Ten tweede zijn er projecten bestemd voor jongeren. Uit een onderzoek blijken de aangepaste vrijetijdsvoorzieningen en -activiteiten onvoldoende of moeilijk bereikbaar te zijn. Kan samenlevingsopbouw overleg organiseren tussen het jeugdwerk, het gemeentebestuur van drie landelijke gemeenten en de plaatselijke groepen geïnteresseerde jongeren om een Grabbelpas aan te bieden, wat moet bijdragen tot de leefbaarheid van de landelijke kern ?

Er is ten derde het project IJzer : wisselstroom voor een streek, dat de betrokken bevolking, de besturen, diensten en sectoren wil betrekken bij het geïntegreerde beleid voor dit valleigebied. Op verschillende terreinen, waterzuivering, waterbeheer,

landbouw, recreatie en natuurbehoud worden pilootprojecten uitgewerkt die de leefbaarheid van dit gebied moeten verbeteren en de landenschappelijke waarde als troefkaart valoriseren. Het sensibiliseren van de bevolking is essentieel voor deze projecten. Kan samenlevingsopbouw verder zijn rol in dit project spelen ?

Deze drie opgesomde campagnes, die slechts een kleine greep uit de activiteiten van het eigenlijke werkveld vormen en een breedsporige opstelling van ons opbouwwerk bevestigen, zijn, rekening gehouden met de achterstellingssituatie van de Westhoek, perfect verdedigbaar.

De achterstelling is veel breder en gaat verder dan de strikte kansarmoede aangezien de streek op de voornoemde terreinen een probleemgebied is.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, u zal begrijpen dat wij, ondanks grote verwachtingen, bezorgd tegen dit decreet aankijken. Ik hoop dat uw antwoord meer klaarheid zal brengen en het vertrouwen in dit decreet mogelijk maken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De Voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, toen ik mevrouw Tyberghien hier op de tribune hoorde spreken maakte ik mij de bedenking dat er niet alleen een ruime opzet van de samenlevingsopbouw mogelijk is maar dat er blijkbaar ook een ruime invulling van die idee door de CVP mogelijk is. Inderdaad, als ik u, voor de CVP-Westhoek, en de Minister over de samenlevingsopbouw hoor spreken, dan klinkt dat nogal verschillend.

Ik zal mij in mijn uiteenzetting tot onze visie beperken. Deze visie op de samenlevingsopbouw is eenduidig groen. Ik zal beginnen met de positieve elementen. Eerst en vooral wens ik dus de verslaggever te bedanken voor zijn verslag. Ten tweede, verheugt het mij dat de samenlevingsopbouw, na jaren werking, eindelijk via deze decretale regeling de

Vogels

bestaanszekerheid krijgt die ze verdiende. De sector krijgt de rechtszekerheid die ze in de ogen van iedereen in dit halfroond verdiende.

Over de totstandkoming van dit decreet zou ik zeker een uur kunnen praten. Inderdaad, zonder overleg werden in de laatste rechte lijn voor het ontwerp, en na het advies van de Raad van State, nog wijzigingen aangebracht die niets meer of niets minder dan een heuse transformatie van de werksoort betekenden. Niet alleen verwerd de samenlevingsopbouw tot maatschappelijk opbouwwerk, ook de inhoud veranderde grondig. Tot mijn verbazing ontdekte ik echter, na de Commissie, hoe het hele verhaal was geschreven en dat in de sprint, dus vandaag, voor de aankomstlijn, via een amendement van de meerderheid, dat in feite een kopie is van het onze dat op zijn beurt een kopie is van het VIBOSO, mijnheer Lauwers, — ik geef toe — opnieuw een bocht werd genomen en gas werd geminderd.

De Minister neemt inderdaad gas terug en is het ermee eens, net zoals wij trouwens, dat het beter is dat in artikel 3 de specifieke verwijzing naar de achterstelling wordt weggelaten. Ik ben het in zoverre eens met collega Lauwers dat ik inderdaad niet echt overtuigd ben of dit amendement, dat nu zal worden aangenomen, méér is dan een schoonheidsoperatie en of het inderdaad de visie op de samenlevingsopbouw van de Minister voor een stuk zal wijzigen en meer in de richting zal brengen van de visie die door een groot aantal leden van de Commissie naar voren werd gebracht. Het is inderdaad de vraag of de basis van de visie van dit decreet daardoor wordt veranderd. Die basis is de basis van elk hedendaags beleid, met name de kansarmoedebestrijding, het kwaliteitslabel dat elk hedendaags beleid legitimeert.

In de jaren zeventig en tachtig kan men het nog meemaken dat men over een emanciperend en ontvoogdend, een permanent vormend beleid sprak. De jaren negentig worden door een kansarmoedebeleid gedomineerd. Er is geen jeugdhuizenbe-

leid meer, maar men voert een beleid voor kansarme jeugdhuizen. Er is geen samenlevingsopbouw meer, maar een maatschappelijk opbouwwerk, georiënteerd op achterstelling en kansarmoedebestrijding.

Verandert met dit amendement de kern van de zaak, de kern van de visie? Wordt met dit decreet de samenlevingsopbouw opnieuw onttrokken aan deze, een beetje pejoratief klinkende en niet zo bedoelde modegril, met name alles wat met kansarmoedebestrijding te maken heeft?

Uiteindelijk betekent dit decreet het orgelpunt na een lange evolutie van een proces dat zes jaar duurde. De samenlevingsopbouw werd in februari 1985, na de regeringsonderhandelingen, reeds administratief van Cultuur naar Welzijn en Gezin overgeheveld. Na de onderhandelingen van 1988 verhuisde de sector ook op het politieke vlak en viel politiek ook onder Welzijn en Gezin. Deze overhevelingen gebeurden telkens zonder raadpleging van de sector. Mijns inziens had dit alleen te maken met het verdelen van de koek tijdens onderhandelingen en veel minder met een inhoudelijke visie op de zaak.

De sector zelf heeft steeds gepleit voor het behouden van een nauwe band met het sociaal-cultureel werk en met de permanente opvoeding. Herhaaldelijk werd geprotesteerd, eerst tegen de administratieve en later tegen de politieke overheveling. Immers, sinds 1988 is het overduidelijk dat men de aard van de samenlevingsopbouw wil veranderen.

Van een ontvoogdende emancipatorische werking gaat men naar hulpverlening gericht op welzijnswerk: hulp aan personen, hulp aan kansarmen. Dit was overigens al het geval vóór dit decreet. Die houding was al terug te vinden in de beleidsomzendbrieven van 1989 en 1990. Het is dan ook niet te verwonderen dat - en dat zeg ik net zoals mevrouw Tyberghien - de sector met de grootste zorgen, zich afvraagt of dit decreet de accenten vervat in de omzendbrieven bevestigt dan wel een nieuw perspectief opent.

In zijn inleidende uiteenzettingen zei

de Minister op een bepaald moment het volgende: een éézijdige benadering die echter niet vanuit een globale achterstelling en zeer specifiek enkel economisch, cultureel, onderwijsmatig of milieugericht zou zijn kan echter uiteraard nooit tot het bevoegdheidsdomein van bijstand aan personen en derhalve ook niet tot het kader van dit decreet worden gerekend. Einde citaat. Men kan zich afvragen waarin deze opvatting verschilt van wat u in 1989 verklaarde toen u zei: Om voor erkenning in aanmerking te komen dient men zich prioritair bezig te houden met de problematiek van structurele vormen van verhoogde kansarmoede en achterstelling. Daarbij volstaat het niet zich louter op een minder ontwikkelde regio te richten. Daarenboven moet worden uitgegaan van een specifiek achteruitgestelde doelgroep. Aan die voorwaarde is niet altijd voldaan. De omzendbrief van 5 augustus 1988 inzake samenlevingsopbouw bepaalt nochtans duidelijk dat stad en streek, buurt of instelling op zich van secundair belang zijn, indien de groep maar teruggevonden wordt waarmee prioritair dient te worden gewerkt. Einde citaat. Dat was het antwoord dat u formuleerde naar aanleiding van een vraag van de heer De Roo over de afwijzing van het project Waterland-Oudemans in het Meetjesland. Dit project werd overigens door de administratie afgewezen met als motivatie: dit dossier gaat niet uit van een meerwaardig achtergestelde groep, wat nochtans de regel is voor nieuwe projecten.

Het toepassingsgebied van de samenlevingsopbouw, nu maatschappelijk opbouwwerk genoemd, blijft in de mist hangen. Gaat het over territoria, ruimtelijk omschreven gebieden die kenmerken van globale achterstelling moeten bevatten? Zo ja, welke? Denkt men aan wijken, aan regio's? Op basis van welke feitelijke kenmerken komt men al dan niet in aanmerking voor de toepassing van dit decreet?

Wat wordt in de Memorie van Toelichting verstaan onder éézijdige benadering? Wil dat zeggen dat men in

Vogels

éénzelfde werking tegelijkertijd moet bezig zijn, en met economische problemen en met onderwijs en met milieu en met verkeer en met huisvesting? Door de verwijzing naar achterstelling of kansarmoede wordt de samenlevingsopbouw gereduceerd tot opklapwerk, terwijl die door een eigen methodiek in staat is zichzelf te overstijgen, in aanmerking komt voor preventieve werking. Dit is eerder een rijkdom. Het is niet omdat in één bepaalde wijk of regio de inwoners niet beantwoorden aan de traditionele, vooral economische criteria van achterstelling als inkomen, werkloosheidsgraad enzovoort, dat er geen maatschappelijk opbouwwerk nodig is, integendeel. De relatieve welvaart in bepaalde wijken heeft meer dan eens geleid tot verschaalde sociale relaties, tot contactarmoede, tot isolement, op zich, zo blijft vandaag, de voedingsbodem voor kwalen als racisme, onverdraagzaamheid, zelfmoord en psychosociale kwalen. Was er een uitgebouwde samenlevingsopbouw of buurtwerk in bepaalde wijken aanwezig geweest op het moment dat migranten zich daar kwamen vestigen, dan zouden de samenlevingsproblemen op dit moment niet zo groot zijn geweest. Hetzelfde kan worden gezegd van oude dorpskernen die geconfronteerd worden met inwijkelingen die zich in de verkavelingen zijn komen vestigen en aldus het samenlevingspatroon hebben ontwricht. Samenlevingsopbouw is volgens ons geen bijstand aan personen, maar de ondersteuning van de opbouw van samenlevingsverbanden, met actieve participatie van de bevolking. Dat dit meer nodig is in achtergestelde of kansarme buurten staat volgens mij buiten kijf. Dat is de fundamentele discussie die spijtig genoeg niet is gevoerd naar aanleiding van dit ontwerp. De opvattingen van de Minister liggen immers nog altijd in het verlengde van zijn beleid inzake samenlevingsopbouw van de vorige jaren dat gericht was op hulp aan personen en op kansarmoedebestrijding.

Het is daarom ook dat wij samen met de sector aandringen op minstens het schrappen van de zinsnede in ar-

tikel 3, waar heel precies naar die achterstelling werd verwezen omdat daardoor de verenging van het maatschappelijk opbouwwerk tot kansarmoede in de toekomst in de hand wordt gewerkt.

Dit amendement werd vóór en tijdens de commissievergaderingen verbaal gesteund door een aantal collega's. Als putje bij paaltje kwam en na uw uitdrukkelijke vraag werd het weggestemd. Allicht is het door onze invloed of door de druk van de basis, of door beide, dat het amendement opnieuw werd ingevoegd en uiteindelijk zal worden goedgekeurd. Dat is uiteraard een goede zaak, maar een beetje pijnlijk voor uw meerderheid die zich andermaal als poesjenel laat gebruiken: Zegt de Minister neen, dan zeggen zij ook neen, zegt de Minister ja, dan zeggen ze ook ja.

Er blijft echter nog ruimte voor een concreet beleid. Zoals uitvoerig uiteengezet, geeft dit decreet niet echt de garantie dat wij nu naar een breed opgevatte samenlevingsopbouw gaan. Heel veel zal afhangen van de wijze waarop de uitvoeringsbesluiten worden geredigeerd en van de wijze waarop de sector zal betrokken worden bij een subsidiëringspraktijk. Sta mij toe te zeggen dat ook hier nog een aantal onduidelijkheden bestaan. Zo voorziet het decreet in een nieuwe instantie, een hoge adviescommissie. Het is nog altijd niet duidelijk wat de relatie tot de huidige Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw is. Of deze commissie expliciet zal worden opgericht, hoe, en wanneer, en of die nu het advies zal geven bij de eventuele uitvoeringsbesluiten, die nog moeten worden genomen, is evenmin duidelijk.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik ben blij met de aanvaarding van het amendement. Er blijven evenwel talloze vragen in verband met de interpretatie en de concrete invulling van dit decreet en over de adviesraden. Op dit moment kan ik ons stemgedrag niet aankondigen. Wij zijn geneigd ons te onthouden, tenzij u in uw antwoord een aantal zaken kunt ophelderen en ons kunt overtuigen om toch voor te stemmen.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank de verslaggever, wiens verslag ik uiteraard goed heb gelezen, maar wiens mondelinge uiteenzetting ik niet heb gehoord omwille van een vooraf aangekondigde en door de Voorzitter goedgekeurde afwezigheid.

Dit verslag bevat een aantal belangrijke verklaringen die precies werden weergegeven en die, naar ik meende, opheldering zouden brengen in het debat. Blijkbaar waren zij onvoldoende, zodat ik mij genoodzaakt zie een aantal zaken in het kort te herhalen.

Aan mevrouw Vogels wil ik zeggen dat er wel degelijk overleg is geweest in de eindfase van het voorontwerp. Na het advies van de Raad van State heb ik op 19 maart 1991, zeven dagen nadat VIBOSO had laten weten dat zij het ontwerp niet deugdelijk vonden, een advies gekregen van de Hoge Raad waaruit blijkt dat hij genuanceerd positief stond ten aanzien van de essentie van het decreet. De sector is via een aantal afgevaardigden van VIBOSO vertegenwoordigd in de huidige Hoge Raad, die bij decreet is opgericht in de sfeer van de culturele bevoegdheid en daarom moest worden vervangen door de Hoge Adviescommissie, zoals in dit ontwerp bepaald. Ik heb trouwens op verzoek van de Commissie aan de Gemeenschapsminister van Cultuur schriftelijk gevraagd het initiatief te nemen om de bestaande Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw bij decreet op te heffen.

Ik geef u kort de doelstellingen van dit decreet. Ten eerste wordt gezorgd voor de officiële erkenning van de methodiek van het opbouwwerk door de Vlaamse Raad. Ten tweede wordt eindelijk na twintig jaar werken met jaarlijkse circulaire rechtszekerheid gegeven en een decretaal kader gecreëerd waarin de sector kan worden erkend en gesubsidieerd. Dit punt is ook uitvoerig aan bod gekomen in de Commissie. Ten derde wordt het maatschappelijk opbouwwerk afgebakend en bekeken vanuit de inval-

Lenssens

hoek van het welzijn. Dit gaf aanleiding tot de mist waarover mevrouw Vogels sprak, en tot discussies in de Commissie.

Mevrouw Tyberghien heeft gelijk wanneer zij herhaalt dat deze terrenaafbakening geenszins mag worden beschouwd als een afbakening van de activiteiten in het werkveld. Ik zou bijna zeggen integendeel. Precies omdat wij werken vanuit de invalshoek achterstelling, precies omdat wij werken met situaties van achterstelling die nooit eenduidig zijn, maar steeds veelzijdig, zal de aanpak in het veld ook multi-aspect nul moeten zijn en blijven. Verscheidene sprekers hebben onderstreept dat achterstelling inderdaad geen statisch, maar een dynamisch begrip is, dat voortdurend een ruimere inhoud krijgt door de evolutie van de samenleving. Belangrijk is ook dat het veel ruimer is dan enkel kansarmoede. De notie kansarmoede komt overigens nergens in de tekst van het decreet voor. Kansarmoede is een facet van achterstelling, maar dekt niet de volledige, veel bredere lading ervan. Bij achterstelling gaat het om complexe situaties met veel facetten die in een bepaald deel van de samenleving goed te omschrijven zijn en waarbij men duidelijk een bedreiging van het welzijn herkent. Achterstelling moet dus worden bestreden met brede, veelzijdige programma's, die alle aspecten aanpakken. Zo kunnen verkeers- en milieuaspecten, elementen van sociaal-culturele participatie en zelfs van economische en tewerkstellingsaard in het kader van deze benadering ruim aan bod komen. Wij willen dus helemaal niet de activiteiten in het veld beperken. De invoering van de notie achterstelling in het decreet maakt een breed en veelzijdig, welzijnsgericht maatschappelijk opbouwwerk mogelijk. Ik geef een voorbeeld. Een ernstige verkeersproblematiek die de woonbaarheid van een bepaalde wijk bedreigt, kan in combinatie met andere factoren een vorm van globale achterstelling veroorzaken. Dit decreet verhindert op geen enkele wijze het aanpakken van deze problemen via het maatschappelijk opbouwwerk, ook al be-

staat de wijk waarover het in dit voorbeeld gaat, niet uitsluitend uit kansarmen. Het werkveld zal dus steeds ruimer en breder blijven. Achterstelling is een zeer brede notie met een grote interne dynamiek en is veel ruimer dan kansarmoede alleen, ook al is dit laatste een belangrijk aspect ervan.

Ik kan wel begrip opbrengen voor de vragen die men zich stelt en voor de onrust die binnen de sector leeft, maar na herbevestiging van de interpretatie, als aanvulling van de decretale teksten, ben ik van oordeel dat deze onrust ongegrond is.

Het amendement van de heren Van Hecke, Hancké en Lauwers is inderdaad een overname van een deel van het amendement dat door de heer Geysels in de Commissie werd ingediend. Ik vind het helemaal niet oneerlijk dat men tot een ander inzicht komt bij de behandeling in Openbare Vergadering dan in Commissie. Mevrouw Vogels heeft zich daarover misprijzend uitgelaten ten aanzien van de meerderheid, al was het misschien niet haar bedoeling zich zo kritisch op te stellen. Dit amendement kan worden goedgekeurd omdat het ten opzichte van de sector een signaal inhoudt om de notie achterstelling in het decreet in de ruimste betekenis van het woord te hanteren, teneinde op het terrein zelf binnen een breder kader te kunnen ageren.

De heer Devolder heeft het amendement VIBOSO neergelegd. Aangezien de heer Devolder thans afwezig is kan hij zijn amendement niet verdedigen, maar ik wens er meteen aan toe te voegen dat dit amendement onverdedigbaar is, want door de goedkeuring ervan zouden wij een formele contradictie inbouwen tussen artikel 2 en artikel 3 van het ontwerp van decreet. Mocht dit amendement toch worden aangehouden dan vraag ik aan alle leden van de Raad het niet goed te keuren.

Ik dank de heren Hancké en Lauwers en mevrouw Tyberghien voor de steun van hun fractie.

Mevrouw Tyberghien vroeg of drie concrete punten na de goedkeuring van het decreet zullen behouden blij-

ven. Hierop zal ik bevestigend noch ontkennend antwoorden. De tientallen projecten moeten nog worden geëvalueerd, weliswaar met het oog op de ruime vooruitzichten die ik heb ontwikkeld. Deze projecten zullen ook vanuit deze brede interpretatie worden benaderd. Na toetsing van deze projecten aan de decretale visie die zal worden vastgelegd, zal ik dienaangaande aan mevrouw Tyberghien persoonlijk meer informatie verstrekken.

Ik heb weinig toe te voegen aan de opmerkingen van de heer Lauwers aangezien ik het eens ben met het geheel van zijn betoog.

Mevrouw Vogels heeft in essentie gezezen op de onrust die leeft binnen de sector. Ik ben het niet met haar eens wanneer zij zegt dat wij het opbouwwerk herleiden tot louter curatief werk. Dat is, om het op een volkse wijze uit te drukken zo lang als het breed is. Men kan trouwens van elke welzijnsdienst poneren dat hij curatief werkt. Ik beweerd dat dit decreet evenzeer toelaat preventief werk te leveren ten opzichte van die bevolkingsgroepen, voor wie maatschappelijk opbouwwerk vanuit de invalshoek achterstelling zal worden opgezet.

Mijnheer de Voorzitter, tot daar mijn repliek. Ik ben ervan overtuigd dat de sector via dit decreet de rechtszekerheid zal krijgen waarop hij reeds lang wachtte en dat wij hiermee bovendien een belangrijk bijkomend decretaal welzijnsinstrument creëren dat kan bijdragen tot de verhoging van het welzijn van de bevolkingsgroepen die zulks het meest nodig hebben.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk.

Voorzitter

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° de Executieve : de Vlaamse Executieve ;

2° Hoge adviescommissie : de Hoge adviescommissie inzake maatschappelijk opbouwwerk ;

3° Maatschappelijk opbouwwerk : het op methodische en intentionele wijze met en door de bevolking gerichte functioneren van de samenleving als zodanig door het scheppen van omstandigheden, structuren en relaties die bijdragen tot een grotere participatie aan en integratie in het maatschappelijk gebeuren, als vorm van bijstand aan personen in de zin van artikel 5, § 1, II van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ;

4° Achterstelling :

De maatschappelijke processen waardoor personen of bevolkingsgroepen door een opeenstapeling van factoren onvoldoende kansen hebben op ontplooiing en op participatie aan het maatschappelijk leven of bedreigd worden in hun welzijn. De achterstelling doet zich groepsmatig voor op een voldoende verdichte en structurele wijze in een territoriaal omschrijfbaar eenheid.

5° Organisaties : instituten of instellingen die maatschappelijk opbouwwerk als hoofddoel hebben. Onder instituten worden verstaan, één Vlaams Instituut ter bevordering en ondersteuning van het maatschappelijk opbouwwerk en per provincie en

per grootstedelijk gebied één regionaal instituut voor maatschappelijk opbouwwerk. Onder instellingen worden verstaan verenigingen die hun activiteiten binnen een beperkt territorium verrichten en zich in de regionale planning inschakelen.

— Aangenomen.

Artikel 3

§ 1. De Executieve kan overgaan tot erkenning van organisaties die in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk werkzaam zijn ter bestrijding van de achterstelling.

§ 2. Binnen de definities opgenomen in artikel 2, 3°, 4° en 5° bepaalt de Executieve na advies van de Hoge adviescommissie, aan welke voorwaarden de organisaties en hun activiteiten moeten voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen. De Executieve bepaalt alzo ondermeer wat onder grootstedelijk gebied moet worden verstaan en de wijze waarop de regionale plannen tot stand moeten komen.

§ 3. om voor erkenning in aanmerking te komen dienen de organisaties :

— opgericht te zijn als een vereniging zonder winstoogmerk, overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 ;

— geleid te worden door een bestuurslichaam dat aan de door de Executieve te bepalen voorwaarden voldoet ;

— in hun werking en structuur open te staan voor de verschillende maatschappelijke verbanden en groepen en dit zonder onderscheid van politieke, filosofische of levensbeschouwelijke aard ;

— minstens sedert 1 jaar werkzaam te zijn in het maatschappelijk opbouwwerk ;

— de activiteiten en opdrachten uit te voeren overeenkomstig de regels die door de Executieve worden bepaald.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Geysels en mevrouw Vogels dat luidt als volgt :

„In § 1 op de tweede en de derde regel de zinsnede „die in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk werkzaam zijn ter bestrijding van de achterstelling” weglaten”.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Geysels en mevrouw Vogels dat luidt als volgt :

„In § 2 de laatste zin vervangen door de volgende bepaling : „De Executieve bepaalt alzo onder meer wat onder grootstedelijk gebied moet worden verstaan, de wijze waarop de regionale plannen tot stand moeten komen, en de mate waarin de organisaties prioriteit moeten geven aan de bestrijding van achterstelling”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Devolder dat luidt als volgt :

„In § 1 op de tweede en derde regel de zinsnede „die in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk werkzaam zijn ter bestrijding van de achterstelling” vervangen door de zinsnede „zoals bedoeld in artikel 2, 5°”.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Devolder dat luidt als volgt :

„In fine van § 2 de volgende zinsnede toevoegen : „en de mate waarin de organisaties prioriteit moeten geven aan de bestrijding van de achterstelling”.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Hancké, Lauwers en Van hecke dat luidt als volgt :

„In § 1 op de derde regel de woorden „ter bestrijding van de achterstelling” weglaten.”

De stemmingen over artikel 3 en de amendementen op artikel 3 worden aangehouden.

Artikel 4

De Executieve verleent aan de erkende organisaties subsidies voor de uitvoering van hun opdrachten in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Voorzitter

— Aangenomen.

Artikel 5

§ 1. De subsidiëring aan organisaties werkzaam in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk bestaat uit een subsidie voor personeelskosten, een jaarlijkse vaste basistoelage en een toelage voor de werking.

§ 2. De Executieve bepaalt, aan welke voorwaarden de personeelsleden moeten voldoen ten einde voor subsidiëring in aanmerking te komen. Zij bepaalt na advies van de Hoge adviescommissie tevens de omvang en de samenstelling van de betoelaagbare personeelsformatie van de organisaties werkzaam in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk.

§ 3. De Executieve bepaalt, wat moet worden verstaan onder personeelskosten, basistoelage en werkingstoelage :

— met betrekking tot de personeelskosten houdt de Executieve rekening met de weddeschalen die voor gelijkaardige functies binnen de diensten van de Vlaamse Executieve of binnen het onderwijs worden gehanteerd ;

— met betrekking tot de basistoelage houdt de Executieve rekening met de vaste kosten die onder meer ingevolge de huisvesting dienen te worden gemaakt ;

— met betrekking tot de werkings-toelage houdt de Executieve rekening met het aantal betoelaagbare personeelsleden en hun erkende activiteiten.

— Aangenomen.

Artikel 6

§ 1. Bij de Executieve wordt een Hoge adviescommissie inzake maatschappelijk opbouwwerk opgericht.

§ 2. De Hoge adviescommissie heeft tot taak de Executieve, hetzij op haar verzoek, hetzij uit eigen beweging, te adviseren over alle aangelegenheden die van belang zijn voor de bevordering van het maatschappelijk opbouwwerk zoals bepaald in artikel 2, 3°. De ontwerpen van decreet, be-

sluit en reglementen inzake maatschappelijk opbouwwerk worden hen door de Executieve voorgelegd. In dat geval moet de Hoge adviescommissie haar advies uitbrengen binnen twee maand ; bij gebrek daaraan wordt aan de raadplegingsvereisten voorbijgegaan.

§ 3. De Executieve bepaalt de samenstelling en werking van deze Hoge adviescommissie. De leden van de Hoge adviescommissie worden door de Executieve benoemd voor een periode van 6 jaar. Het mandaat is na beëindiging steeds hernieuwbaar.

— Aangenomen.

Artikel 7

De Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen zo dadelijk de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren J. Cuyvers, J. Timmermans en W. Peeters, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke en de heer Jozef Bosmans betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken — 501 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Cuyvers, Timmermans, Walter Peeters, mevrouw Nelis-Van Liedekerke en de heer Jozef Bosmans betreffende de waterkwaliteit voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken.

De bespreking is geopend.

De heer Van Nevel, verslaggever heeft het woord.

De heer A. Van Nevel, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter : Mevrouw Nelis-Van Liedekerke heeft het woord

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, naar aanleiding van het voorstel van resolutie betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken wens ik zeer kort tussen te komen aangezien het verslag van de heer Van Nevel hieromtrent bijzonder duidelijk is.

De problematiek van de vervuiling van de Dender blijft de inwoners van het arrondissement Aalst ten zeerste verontrusten. De Dender, die op sommige plaatsen nochtans door een mooi landschap stroomt, is geëvolueerd tot een open riool. Reeds in 1952, dus bijna veertig jaar geleden, schreef Volksvertegenwoordiger Vandenberghe uit Nederboelare dat men gestart was met een studie en met voorstellen om de Dendervervuiling tegen te gaan. Hij behandelde reeds bepaalde aspecten van de Dender namelijk op hydraulisch gebied, op gebied van de landbouw en van de scheepvaart. Dit laatste is uiteraard verdwenen aangezien de Dender op economisch vlak geen enkele betekenis meer heeft. Het belang van de Dender op toeristisch gebied werd toen reeds aangestipt en er werden, zoals gezegd, reeds voorstellen gedaan voor de zuivering.

Sindsdien is er veel water door de Dender gevloeid, helaas water van een ontzettend slechte kwaliteit.

Ook gisteren, ter gelegenheid van het bezoek van de Vlaamse Raad aan de Provincie Oost-Vlaanderen, heeft men zich kunnen vergewissen van de toestand van deze waterloop. Er is de twee jongste jaren heel wat gebeurd. Het bewustwordingsproces is voor het grootste gedeelte voltrokken, dank zij heel wat ludieke campagnes en activiteiten, te veel om op te noemen. Er is ook veel parlementair werk verricht door bijna alle leden van de Vlaamse Raad uit ons arrondissement. Onderhavige resolutie is eigenlijk een stap in de goede richting.

Nelis-Van Liedekerke

Mijnheer de Minister, ook vanuit het beleid is er heel wat op gang gekomen. Ik wil dat wel eens duidelijk zeggen, want soms heeft u misschien de indruk dat er alleen maar kritiek kan worden geuit. Toch hadden wij in onze regio de indruk dat wij, vooral met het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987, nogal eens stiefmoederlijk behandeld worden in verband met de normstelling voor de basiswaterkwaliteit.

In de CVP werd op arrondissementeel vlak een werkgroep opgericht, die reeds twee jaar zeer hard werkt. In het dossier Dender hebben wij vooral de nadruk gelegd op de verantwoordelijkheid van de gemeenten en hebben wij zeer concrete aanbevelingen geformuleerd om de verdere bezoedeling van de Dender tegen te gaan en terug te dringen, zodat de rivier haar zelfreinigend karakter kan benutten. Deze groep heeft alle betrokkenen, namelijk de gemeenten, de gewesten en de bedrijven, aangezet om samen te werken. Wij hebben een subito-plan opgesteld en wij proberen dit zeer concreet gestalte te geven.

Ik heb dan nog enkele concrete vragen voor de Minister. De oprichting van het Denderbekkencomité, op 18 februari jongstleden is natuurlijk met de beste bedoelingen gebeurd. De omschreven opdrachten zijn wel waardevol, maar wij kijken nu uit naar de resultaten. Werden er reeds adviezen geformuleerd over het beleid inzake de sanering van de oppervlaktewateren en werd er hierover reeds informatie verstrekt? Ik hoop toch dat de leden van de Vlaamse Raad hierover zullen worden ingelicht. De streekparlementariërs hebben toch recht op informatie.

Ik heb ook nog een vraag over de representativiteit van de Denderbekkencomités. Deze comités zijn voor drie vierde samengesteld uit ambtenaren, plaatselijke besturen en er zetelen ook vertegenwoordigers van milieuverenigingen in, uiteraard facultatief en afhankelijk van de agenda alsmede de sociale organisaties. Is het ook niet mogelijk dat bedrijven daarin zetelen, eveneens facultatief

en afhankelijk van de agenda. De bedrijven hechten hieraan zelf een groot belang.

Uw voorstel van overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de Vlaamse gemeenten voor een gemeentelijk MINA-beleid, waarover u het zoëven nog had ter gelegenheid van een mondelinge vraag, werd door heel wat gemeenten gunstig onthaald. Wij verheugen ons daarover.

Om te eindigen kom ik nog even terug op het investeringsprogramma 1992, waarover wij geen voorstellen meer tot wijziging kunnen doen. Wij hebben het gevoel dat dit programma voor de Dender niet zo schitterend is. Wij ogen nu vooral naar het programma voor 1993, dat reeds vastligt. Het voorziet in een groot aantal zuiveringsstations en collectoren. De CVP spreekt de hoop uit dat er zich bepaalde verschuivingen zouden voordoen ten gunste van de Dender.

Inhoudelijk zal ik niet ingaan op deze resolutie; het verslag is daaromtrent zeer duidelijk. Toch wil ik nog wijzen op de absolute noodzaak van deze wijziging voor de leefbaarheid van de Dender. De opwaardering past uiteraard ook zeer goed in het kader van een streekdossier dat wij, als CVP, in ons arrondissement hebben opgezet en dat bij de bevolking met zeer veel enthousiasme werd onthaald.

Onze provincie — althans een bepaalde hoek van onze regio — is inderdaad geen groene provincie, jammer genoeg. Ons economisch verleden en de geografische ligging liggen mede aan de basis van het feit dat wij geen groene provincie zijn, doch het weinige dat we hebben moeten wij toch kunnen incalculeren in de toeristische troeven waarvoor wij tenslotte toch zullen werken.

Het feit dat deze resolutie door alle partijen werd ondertekend en in de Commissie Leefmilieu werd goedgekeurd met 7 stemmen voor en 1 tegen, verwijst toch naar ons aller grote bekommernis om dit dringend regionaal probleem prioritair op te lossen.

Wij hopen dan ook dat na de stemming van deze resolutie de gevolgen zeker niet zullen uitblijven. **(Applaus bij de leden van de meerderheid)**

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, gisteren voor- en namiddag heeft de Vlaamse Raad Oost-Vlaanderen bezocht. In de voormiddag had een boottocht plaats van Baasrode tot en met Aalst, zodat wij ons van deze nefaste situatie van de Denderriool konden vergewissen.

Het is goed dat wij daar niet veel theoretische beschouwingen moeten aan vastknopen. De diensten van de Vlaamse Raad hebben immers een bundel samengesteld met allerlei uitzettingen hier in het halfroond over wat al dan niet moest worden gedaan om aan deze zeer zware verontreiniging het hoofd te kunnen bieden.

In de periode die ook mevrouw Nelis heeft geschetst, hebben alle Ministers steeds mooie beloften gedaan. De Dender zou proper geweest zijn, respectievelijk om de vijf jaar. De laatste verklaringen beogen uiteraard 1995, zoals in de algemene kwaliteitsdoelstelling voor alle bekkens is voorop gesteld.

Ik hoop dat deze resolutie geen papieren resolutie zal worden en blijven. Het is absoluut noodzakelijk, zoals trouwens in de motivering van het voorstel van deze resolutie is gesteld door collega's uit alle partijen — en het is belangrijk van dit te onderstrepen — dat dit wordt waargemaakt, omdat het een eerste prioritaire noodzaak is om te slagen in de strijd tegen de verontreiniging.

De Voorzitter van de Vlaamse Raad heeft gisteren in zijn toespraak gezegd : Om de ecologische ontwikkeling en de mogelijkheden van het Denderbekken te vrijwaren, is een ernstige opwaardering van het waterkwaliteitsobjectief van deze rivier een prioritaire noodzaak. Het Bureau en ikzelf hopen nu reeds dat deze resolutie gretig gehoor zal vinden bij de Executieve en dat aldus een eerste stap zal worden gezet naar de oplossing van een ernstig ecologisch probleem in uw provincie.

Timmermans

Collega's, een afgevaardigde van het IHE heeft voor de zoveelste maal de aard van de vervuiling geciteerd. Hij heeft ons eens te meer aangetoond dat het Denderbekken, dat die riool werkelijk een loodmijn is. De zware metalen, afkomstig van de industriële vervuiling, de huishoudelijke afvalwaters en de vervuiling afkomstig van de landbouw zijn werkelijk primordiaal te bestrijden.

Het is wraakroepend, hem te horen verklaren dat hij een onderzoek aangaande de beweging van deze zware metaalvervuiling, — bijvoorbeeld het mogelijk effect op de waterkwaliteitsdoelstelling die wij allen hebben onderschreven in het Noordzeebeleid — binnen het IHE niet mocht verrichten. Dit laat veronderstellen hoe zwaar de vervuiling van de Dender wel is.

Mijnheer de Minister, wij rekenen er dus op dat het investeringsprogramma waarvan ook de vorige spreker gewag heeft gemaakt, wordt aangepast en bijgestuurd teneinde de verhoogde waterkwaliteitsdoelstelling voor viswater prioritair te realiseren. Gelet op de aard van de Dender is dit een conditio sine qua non.

Mijnheer de Minister, in de Commissie hebben wij een discussie gevoerd over uw investeringsprogramma. Wij stelden vast dat er nog altijd honderden miljoenen naar de bovenloop stroomopwaarts van de Dender gaan. Dit is gisteren de facto bewezen door een bezoek ter plaatse per boot.

Zelfs de laatste tien kilometer van de Dender stroomafwaarts naar Dendermonde, waar er geen enkel lozingspunt meer is noch van huishoudelijk, noch van industrieel afvalwater, zijn in zeer slechte staat. Het blijft daar werkelijk een stinkende riool. Dit betekent dat de investeringsinspanning moet worden geconcentreerd op de oorsprong van de Dender, dus vanaf de taalgrens, in de streek Geraardsbergen-Ninove, opdat het zelfreinigend effect van deze rivier maximaal zou kunnen spelen.

Mijnheer de Minister, wij rekenen erop in uw lopend programma in dit

Parlement de nodige inspraak te hebben. De Executieve mag en moet de investeringsprogramma's opstellen. Wij vragen dat terdege rekening wordt gehouden met deze resolutie, met de noodzakelijke investeringen op de juiste plaats. Iedere Volksvertegenwoordiger, iedere Senator, ieder parlamentslid kan voor zijn regio, voor het bekken uit zijn streek meer geld vragen. Dat is niet de bedoeling van de parlementsleden uit de Denderstreek. Wij zijn tevreden met de voorziene enveloppe, maar wij vragen dat inspanningen worden gedaan voor investeringen die maximaal functioneel zijn en met de minste kost maximaal renderen. Wij moeten het investeringsprogramma in vraag durven stellen. De haalbaarheid van verschillende projecten die toch worden uitgevoerd, omdat zij klaar zijn, kan voor ons niet meer. Op ecologisch gebied moet er eerst een evaluatie komen.

Mijnheer de Minister, ik zal niet in detail treden over de discussie die wij daarover hebben gevoerd in de Commissie. Toch moeten wij ons dringend beraden over de investeringsprogramma's die op korte termijn werden vastgelegd en zeker ook over uw vijfjarenprogramma dat nog moet worden gerealiseerd.

Mijnheer de Minister, wat ontbreekt in het rapport van collega Van Nevel, is uw merkwaardige uitspraak op het einde van het debat. U verklaarde dat de waterkwaliteitsdoelstellingen voor 1995, die wij allen hebben onderschreven, slechts voor 70 ten honderd zullen worden gerealiseerd. U hebt dit ontegensprekelijk verklaard. Hoewel ik het niet terugvind in het rapport is dit het bewijs dat wij niet in deze kwaliteitsdoelstelling zullen slagen. Dit verontrust mij ten zeerste, gelet op de maximale inspanning van de Vlaamse Executieve en van de Vlaamse Raad, door het ter beschikking stellen van zoveel financiële middelen.

Minister T. Kelchtermans : Ik heb gezegd, na vijf jaar, in 1995, bij de uitvoering van het huidige investeringsprogramma van 60 miljard, zal ongeveer 60 à 70 ten honderd van de industriële en huishoudelijke afval-

wateren zijn gezuiverd. Achteraf zullen weliswaar nog bijkomende inspanningen moeten worden geleverd. Dit wil niet per definitie zeggen dat onze doelstellingen slechts voor 70 ten honderd zullen zijn gehaald maar dit wil wel zeggen dat zij niet volledig zullen zijn gehaald. Volgen: de huidige programmatie zullen we, 60 à 70 ten honderd van de afvalwateren zijn gezuiverd.

De heer J. Timmermans : Ik vertaal uw antwoord : het betekent dat de kwaliteitsdoelstellingen voor 1995 niet worden gehaald, ondanks het geïntegreerd milieubeleidsplan. Bijgevolg meen ik dat wij moeten ophouden met zegebuletins in de wereld te sturen die niet correct zijn. Inderdaad, wij draaien de bewoners van de Denderstreek verder een rad voor de ogen.

Minister T. Kelchtermans : Dat is niet juist. Er is een beslissing van 1987 waarbij de Vlaamse Executieve zegt in 1995 te willen beantwoorden aan de Europese richtlijn ; met andere woorden dat de kwaliteitsdoelstellingen zullen zijn bereikt. Anderzijds is er een investeringsprogramma. Ik combineer altijd deze beide. Ik heb altijd gezegd dat tegen 1995 70 ten honderd van onze afvalwaters zullen zijn gereinigd wanneer het investeringsprogramma is uitgevoerd.

De heer J. Timmermans : In het MINA-plan en vervolgens in het milieubeleidsplan heeft u duidelijk vooropgesteld dat de kwaliteitsdoelstellingen in 1995 zullen worden gehaald. Na de SOBEMAP-studie en de constructie rond Aquafin heeft u dit ook herhaald. Er worden allerlei ronkende verklaringen afgelegd. Wij zullen echter letterlijk en figuurlijk in de kou blijven staan wanneer wij niet waar maken wat wij al zoveel jaren aan de mensen hebben beloofd.

Mijnheer de Minister, ik hoop op uw medewerking om, zeker wat het Denderbekken betreft, de doelstellingen waar te maken. Het is echter in de eerste plaats noodzakelijk de basiskwaliteit van het water, die in het besluit van de Vlaamse Executieve is neergeschreven na te streven, zeker in het voordeel van de viskwaliteit.

De Voorzitter : De heer Caudron reeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : 41s mede-indiener van het voorstel van decreet, later omgevormd tot onderhavig voorstel van resolutie, sta ik met de Volksunie-fractie vanzelfsprekend achter de doelstelling om van de Dender een schone rivier te maken.

Mag ik er in alle bescheidenheid aan herinneren dat ik lang geleden als eerste in deze hoge vergadering de problematiek van de Dender ter sprake heb gebracht en daar jaarlijks, herhaaldelijk op ben teruggekomen ? Op 8 mei 1990 interpelleerde ik in de Kamer de Eerste Minister over de grensoverschrijdende vervuiling van het oppervlaktewater in het Denderbekken tussen het Waalse en het Vlaamse Gewest.

Ik richtte mij tot de Eerste Minister in zijn functie van Voorzitter van de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu en verzocht hem over de nodige samenwerkingsakkoorden te negotiëren tot coördinatie van de Belgische waterzuivering en op die manier de goede nabuurschap tussen Vlaanderen, Brussel en Wallonië te bewaren.

Ik gaf voorbeelden van de ontstane vervuiling van de Dender op Waals grondgebied door een aantal bedrijven in Ath en omgeving zonder te beseffen dat de werkelijke toestand nog veel erger was dan men toen vermoedde.

Uit een recente studie van de heer De Brabander van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie blijkt nu met harde cijfers dat het Denderslib tussen Ath en Lessines 0,8 gram cadmium per kilogram bevat en dat de loodconcentratie 300 gram per kilogram slib bedraagt. Dit is een wereldrecord. Kan u zich voorstellen dat in deze nieuwe loodmijn bepaalde stalen slib tot 30 ten honderd lood bevatten ? Werkelijk hallucinant te weten dat deze lozingen van zware en giftige metalen een tijdbom betekenen in onze Dender en dat het Waals Gewest daartegen helemaal niets onderneemt !

Mijnheer de Minister van Leefmilieu, wanneer gaat u dat probleem bespreken met uw Waalse collega Van der Biest ?

Het stemt toch tot nadenken dat hoe meer inspanningen wij leveren om het water te zuiveren hoe vuiler het water wordt ! Dit is dus meer dan alleen een kwestie van geld en mensen. Er moet een brongerichte aanpak komen met strengere lozingsvergunningen, strengere controle en strengere rechtspraak. Daarnaast moet er ook veel meer aandacht worden geschonken aan het toegepast wetenschappelijk onderzoek in de waterzuivering.

Daarvoor verwijst ik naar de open brief aan de beleidsverantwoordelijken van het Vlaams Gewest tot verwezenlijking van een strategisch plan voor het wetenschappelijk onderzoek inzake de waterproblematiek in Vlaanderen. Deze open brief is verschenen in het nummer 57 van het tijdschrift Water van maart-april 1991.

Zolang wij blijven aanmodderen met ondoordachte en miljarden verslindende projecten zonder te luisteren naar onze bevoegde wetenschapsmensen, voeren wij dus een verkeerd beleid. Deze resolutie kan een aanzet betekenen om het beter te doen en wij hopen stellig, mijnheer de Minister, dat u er werkelijk rekening mee zal houden.

In het kader van deze resolutie past ook de spoedige behandeling van de twee voorstellen van decreet die ik op 21 maart 1990 heb ingediend. Het eerste — stuk 319 — gaat over de sanering van verontreinigde landelijke beken door middel van kleinschalige alternatieve waterzuiveringstechnieken op initiatief van gemeentebesturen. Het tweede — stuk 320 — voorstel houdt de invoering in van een tijdelijke verhoogde subsidiëring voor de aanleg van rioleringen door gemeentebesturen.

Mag ik de Voorzitter van de Commissie voor Leefmilieu nogmaals verzoeken deze twee voorstellen van decreet bij voorrang te behandelen ?

De Volksunie zal deze resolutie goedkeuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer verheugd dat de politieke partijen hun eigen partijbelangen op zij hebben kunnen zetten en zelfs in een preëlectorale periode front hebben gevormd tegen de vervuiling van de Dender. Het is evenzeer bemoedigend dat alle parlementsleden hier zo'n goed pleidooi hebben gehouden voor de opwaardering van de Dender en de hoop hebben uitgesproken dat dit zal leiden tot een juistere oriëntering van de investeringen.

Vooraf het middengedeelte van de Dender moet worden opgewaarderd. In het ministerieel besluit van 21 oktober 1987 staat de basiskwaliteit van het water als een te bereiken doel. Dit specifieke Denderbekken met zijn opeenvolgende bijna vijfverachtige gedeelten die in droogteperiodes alleen met afvalwater wordt bevoeid, is een bijzonder kwetsbare biotoop. Daarom moeten niet alleen de nodige investeringen worden gedaan, maar moeten wij ook denken aan een combinatie met ruimtelijke ordening, met de diensten die milieuvergunningen afleveren en aan het inschrijven van het stand still-principe. Voor die kwetsbare streek mogen wij dan geen vergunningen meer afleveren voor exploitaties die een extra vervuiling meebrengen, wanneer deze niet worden gecompenseerd door extra zuiveringsinspanningen. Deze overweging heb ik niet in de resolutie opgenomen, maar de parlementsleden uit de streek moeten die in de toekomst gestalte geven. Ik vrees immers dat wij dit kwetsbare gebied telkens opnieuw blootstellen aan de kortstondige concentraties van vuilstoffen, die het resultaat van jarenlange ecologische inspanningen teniet kunnen doen. Misschien is dat een perspectief voor na 1995, maar misschien moeten wij dit stand still-principe reeds vanaf nu voorbereiden.

De *garantie moet worden gegeven dat alle betoninvesteringen, nodig voor goede waterzuiveringsinstallaties, voor de bevolking voelbare resultaten geven. De bevolking heeft inderdaad het recht om vast te stellen

Cuyvers

dat de voor het milieu verzamelde gelden het milieu effectief verbeteren. Zoniet krijgen de opeenvolgende ministers van Leefmilieu onvermijdelijk, en misschien niet helemaal ten onrechte, de reputatie wel hun eigen begroting alternatief te financieren, maar de eigenlijke zorg voor de verbetering van het milieu te verwaarlozen.

Misschien moeten wij ook de basisfilosofie waarmee wij de verontreiniging aanpakken, bijsturen eisen als nul-lozing en stand still-principe voor zeer kwetsbare gebieden opnemen.

Dit alles neemt niet weg dat ik vandaag mijn tevredenheid uitdruk omdat de parlementsleden uit de Denderstreek erin zijn geslaagd om eerst een voorstel van decreet in te dienen en nadien om dat om te vormen tot een voorstel van resolutie. Ik hoop dat zij in hun eigen partijen erover blijven waken dat de Denderstreek de nodige investeringen krijgt, te meer daar ook de Minister en zijn kabinetsmedewerkers luidop dromen van een regionaal landschap Dender-Marke. Daarin een vuile, stinkende rivier zou een beetje absurd zijn. Een mooie rivier in een regionaal landschap is het middel bij uitstek om de open ruimten in Oost-Vlaanderen op te waarderen en voor onze kinderen te bewaren. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de bespreking van deze resolutie in de Commissie is zeer constructief verlopen. De Regering heeft gepoogd te antwoorden op de vragen die met betrekking tot het waterzuiveringsbeleid in Vlaanderen bij alle fracties leven.

Ik bevestig hier dat de Vlaamse Regering de engagementen aangaande tegenover de bekkencomités zal naleven. Zij staat erop dat die comités ook de afspraken aangaande informatieverbreiding en te ondernemen acties behoorlijk en snel nakomen. Ook de gemeenten moeten de engagementen die zij op zich hebben genomen, naleven.

De heer Timmermans en de heer Caudron vroegen mij wanneer ik contact zal hebben met mijn collega's van het Waals Gewest. Er zijn reeds informele contacten geweest. Maandag aanstaande heb ik evenwel een formeel contact met de Waalse Gewestminister Van der Biest over deze specifieke problematiek, alsook over andere grensoverschrijdende problemen met betrekking tot het waterzuiveringsbeleid.

Mijnheer de Voorzitter, bij de stemming zal ik mij onthouden. Ik wens hiermee de beslissing van de Vlaamse Executieve van 1987 te respecteren. Ik verbind mij ertoe de aanbevelingen van deze resolutie in de investeringsprogramma's van na 1993 op te nemen. Ook zal ik proberen, indien mogelijk, de investeringsprogramma's van 1992 nog bij te sturen, rekening houdend met deze resolutie.

(Applaus)

De Voorzitter : Zijn er nog opmerkingen ? **(Nee)**

De bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over dit voorstel van resolutie zal om 16 uur worden gehouden.

ONTWERP VAN BIJZONDER DECREET betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen — 503 (1990-1991) — Nrs. 1 — 8

Tweede lezing

De Voorzitter : Aan de orde is nu de tweede lezing van de aangenomen amendementen op de artikelen 33, 34, 37 en 38 van het ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen.

Op artikel 33 was er een amendement van de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt :

„Het tweede en het derde lid vervangen door de volgende bepaling : „De aanduiding van de beheerders ge-

schiedt bij geheime stemming en met een gewone meerderheid van stemmen, onthoudingen niet inbegrepen, op de gezamenlijke voordracht van de rector en de vice-rector”.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in toepassing van artikel 64, 1, b van het Reglement van de Vlaamse Raad heb ik een amendement ingediend. Dit artikel bepaalt : Bij tweede lezing wordt alleen artikelsgewijs beraadslaagd en gestemd over de verworpen artikelen of aangenomen amendementen en de uit die verwerping of aanneming voortvloeiende nieuwe amendementen die tot doel hebben de tekst naar de vorm en de onderlinge samenhang van de artikelen te verbeteren.

Artikel 33 van het ontwerp bepaalt dat de rector en de vice-rector de bestuurders voordragen. De hele procedure mag 90 dagen in beslag nemen. Mijn amendement stelt voor die termijn terug te brengen tot 60 dagen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de Vlaamse Executieve op artikel 33.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
121 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.

Voorzitter

Brepeels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Flamant E.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Laridon A.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.

Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandersmissen E.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.
Vreven A.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Hooland R.

Walt Niel L.

Het amendement is aangenomen.

Op artikel 33 is er een amendement van de heer Denys in verband met de samenhang, dat luidt als volgt :

„In de derde paragraaf, na „de verkiezingen moeten plaatsvinden uiterlijk binnen de 60 dagen”, 60 vervangen door 90.”

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Denys op artikel 33.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

130 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
22 leden hebben ja geantwoord ;
106 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
De Vlieghe W.
Denys A.
Deswaene R.
Dierickx L.
Flamant E.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Laverge J.
Taelman W.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Verlinden A.
Vreven A.

NEEN hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.

Voorzitter

Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.

Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Waltniel L.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het geamendeerde artikel 33.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
124 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dewael P.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Flamant E.
Gabriels J.
Garcia R.

Voorzitter

Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Laridon A.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefebver O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.

Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.
Vreven A.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben gestemd :

Van Hooland R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.

Artikel 33 is aangenomen.

Op artikel 34 was er een amendement van de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt :

„Het tweede en het derde lid weglaten”.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de Vlaamse Executieve op artikel 34.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

134 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
124 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.

Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Flamant E.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Laridon A.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefebver O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.

Voorzitter

Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.
Vreven A.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Hooland R.
Waltniel L.

Het amendement van de Vlaamse Executieve is aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over artikel 34.

Mag de uitslag van de stemming over het vorige artikel ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het artikel is dus aangenomen.

Op artikel 37 was er een amendement van de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt :

„Het derde en het vierde lid vervangen door de volgende bepaling : „De aanduiding van de opdrachthouders geschiedt bij geheime stemming en met een gewone meerderheid van stemmen, onthoudingen niet inbegrepen, op de gezamenlijke voordracht van de rector en de Vice-rector”.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de Vlaamse Executieve op artikel 37.

Mag de uitslag van de stemming over het vorig amendement van de Vlaamse Executieve ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is dus aangenomen.

Op artikel 38 is er een amendement van de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt : „Op de tweede regel na het woord „rector” de woorden „en de vice-rector” invoegen.”

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de Vlaamse Executieve op artikel 38.

Mag de uitslag van de stemming over

het vorig amendement van de Vlaamse Executieve ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is dus aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over artikel 38.

Mag de uitslag van de stemming over het vorige artikel ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het artikel is dus aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

136 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
110 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
25 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.

Voorzitter

De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester2De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.

Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN heeft gestemd

Van Hooland R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
De Vlieghe W.
Denys A.
Deswaene R.
Dewael P.
Dewinter F.
Dierickx L.
Flamant E.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Laverge J.
Taelman W.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Verlinden A.
Vreven A.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad het

ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 – 9-I-A (1990-1991) – Nrs. 1 – 4

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikel 10 en het amendement op dit artikel van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991.

De heer Cuyvers heeft het woord voor een stemverklaring.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren ministers, collega's, de Groenen behouden hun kritiek op de stuntelige manier waarop de Vlaamse Executieve eens te meer voor het leefmilieu end of the pipeline-maatregelen blijft nemen die het probleem van de mestoverschotten in Vlaanderen niet echt oplossen, integendeel.

Wij menen dat het mestprobleem te wijten is aan het teveel aan varkens, wat niet op een rationale manier kan worden verholpen zolang de Executieve weigert te kiezen voor de aanpak die zich opdringt.

De Groenen opteren voor een onmiddellijke expansiestop voor de veedierenindustrieën, voor de geleidelijke afbouw van de veestapel en de industriële varkenskwekerijen, gekoppeld aan sociale begeleidingsmaatregelen, indien nodig.

AGALEV betreurt dat er geen echte ecologische bekommerning aanwezig is. Het klaagt aan dat de machtige eigenaars van immense hoeveelheden varkens hun varkensstapel kunnen blijven verspreiden op familiale bedrijven die optreden als loonwerkers. Zo zijn zij geslaagd er in feite in de kosten van de mestverspreiding



N.a. v. de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de Dender herinnerde Kamerlid J. Caudron (VU) de Raad er aan dat hij deze problematiek reeds jaren geleden op de voorgrond had gebracht

en van de verspreiding van nitraatproblemen in ons drinkwater af te wentelen op de kleine bedrijfsvoerder. Niet zij, maar de kleine boer zal de rekening gepresenteerd krijgen.

Verder betreuen de Groenen het lineair karakter van de afzetting. Iedereen betaalt evenveel per kilogram nitraat en stikstof, onafgezien de totale hoeveelheid die wordt geproduceerd. Trouwens, hoeveel zal moeten worden betaald ? Hierover heerst nog steeds grote onduidelijkheid. Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, wij kijken benieuwd uit naar de derde episode van het vervolgverhaal mestheffing.

Aangezien artikel 10 eigenlijk niet echt verantwoord is en artikel 21, paragraaf 4 van het mestdecreet, wel van kracht wordt maar onuitvoerbaar is gebleken, zullen de Groenen zich onthouden bij de stemming over dit amendement.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de

Vlaamse Executieve op artikel 10.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

130 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

122 leden hebben ja geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Wulf R.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dewael P.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.

Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.

Voorzitter

Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.
Vreven A.
Waltniel L.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Van Dienderen H.
Van Durme W.

Het amendement is dus aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 10 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 59bis :

135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
110 leden hebben ja geantwoord ;
23 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden be-

doeld in Grondwetsartikel 107quarter.

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
108 leden hebben ja geantwoord ;
23 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardon G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.

Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J. -P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Voorzitter

NEEN hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
De Vlieghe W.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Verlinden A.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Waltiel L.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

— 9-II-A (1990-1991) - Nrs. 1 - 7

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 59bis :
135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
109 leden hebben ja geantwoord ;
23 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 107quarter.

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord ;
23 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.

Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.

Voorzitter

Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
De Vlieghe W.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Verlinden A.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Lauwers H.
Waltmiel L.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN MOTIE van overeenstemming

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het door de Commissie voor Financiën en Begroting aangenomen en aan de Raad ter goedkeuring voorgelegd voorstel

van motie betreffende de overeenstemming van de aangepaste administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap met de inhoud en de doelstellingen van de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 59bis :

135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
110 leden hebben ja geantwoord ;
23 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 107quater.

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
23 leden hebben ja geantwoord ;
108 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.

De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.

Voorzitter

Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
De Vlieghe W.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Verlinden A.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van motie aan ; de motie zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk

— 475 (1990-1991) — Nrs. 1 — 6

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikel 3 en de amendementen op artikel 3 van het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Hancké, Lauwers en Van Hecke op artikel 3.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

134 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
117 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Beul A.
De Bremaeker J.

De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Geysels J.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Valkeniers J.

Voorzitter

Van Bree J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Verlinden A.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Waltniel L.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Geysels en mevrouw Vogels op artikel 3.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
8 leden hebben ja geantwoord ;
127 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben gestemd :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Van Dienderen H.
Van Durme W.

NEEN hebben gestemd :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.

De Wulf R.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dewael P.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.

Voorzitter

Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandermarliere J.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.
Vreven A.
Waltniel L.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Devolder op artikel 3.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

134 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

14 leden hebben ja geantwoord ;
110 leden hebben neen geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef

Bril L.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Verlinden A.
Vreven A.

NEEN hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.

Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.

Voorzitter

Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Waltniel L.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over twee identieke amendementen van enerzijds de heer Geysels en mevrouw Vogels en anderzijds de heer Devolder op artikel 3.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

134 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

22 leden hebben ja geantwoord ;
110 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Groot E.
De Vlieghe W.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van Dienderen H.

Van Durme W.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Verlinden A.
Vreven A.

NEEN hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)

Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.

Voorzitter

Waltiel L.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het geamendeerde artikel **3**.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

117 leden hebben ja geantwoord ;

16 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.

Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Geysels J.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefebver O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hoolland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.

Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
Dewael P.
Dewinter F.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Verlinden A.
Vreven A.
Waltiel L.

Het artikel 3 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

119 leden hebben ja geantwoord ;

16 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben gestemd :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Deneir A.
Deprez P.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Geysels J.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Laridon A.

Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosmans Jozef
Bril L.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
Dewael P.
Dewinter F.
Laverge J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Vandermarliere J.
Verlinden A.
Vreven A.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren J. Cuyvers, J. Timmermans en W. Peeters, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke en de heer Jozef Bosmans betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken – 501 (1990-1991) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Cuyvers, Timmermans, Walter Peeters, mevrouw Nelis-Van Liedekerke en de heer Jozef Bosmans betreffende de waterkwaliteitsdoelstelling voor de middenloop van de Dender en de bijbehorende zijrivieren en beken.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
121 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Gesquiere M.
Geysels J.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.

Laridon A.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goeij T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandermarliere J.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.

Vreven A.
Weyts J.
Willokx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Wulf R.
Dewael P.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van Rompuy E.
Van den Bossche L.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 29 mei 1991 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, de heer T. Keichtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de stand van zaken betreffende het ERC-project in het kader van de reconversie van Limburg
— 511 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Van Dienderen tot besluit van de op 29 mei 1991 door de heer Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbe-

Voorzitter

houd en Landinrichting, de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de stand van zaken betreffende het ERC-project in het kader van de reconversie van Limburg.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Vlaamse Executieve heeft gisteren groen licht gegeven voor het ERC-project. De voorlopige vaststelling van het in herziening gestelde gewestplan Hasselt-Genk is goedgekeurd. Eén pluspunt - dat lees ik in de kranten - dat overeenstemt met de motie van aanbeveling is dat er geen speciale afrit langs de autoweg naar het ERC is gepland. Ik vraag me dan wel af wat men van plan is met de bestaande wegen. Zullen die misschien voor tientallen miljoenen verbreed worden ? In de krant neem ik niets over het openbaar vervoer tussen Genk en het ERC, noch over het gratis ter beschikking stellen witte fietsen tussen Genk-station en het ERC.

De Limburgse natuur- en milieuverenigingen hadden terecht geëist een eventueel ERC te beperken tot de 100 hectare van het eigenlijke mijngebied. Zij hadden daarvoor de steun gekregen van buurtwerkers, van de vakbonden zelfs, van instellingen die milieubekommernissen koppelen aan de zorg voor werkgelegenheid. Ik betreur dat de Vlaamse Executieve geen rekening heeft gehouden met de wens het ERC te beperken tot 100 hectare. Ik betreur dat de Executieve open ruimte vrijgeeft voor harde recreatie.

Minister De Batselier heeft onlangs in zijn antwoord op een interpellatie de vernietigende beoordeling van zijn administratie over het business-plan van het ERC voorgelezen. Hij benadrukte daarin dat het ERC maar kon, als de ecologische en economische randvoorwaarden werden gerespecteerd. Ik meen dat een periode van

veertien dagen te kort is om een nieuw business-plan op te stellen dat de economische levenskracht van het ERC onomstotelijk bewijst.

De collega's die het goed menen met de natuur in Limburg, met de zachte recreatie en met duurzame werkgelegenheid die zijn groen kapitaal niet opeet, nodig ik dan ook uit deze motie van aanbeveling goed te keuren, want ze blijft ook na de beslissing van de Vlaamse Executieve van gisteren erg actueel.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

9 leden hebben ja geantwoord ;

108 leden hebben neen geantwoord ;

9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dierickx L.
Geysels J.
Janzegers G.
Laridon A.
Leysen A. (mevr.)
Van Dienderen H.
Van Durme W.

NEEN hebben gestemd :

Annemans G.
Ansons J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.

Cooreman E.
Coveliens H.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
De Roo J.
De Seranno J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter M.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dielsens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Sarens F.
Schellens A.
Schoeters M.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.

Voorzitter

Van Hooland R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Vandermarliere J.
Vangansbeke P.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verlinden A.
Vreven A.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Wulf R.
Dewael P.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Walt Niel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

ACTUELE INTERPELLATIES

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer P. Chevalier tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsstatuut van de BRTN

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Chevalier tot de heer Dewael, Gemeen-

schapsminister van Cultuur, over het personeelsstatuut van de BRTN.

De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het onderwerp van mijn interpellatie kan u misschien verbazen omdat ik mij niet tot de Minister van Cultuur richt in verband met een bepaalde uitspraak van hem, maar wel voor een materie die tot zijn verantwoordelijkheid behoort. Ik heb het meer bepaald over de recente uitspraken van de administrateur-generaal van de BRTN in een mediadebat dat werd georganiseerd tussen u, mijnheer de Minister, de heer Neels van de commerciële omroep VTM en de administrateur-generaal van de BRTN.

Ik was ontstemd toen ik de verklaringen las van de administrateur-generaal, meer specifiek met betrekking tot het personeelsstatuut van de openbare omroep. Mijnheer de Minister, ik weet dat u er bepaalde standpunten op nahoudt en dat u die nooit verborgen hebt. Wat u betreft mag het personeelsstatuut van de openbare omroep best veranderen van een ambtenarenstatuut in een privaatrechtelijk statuut. Uw partijgenoten in de Vlaamse Raad hebben dezelfde houding aangenomen door het indienen van een voorstel van decreet waarin zij opteren voor het afsluiten van privaatrechtelijke contracten. U weet ook dat, na een consensus tussen twee van de drie meerderheidspartijen in de Vlaamse Raad, een ander statuut werd bepaald en dat het tot stand komen van de tekst van het door deze Raad goedgekeurde decreet, meer bepaald met betrekking tot het personeelsstatuut, niet zo eenvoudig was. Inderdaad, onze nationale regeling is nog niet zo verfijnd dat de Vlaamse Executieve een eigen statuut kan ontwerpen voor alle geledingen van de ambtenarij in de Vlaamse Gemeenschap, maar toch werd een poging ondernomen om dat juridisch kader te scheppen.

Wij hebben een systeem ontworpen dat twee zaken inhoudt, met name dat de Raad van Bestuur van de

BRTN zelf het statuut van haar personeel kan bepalen en dat het statuut zowel privaatrechtelijk als ambtelijk kan zijn.

Tot mijn grote verbazing stel ik vast dat de administrateur-generaal van de BRTN het nodig vindt om in het openbaar te zeggen dat hij voorstander is van een volledig privaatrechtelijk statuut voor al wie bij de BRTN werkt. Wat mij het meest verontrust is dat hij de politiek de schuld geeft voor het niettotstandkomen ervan.

Mijnheer de Minister, wij hebben destijds, als indieners van dit voorstel dat ondertussen decreet is geworden maar nog steeds niet is gepubliceerd — wat wij zelf doen, doen wij toch niet beter, zeker niet wat de publicatie van decreten betreft —, aan de BRTN de mogelijkheid geboden om zelf haar statuut te bepalen. Blijkbaar doet de directie van de BRTN geen enkele poging om een statuut te ontwerpen, maar via haar administrateur-generaal legt zij wel publieke verklaringen af om de politiek de schuld te geven voor het ontbreken van een privaatrechtelijk statuut.

Dat verwondert mij des te meer wanneer ik nogmaals lees wat de administrateur-generaal heeft verklaard tijdens de hoorzitting die door onze Commissie werd georganiseerd naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van decreet van de heer Van Rompuy en mijzelf. Ik heb de administrateur-generaal letterlijk horen verklaren dat hij opteerde voor een behoorlijke kern vastbenoemd personeel met daarrond programmamakers met een contractueel statuut, zodat de niet meer gemotiveerden onder hen gemakkelijker kunnen worden ontslagen. Ik vraag mij af wat deze man bezielt om in de Commissie dit soort verklaringen af te leggen en nu de politici met de vinger te wijzen. Ik moet eerlijk toegeven dat wij op basis van zijn verklaring in de Commissie inderdaad in het voorstel van decreet hebben opgenomen dat er in de BRTN noodzakelijkerwijze ambtenaren moeten blijven met daarnaast contractuelen. Wij hebben zijn systeem dus perfect mogelijk gemaakt. Ik aanvaard dus niet dat hij nu de schuld legt bij de politiek. Dat is onverantwoord.

Chevalier

Mijnheer de Minister, mijn vraag is dan ook wat de tekst van de nota is waarover de administrateur-generaal spreekt. Is deze nota werkelijk de vrucht van het denkwerk van de hele directie of eerder van een persoonlijke denkoefening van de administrateur-generaal alleen? Indien het werkelijk de overtuiging is van de administrateur-generaal, heeft hij u dan reeds voorstellen gedaan? Ik wik mijn woorden. In de huidige stand van zaken, na deze verklaringen, zeg ik u alle steun toe wanneer u een voorstel doet om bijvoorbeeld het topkader van de BRTN, de administrateur-generaal en de directeurs-generaal, een contractueel statuut met beperkte duur te geven. Ik wik mijn woorden en het gaat hier om een persoonlijk engagement, maar ik ben van mening dat iemand die uitspraken doet die zozeer verschillen van wat hij enkele maanden geleden in de Commissie heeft gezegd, dan ook maar de consequenties ervan moet dragen.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het verwondert mij dat collega Chevalier de Minister over deze aangelegenheid interpelleert. Het decreet dat zijn naam en die van collega Van Rompuy draagt, had immers tot doel de BRTN een grotere autonomie te geven.

De heer P. Chevalier : Dat is niet de kern van de zaak. De kern van mijn interpellatie is dat men de schuld bij de politiek legt, terwijl wij de BRTN de mogelijkheid hebben geboden daarvan werk te maken in de directie zelf. Men blijft echter de politiek met de vinger wijzen.

De heer A. De Beul : Mijnheer Chevalier, ik wijs u erop dat de administrateur-generaal van de BRTN goede motieven heeft. Het decreet van 27 maart 1991 werd pas zeven dagen geleden in het Staatsblad gepubliceerd. Voordien kon men het dus niet uitvoeren, ook al had u bepaald dat het op een bepaalde datum van kracht werd. Het is toch pas een vol-

waardig decreet geworden, nadat het in het Staatsblad is verschenen.

Ik heb u tijdig gewaarschuwd dat er met artikel 13 niets te beginnen valt. Men kan het personeel inderdaad geen privaatrechtelijk statuut geven. Nu stelt men dit vast en wordt het betreurd, maar er is niet veel aan te doen. U had daaraan op tijd moeten denken en in de wet ten minste een beroep moeten doen op artikel 10 van de bijzondere wet. Dan had u de BRTN de mogelijkheid gegeven operationeel te zijn.

Het koninklijk besluit Langendries dat de algemene principes van het openbaar ambt moet vastleggen is bovendien nog niet verschenen. Door het decreet dat nu in het Staatsblad is verschenen zit de BRTN inzake wetgeving volkomen vast.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de heer Chevalier heeft mij een aantal vragen gesteld in verband met het statuut van het personeel van de BRTN. De nota waarnaar hij verwijst werd op 18 maart 1991 door de administrateur-generaal, de heer Goossens, aan de Vaste Commissie van de Raad van Bestuur van de BRTN voorgelegd. Deze nota verwoordt de stellingen die op de verschillende bestuurlijke niveaus - directie enerzijds en Raad van Bestuur anderzijds - worden ingenomen ten aanzien van het personeelsbeleid. Die stellingen lopen inderdaad niet volledig gelijk. In de nota stelt de administrateur-generaal vast dat de BRTN in de nieuwe context van een concurrentieel mediabestel zeer zware moeilijkheden ondervindt om gekwalificeerd personeel aan te trekken en te behouden, en dit ingevolge het strakke keurslijf van het administratief rechtelijk statuut waarin aanwervingen, verloning en mobiliteit aan strikte regels gebonden zijn. Nog steeds volgens de heer Goossens is deze rigiditeit onhoudbaar geworden, mede door de krappe arbeidsmarkt in de audiovisuele sector.

De nota evalueert verder het huidige gemengde systeem van een vast per-

soneelskader, aangevuld met een kleine groep van contractuelen en men komt tot de bevinding dat zulks tot conflicten leidt tussen beide groepen. De raad van bestuur had op 17 december 1990 - dat heeft de heer Chevalier terecht gesteld - beslist dit gemengd systeem te behouden op basis van een vrije keuze door het personeel. Daartegenover meent de directie dat noch een administratief rechtelijk noch een gemengd systeem voldoende garanties bieden voor een soepel beleid en dat bijgevolg resoluut moet worden gekozen voor een eenvormig arbeidsrechtelijk statuut voor alle personeelsleden, waarbij als overgangsmaatregel aan het huidig vast benoemd personeel de vrije keuze kan worden gelaten. Als ik zeg arbeidsrechtelijk dan bedoel ik een systeem van contractuelen en met administratief rechtelijk bedoel ik een systeem van statutairen, met andere woorden ambtenaren. De heer Goossens koppelt hieraan wel een aantal voorwaarden, onder meer voldoende rechtszekerheid via een aantal regels inzake bezoldiging, selectie en mobiliteit.

Als conclusie werden de leden van de Vaste Commissie verzocht zich uit te spreken over het principe van een arbeidsrechtelijk contractueel statuut en richtlijnen te geven voor de geleidelijke invoering daarvan via een zogenaamd uitdovingsstelsel. De Vaste Commissie heeft daarvan kennis genomen en heeft op 18 maart 1991 beslist dat inzake het personeelsbeleid kan worden teruggegrepen naar de basisprincipes door de Raad van State goedgekeurd op 17 december. Dat betekent, zoals eerder gesteld, het behoud van het gemengde systeem of, in gewone taal : de heer Goossens terug naar af. Te gelegener tijd kan dan aan de Vaste Commissie een aanvullende nota worden voorgelegd waarin de eerste aanzet wordt gegeven tot het bepalen van het contingent van statutaire en contractuele betrekkingen en waarin een vergelijkende studie wordt gemaakt van de statuten bij andere parastatale instellingen.

Mijnheer Chevalier, het is niet mijn bedoeling het debat opnieuw te openen, zoals dat door de heer De Beul

Dewael

in feite wel werd gedaan. Het voorstel van decreet dat uw naam draagt en dat ondertussen een decreet is geworden is na lang wachten in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Het heeft dus geen zin de discussie hieromtrent te hervatten. Ik zit eigenlijk een beetje op dezelfde golflengte als de heer De Beul, in die zin dat de BRTN op dit ogenblik, wegens het uitblijven van het fameuze koninklijk besluit dat de algemene principes moet vastleggen, als het ware in een keurslijf zit. De discussie hieromtrent voerden wij reeds in het kader van het decreet op de BRTN zelf. Dienaangaande heb ik mijn mening reeds bij herhaling kenbaar gemaakt. In de loop van 1987 reeds heb ik in een nota met betrekking tot de toekomst van de openbare omroep duidelijk gesteld dat wij inzake het personeelsstatuut moeten afstappen van het statutaire en overgaan naar een systeem van contractuelen.

Ik stel dus vast dat in de nota van de heer Goossens inzake het personeelsstatuut - waarin hij weliswaar niet gevolgd wordt door de Vaste Commissie en door de Raad van Bestuur - precies hetzelfde voorstel wordt gedaan dat ik twee of drie jaar geleden heb kenbaar gemaakt. Op dat ogenblik stond ik alleen met die stelling, nu deelt de BRTN-directie echter mijn mening. Wat u blijkbaar bezighoudt, is het feit dat de heer Goossens enerzijds beweert dat het gemengde systeem werkbaar is en dat hij anderzijds afstand neemt van deze bewering en zegt dat dit eigenlijk niet mogelijk is en zich bovendien niet kan inbeelden dat contractuelen leiding geven aan vastbenoemden.

U zegt dat de heer Goossens dan eindelijk maar eens moet weten wat hij wil. Dat is natuurlijk een andere discussie. Ik bevestig nogmaals - u mag hieruit de conclusies trekken die u zelf wil - dat de heer Goossens dit allemaal duidelijk in een nota heeft verwoord en heeft verdedigd in het kader van de Vaste Commissie van de BRTN. De Raad van Bestuur heeft nadien bevestigd dat de heer Goossens in de Vaste Commissie van de BRTN niet werd gevolgd.

De Voorzitter : Mijnheer Chevalier, wenst u het woord voor een repliek ?

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, ik heb geen repliek maar wel een parafraze. Gelieve mij te verontschuldigen omdat ik het in het Frans zeg : un administrateur-général, ça ferme sa gueule ou ça démissionne.

De Voorzitter : Dank u, mijnheer Chevalier, de vertaaldiensten zullen trachten dit te vertalen voor het verslag.

Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Luxemburgse voorstellen betreffende de Europese Politieke Unie

Actuele interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de invoeging van een cultuurparagraaf in het EEG-verdrag

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van de heer Suykerbuyk tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Luxemburgse voorstellen betreffende de Europese Politieke Unie en van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de invoeging van een cultuurparagraaf in het EEG-verdrag.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, heren Ministers, geachte collega's, de oorspronkelijke Luxemburgse voorstellen in verband met de Europese politieke unie zijn op vele plaatsen en om vele redenen slecht onthaald.

Als ik zeg dat zij op vele plaatsen slecht werden onthaald, dan bedoel ik hiermee niet dat zij alleen in Vlaanderen bij monde van de Voorzitter van de Executieve, de heer Geens, slecht werden onthaald, maar dan verwijs ik ook naar standpunten die vandaag nog zijn ingenomen door de Europese Consultatieve Raad voor Regionale Gemeenschappen. Zelfs het dagelijks bestuur van de Europese Gemeenschap heeft gemeend tegenvoorstellen te moeten doen om het allereerste voorstel van Luxemburg bij te werken of te verbeteren.

Het werd om vele redenen slecht onthaald. Ik verwijs naar het feit dat het Luxemburgs voorzitterschap werkelijk onvoldoende rekening heeft gehouden met de rol die in de toekomst door het Europees Parlement moet worden gespeeld. Ik verwijs tevens in algemene zin naar de intergouvernementele strekking die in de nieuwe voorstellen nog meer aan bod komt.

Ik zal in mijn korte interpellatie alleen spreken over het regionale aspect. Over de cultuurparagraaf zal door collega Van Vaerenbergh worden uitgeweid. Ik zal daarop dus niet nader ingaan, tenzij om te zeggen dat het belangrijk is voor deze Raad te weten dat dit soort verdragsaanpassing niet alleen op nationaal vlak maar ook in deze Vlaamse Raad moet worden goedgekeurd. Ik heb soms de indruk dat men op het niveau van de centrale Staat onvoldoende beseft dat wij er ons niet alleen toe geroepen voelen, maar dat wij ook de bevoegdheid hebben in de bekrachtiging het laatste woord uit te spreken.

Op het ogenblik dat men in de langzame opbouw van de Europese politieke unie bij de aanpassing van de instellingen zal komen - het zoveelste punt, naar ik hoop geen rustpunt, dat zal worden besproken onder het Luxemburgse voorzitterschap, en dan weer een volgende etappe die ons zal voeren naar Maastricht, - hoop ik dat duidelijk zal worden gezegd dat de regio's een consultatieve Raad zullen krijgen, met de bevoegdheid over alle materies te worden geraadpleegd, en waarbij de Ministerraad

Suykerbuyk

bij het niet aanvaarden van de voorstellen op een gemotiveerde wijze zal moeten reageren.

Een tweede punt is dat de regio's toegang moeten krijgen tot het Hof van Justitie. Van dit alles is in het voorstel van het Luxemburgse voorzitterschap geen sprake. Daarover bestaat tot op heden nog altijd geen aangepaste versie, maar ik hoop dat men toch in de goede richting gaat. Om aan het oorspronkelijke voorstel iets te verbeteren is er de idee om de regio's een vertegenwoordiging te geven in het Sociaal en Economisch Comité. Ik zeg dat men de regio's daardoor in het verdomhoekje duwt. Ik zeg dat niet alleen, maar ik ben daarbij in het goede gezelschap van de Consultatieve Raad van de lokale en regionale Gemeenschappen die vandaag en morgen in Brussel bijeenkomt die vanmorgen unaniem heeft ingestemd met het standpunt dat werd geformuleerd door de heer Chatfield, Voorzitter van de Regionale Afdeling. Deze gaat ervan uit dat het helemaal niet kan dat in een Sociaal en Economisch Comité, dat geroepen is om sectoriële belangen te behartigen — en dat ook is samengesteld uit vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers een plaats zou worden toegewezen aan de regio's die per definitie politieke instanties zijn en hun legitimiteit halen uit verkiezingen. Het is te gek om in een dergelijk comité, dat heel anders is samengesteld en andere doelstellingen heeft, een plaats in te ruimen voor de regio's. Men zou de consultatieve organen die thans bestaan, niet alleen in het kader van de Raad van Europa maar ook van de Europese Gemeenschappen gewoon willen opdoeken en ze inbrengen in dat Sociaal en Economisch Comité.

De Voorzitter, de heer Chatfield, zegt terecht dat men op die manier in feite afstapt van de idee van de autonomie van de regio's. Dat is waar. Ik zeg dit omdat het niet alleen een standpunt is dat hier wordt verdedigd, maar door de meest Europese regio's. Wat hier werd gesteld werd unaniem aanvaard. Inzake de beslissingsbevoegdheid verwacht

men dat in het nieuwe verdrag zou worden ingeschreven dat de Regeringen van de lidstaten, wanneer het om bevoegdheden gaat die niet de hunne zijn maar wel van de regio's, iemand kunnen afvaardigen van de regio's. In Duitsland is dat een Minister van de Länder ; voor ons is dat een Minister van de deelstaat of van het Gewest.

Bij het consultatieve proces moet de raad van de regio's worden geraadpleegd over alle zaken die de regio's aanbelangen, maar ook over alle aangelegenheden die een incidentie hebben op het beleid van de regio's. Dit standpunt is belangrijk omdat het uitgaat van heel wat regio's in Europa en omdat het samenvalt met wat in deze Raad, maar ook door de Executieve, bij monde van Voorzitter Geens, herhaaldelijk werd bepleit.

Bijgevolg meen ik dat er ter zake een grote instemming bestaat zodat het helemaal geen extreem standpunt is. Ik vind het alleen maar illustratief voor een zeker Europees denken dat dan nog afkomstig is van een lidstaat, die alleen de naam draagt van Groothertogdom maar in feite een gewoon hertogdom is ; en dus een regio had kunnen zijn. Ik herhaal het : het is illustratief voor een bepaalde manier van denken in Europa ; men wil inderdaad het regionale feit nog niet erkennen.

Zoals velen stel ik vast dat het economisch Europa sneller vordert dan het Europa van de Unie. Het is langs het Europa van de Unie dat het democratisch deficit moet worden verrekend.

Bijgevolg moeten de regio's een eigen en goed zichtbare plaats in de nieuwe instellingen krijgen. Sta mij toe te zeggen dat wij niet de domste van de klas zijn ; dat gaat niet over onze regio ; wat gaat niet over de Waalse regio, maar over de vele regio's die in Europa bestaan. Zoals ik het reeds zei, vergaderen zij vandaag hier te Brussel om samen te zeggen dat zij niet de domste van de klas zijn. Zij wensen bovendien dat bij de institutionele veranderingen zou worden ingeschreven dat de regio's een andere en meer zelfstandige plaats krijgen dan deze die hen thans is voorbehouden. Vanwege de EEG is

er een poging om te komen tot een soort comité voor regionale en lokale besturen. Op zichzelf zou dit de goede weg zijn, ware het niet dat tegelijk in het EEG-voorstel is voorzien dat de leden die in het comité van regionale en lokale besturen moeten worden aangeduid door de lidstaten.

Met andere woorden, de regio's kunnen zichzelf niet presenteren. Ook de EG, die poogt de tekst bij te werken, is blijkbaar nog niet volledig genezen van de ziekte van het bestaande centralisme.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen hiermee te hebben vertolkt wat in Vlaanderen leeft. Op dat punt was de stemming in het Waalse en in het Vlaamse Gewest éénparig, er was geen meningsverschil. Graag vernam ik of u als Voorzitter van eensgezinde Executieve, de wezenlijke stap ten einde te komen tot een meer autonome plaats van de regio's binnen de nieuwe instellingen zal steunen. Ik hoop dat u niet de weg zal inslaan die het Sociaal en Economisch Comité bewandelt en waarmee alle regio's in Europa het moeilijk hebben. Zij zien inderdaad niet in welke context zij zouden terechtkomen indien dit voorstel wordt aangenomen.

Ik vraag dat u als Voorzitter van de Executieve, samen met de Executieve, gedurende de korte tijd die u nog rest, alle nodige inspanningen zou doen, al dan niet samen met uw collega's van de Waalse Executieve, ten einde te komen tot een wezenlijke verbetering van het Luxemburgse voorstel.

Wat tot hiertoe is gebeurd op het gebied van aanpassingen waren min of meer goede probeersels, maar de wezenlijke stap is nog niet gezet. Dit is voor u een enorme uitdaging. Ik hoop dat u zal slagen en ik wacht met interesse op uw antwoord.

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, mijnheer de Minister van Cultuur en zijn collega hier aanwezig, de heer Waltniel, col-

Van Vaerenbergh

lega's, op het ogenblik is er overal belangstelling voor Europa. Het magische jaar 1992 is alomtegenwoordig en overal wordt over Europa gesproken, zelfs vandaag in de pers. De Europese ambtenaren vinden namelijk dat hun inkomen niet mag verminderen, en menen dat ze waarschijnlijk nog meer moeten verdienen om zich in de Brusselse rand te kunnen vestigen. Hierdoor zouden de ongelijkheid en de sociale segregatie nog groter kunnen worden. Dit is ook de reden waarom ik Minister Waltniel speciaal heb begroet.

Een algemeen gegeven is dat wij een Europa van de burgers wensen, maar evenzeer een democratisch Europa. Wij stellen vast dat de wetgeving fractionair geschiedt, met om de zes maand een andere Voorzitter en door ministers die praktisch niet worden gecontroleerd door het Europees Parlement. De Commissie daarentegen wordt wel gecontroleerd. Dit komt nog meer tot uiting bij kleine culturen die vaststellen dat de EG alles bekijkt vanuit één bril, met name de economische. Dan **onstaan** er problemen zoals de Minister van Cultuur die op het ogenblik met RTL-4 kent. Wat zal er met deze zender gebeuren? Hebben wij nog enige bevoegdheid in onze eigen **Cultuurgemeenschap**? Bestaat er nog een toekomst voor onze eigen audio-visuele economie, voor onze eigen **audio-visuele** beeldvorming, voor onze eigen culturele uitstraling, voor onze eigen mensen en voor de buitenwereld?

Dit zijn een aantal vaststellingen waarvan ik vertrek om te komen tot datgene wat ons vandaag interesseert, met name de cultuurparagraaf, de verscheidenheid in Europa, de verschillende regio's die niet alleen moeten worden erkend maar ook de verschillende culturen die hun rechten hebben en waarbij paal en perk moet worden gesteld aan het louter economisch vertrekpunt van de Europese Gemeenschap.

Vandaag ontmoeten de persoonlijke vertegenwoordigers van de Ministers van Buitenlandse Zaken elkaar in verband met de culturele paragraaf

in het Europees verdrag. De Ministers zelf zullen elkaar ontmoeten maandag aanstaande, 17 juni. Blijkbaar komen de interpellaties van collega's Suykerbuyk en van mij zelf net op tijd.

Mijnheer de Minister van Cultuur, wij weten dat u vorige week naar Luxemburg bent geweest om te discussiëren over de cultuurparagraaf, ten einde via het cultureel verdrag een nieuwe dimensie aan Europa te geven. Wij weten ook dat u achter deze cultuurparagraaf staat. Zoals ook collega Suykerbuyk heeft beklemtoond, heeft de Vlaamse Raad en de Vlaamse Regering een eigen bevoegdheid desbetreffend.

Wanneer in de toekomst over onze cultuur wordt gepraat, wensen wij dat dit niet boven onze hoofden heen zou gebeuren, zonder enige inspraak, zonder dat wij mede-beslissingsrecht hebben, zonder te worden gehoord en onze stem te kunnen verheffen. Vandaar, heren Ministers, onze bezorgdheid. Wij hebben een aantal vragen gesteld die wij hebben uitgeschreven ten behoeve van deze interpellatie. Het eerste probleem dat wij hebben aangeraakt, betreft het probleem van de subsidiariteit. Wat betekent dit? Dit betekent dat de EG geen culturele richtlijnen zou geven, maar dat het uiteindelijk de Vlaamse Gemeenschap is die zelf haar cultuurbeleid zou bepalen en dat Europa, wat deze materie betreft, alleen een ondersteunende rol zou vervullen. Wij wensen daarover alle zekerheid. Wij moeten weten waar wij naartoe gaan. Gaan wij naar een Amerikaanse cultuur? Gaan wij naar een Vlaamse cultuur of naar een Europese cultuur?

Wij wensen klaar en duidelijk te zeggen dat er met dat beginsel niet mag worden gesold. Wanneer er op Europees vlak maatregelen genomen worden die ons niet aanstaan dan moeten wij daartegen een veto kunnen stellen. Wij wensen inzake op Europees vlak geen meerderheidsbeslissingen. Ter zake zouden wij graag weten wat de Vlaamse Regering in het overleg met de Minister van Buitenlandse Zaken heeft gezegd met het oog op het bepalen van een standpunt van

zijn persoonlijke vertegenwoordiger van de Minister van Buitenlandse Zaken. Wij weten dat het standpunt van de Vlaamse Regering en de Franse Gemeenschap verschillend was. Wij wensen dat beslissingen ter zake eenparig worden genomen.

Wij vragen uitsluitel over de erkenning van de regionale verscheidenheid in de Europese cultuurparagraaf. De erkenning van de regionale verscheidenheid moet duidelijk worden opgenomen in het EEG-verdrag. Daartoe moeten ondubbelzinnige instructies gegeven worden en de Vlaamse Raad moet over de uitvoering ervan controle uitvoeren en debateren.

Daarom moeten we het EG-verdrag zelf onderzoeken en nagaan waar we dit principe kunnen vastleggen. Vanuit haar economische beginselen kiest de EG voor een vrije markteconomie op alle vlakken, ook op het culturele vlak. Alles wordt bekeken uit het oogpunt van geld: Wat brengt het op? Is er geen vervalsing van de concurrentie? Gaan deze principes echter wel op voor cultuur?

In welk artikel moeten we uitzonderingen op deze principes inschrijven? Doen we dat in het bewuste artikel 92, in de tweede of in de derde paragraaf? De tweede paragraaf voorziet uitdrukkelijk in eventuele **steunmaatregelen**. De derde paragraaf handelt over uitzonderingen, zo mogelijk ook uitzonderlijke steunmaatregelen. Dat is een belangrijk verschil. Volgens mij moet in de tweede paragraaf worden ingeschreven dat er moet vaststaan verenigbaarheid van rechtswege met nationale maatregelen voor cultuur.

Tenslotte vraag ik duidelijkheid over het overleg tussen de Nederlandse en de Vlaamse Regering in het Comité voor Buitenlands Cultureel Beleid. Zijn daar beslissingen genomen met gevolgen voor de activiteiten van de Taalunie en voor de inname van een Vlaams standpunt in deze zaak?

Tenslotte, sluit ik mij aan bij de verklaring van collega Suykerbuyk: Cultuur is een bevoegdheid van de Vlaamse Raad. Wij wensen dus een

Van Vaerenbergh

antwoord op onze vragen, wij wensen in de toekomst geïnformeerd te worden. Dat is de aanleiding voor mijn voorstel van resolutie. Deze resolutie zal verzonden worden naar de Commissie van Cultuur en Buitenlandse Aangelegenheden en zal er behandeld en besproken worden, zodat wij weten wat er in de zeer nabije toekomst op dat vlak zal gebeuren. Dat is van essentieel belang voor onze toekomst als Europees volk in het Europa dat wij allemaal wensen. *(Applaus)*

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens, (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in afspraak met collega Dewael zal ik niet antwoorden op de vragen betreffende de cultuurparagraaf. De heer Suykerbuyk is daar overigens ook niet op ingegaan.

Bij de aanvang wil ik wel de hele problematiek van de aanpassing van de Europese verdragen schetsen, alsook de manier waarop wij daaraan deelnemen als Gemeenschap, Gewest of Regio, in een meer Europese benaming.

De twee Intergouvernementele Conferenties behandelen enerzijds de Economische en Monetaire Unie en anderzijds de Europese Politieke Unie. Vooral omdat in de Europese Politieke Unie veel aangelegenheden worden behandeld die in België tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen of de Gewesten behoren, is het niet onbelangrijk dat wij nauw worden betrokken bij deze conferenties.

Dat is ten andere ook het geval. Op 11 december 1990 zijn er in het Overlegcomité Regering-Executieven ter zake duidelijke afspraken gemaakt. Ten eerste is er de wekelijkse Interdepartementale coördinatievergadering op het Ministerie van Buitenlandse Zaken, waar de standpunten van België worden voorbereid en waar ook verslag wordt uitgebracht over de stand van zaken. De vertegenwoordigers van de Gemeenschappen en Gewesten worden daarop uit-

genodigd. De Intergouvernementele Conferenties zelf verlopen op een dubbel niveau : enerzijds op het niveau van de werkgroep van de persoonlijke vertegenwoordigers van de Ministers. In de Belgische delegatie is telkens één vertegenwoordiger van de Gemeenschappen of de Gewesten opgenomen naargelang de agenda-punten ressorteren onder de bevoegdheid van ofwel de Gewesten ofwel de Gemeenschappen. Anderzijds is er de delegatie op het ministerieel niveau waarvoor vrij ingewikkelde mechanismen zijn uitgewerkt met verschillende mogelijkheden naargelang de exclusieve bevoegdheid van de staat in het geding is dan wel die van de Gemeenschappen, of naargelang het gaat om materies met een gedeelde bevoegdheid van de centrale Regering en van de regio's. Dat is allemaal nauwkeurig uitgewerkt.

Op de plechtige opening van de Intergouvernementele Conferentie van de Europese politieke Unie in Rome op 15 december 1990 was ikzelf aanwezig en ik zal maandag aanstaande op de ministeriële vergadering van de Intergouvernementele Conferentie voor de Europese Politieke Unie in Luxemburg optreden als vertegenwoordiger van de Gemeenschappen en de Gewesten van België. Aangezien wij dus een stem in het kapittel hebben, werd dit in de Vlaamse Executieve grondig voorbereid onder het voorzitterschap van de voorzitter en in samenspraak van de bevoegde ministers. Op 10 januari hebben wij dan de prioriteiten van de Vlaamse Executieve overgemaakt aan de Nationale Regering. Tegelijk werden ook concrete teksten voor nieuwe verdragsartikelen voorgesteld.

Ik som deze prioriteiten even kort op. Voor aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren moeten de Gemeenschappen, en straks ook de Gewesten, kunnen deelnemen aan de Europese Raad van Ministers, met stemrecht en volgens een intern schema dat de regel van de uniformiteit van het Belgisch standpunt in acht neemt. Dit veronderstelt een wijziging van artikel 146 van het verdrag van Rome.

Ten tweede, vragen wij een onafhan-

kelijke Raad van Europese Regio's met recht van informatie, advies, klacht en initiatief.

Ten derde, moeten de Gemeenschappen en Gewesten zich rechtstreeks kunnen richten tot het Hof van Justitie voor aangelegenheden die behoren tot hun bevoegdheid. Zij kunnen dan ook rechtstreeks door het Hof worden gedaagd. Nu gebeurt dit langs de centrale staat om. Eveneens moeten zij zelf een zaak bij het Hof aanhangig kunnen maken.

Ten vierde, moet het subsidiariteitsbeginsel als een algemene regel in het verdrag worden ingeschreven. De EG moet aantonen dat zij de doelstellingen geformuleerd in het verdrag, op een betere manier kan ten uitvoer brengen dan de afzonderlijke lidstaten of regio's. Indien die doelstellingen beter kunnen worden bereikt via de regio's of de lidstaten, dan moeten deze laatste daarvoor verantwoordelijk zijn.

Ten vijfde, willen wij een culturele paragraaf in het verdrag teneinde de culturele verscheidenheid in de politieke unie te waarborgen. Wij willen hierdoor vermijden dat cultuur als een louter economisch goed wordt beschouwd, zoals het thans in de Gemeenschap het geval is. Hierop zal de minister van Cultuur straks dieper ingaan.

Ten zesde, willen wij een afzonderlijke paragraaf over onderwijs in het verdrag. Het onderwijs moet uit het enge kader van de beroepsopleiding worden gehaald. Er moeten algemene doelstellingen en grondvoorwaarden voor een Europees onderwijsbeleid worden vastgelegd. Het onderwijs moet als een eerste bevoegdheid van de lidstaten of, zoals in België van de regio's, worden erkend. Het onderwijsbeleid moet ook de culturele verscheidenheid van Europa ondersteunen.

Hoever staan wij nu ? Er is op de Intergouvernementele Conferentie voor de Europese Politieke Unie reeds belangrijke vooruitgang geboekt op een aantal domeinen die voor de Vlaamse Gemeenschap een prioriteit zijn. Dit is in het bijzonder het geval op het vlak van onderwijs,

Geens

cultuur en subsidiariteit. Wat het oprichten van een regionaal orgaan betreft, is er nog niet zoveel vooruitgang. Op het ogenblik is nog niet duidelijk wat de verhouding zal zijn tussen het orgaan en het Sociaal-Economisch Comité, waarbij dat orgaan zal worden ondergebracht. De deelname aan de ministerraad, de wijziging van artikel 146 dus, ligt nog moeilijk. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Ministers van Onderwijs en Cultuur aan de ministerraad kunnen deelnemen met stemrecht. Er moet dan wel een afspraak worden gemaakt over het optreden van de Cultuurministers van de drie Belgische Gemeenschappen, waarbij de uniciteit van België in de ministerraad tot uiting komt.

De rechtstreekse toegang van de regio's tot het Hof van Justitie zal tijdens de conferentie eveneens moeilijk kunnen worden besproken.

Ik voeg er aan toe dat in de teksten tamelijk veel beweging is, omdat de Luxemburgse Voorzitter steeds zoekt naar nieuwe compromis-voorstellen.

Op dit ogenblik ken ik de teksten nog niet die maandag zullen worden besproken.

Wij blijven evenwel bij onze zes standpunten. Voor de eerste drie problemen hebben wij een reële vooruitgang geboekt, twee andere liggen moeilijk en het zesde is zeer moeilijk.

De vraag werd gesteld hoe wij ons daar tegenover zullen opstellen in geval wij onvoldoende aan onze trekken komen. Welnu, de Vlaamse Executieve zal op woensdag 19 juni een evaluatie maken van de Europese onderhandelingen en nadien kunnen wij nagaan of wij ons tot de nationale Regering zullen richten. Wij kunnen onze standpunten ter zake duidelijk maken bij het Overlegcomité.

De Vlaamse Raad dient erover te beslissen dat het subsidiariteitsbeginsel in het dispositief van het Verdrag moet worden opgenomen.

Wij hebben de Belgische Regering gevraagd ons voorstel tot wijziging van artikel 146 opnieuw ter tafel te

brenge. In dit artikel wordt bepaald, ik citeer : Iedere Regering duidt haar vertegenwoordiger aan. Dit biedt de mogelijkheid dat hier ook Gemeenschapsministers kunnen optreden. Vanuit de Europese Raad wil men uiteraard voorkomen dat ambtenaren of niet-politieke autoriteiten naar de Europese Ministerraad zouden worden gedelegeerd. Dat gaat niet, het moeten politieke personaliteiten zijn, die over een bepaalde materie in hun land autonome bevoegdheid hebben. Dat geldt ongetwijfeld voor cultuur en onderwijs, waarvoor de Gemeenschapsministers moeten optreden.

De rechtstreekse toegang van de regio's tot het Europese Hof van Justitie zal waarschijnlijk niet in het Europees Verdrag kunnen worden ingeschreven, maar dan willen wij een interne regeling in België. Wij zullen dat dus andermaal met de nationale Regering moeten uitpraten.

Er bestaat duidelijk een kans voor een onafhankelijke raad van de regio's, het belangrijkste is dat hij voldoende onafhankelijkheid is. Indien dat niet het geval is, dienen wij eveneens een beroep te doen op de nationale Regering. In de tekst dient bij de paragraaf nopens de cultuur de regionale verscheidenheid te worden opgenomen, teneinde de mogelijkheid te voorzien dit waar te maken.

Dat zijn de algemene lijnen van het beleid, dat wij op dat vlak hebben vastgelegd. Wij volgen nauwkeurig wat er gebeurt en zullen dat ook doen bij het aflopen van het Luxemburgse voorzitterschap op het einde van deze maand. Wij zullen nagaan of men voldoende gevorderd is en alleszins zullen wij ervoor zorgen dat de ratificatie in de lidstaten vóór einde 1992 kan gebeuren. In dat verband wijs ik erop dat een wijziging aan het Verdrag ook door de Vlaamse Raad zal moeten worden aanvaard wanneer het gaat om materies die onze eigen bevoegdheid betreffen.

Het laatste woord zal dus hier, in de Vlaamse Raad, worden gezegd. Daarnaast kan — ik herhaal het — de Executieve bepaalde punten aanhanging maken tijdens besprekingen in het Overlegcomité die dan weer

door de nationale Regering op Europees vlak moeten worden verdedigd. Op Belgisch vlak verloopt de samenwerking vlot. Ik herinner er echter aan dat men moet onderhandelen met twaalf lidstaten, elk met hun eigen structuren. Het subsidiariteitsbeginsel dient derhalve gewaarborgd met daaraan gekoppeld de mogelijkheid van autonoom optreden en beleidsvoering voor de regio's, die tot uiting komt in de Europese besluitvorming.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik meen een algemeen overzicht te hebben, verstrekt van de huidige stand van zaken. Wij moeten de toekomst afwachten. In ieder geval, de Executieve zal voldoende aandacht besteden aan dit punt en met grote zeggingskracht bepaalde elementen trachten te realiseren.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer Van Vaerenbergh heeft een vurig pleidooi gehouden en ik dank hem omdat hij mij de gelegenheid geeft nogmaals het belang van de culturele paragraaf die zo spoedig mogelijk in het EG-Verdrag zou moeten worden opgenomen, te onderstrepen.

Bij wijze van inleiding laat ik opmerken dat de Vlaamse Gemeenschap in deze aangelegenheid een pioniersrol kon spelen. Immers, tijdens de vergadering van de Ministers van Cultuur van de Europese Gemeenschap in november vorig jaar heb ikzelf voor het eerst een duidelijk en concreet tekstvoorstel gelanceerd op basis waarvan de discussie kon starten. Op dat ogenblik was nog niet iedereen van het belang ervan overtuigd. Vooral de Britse collega lag nog wat dwars en die weerstand is nog niet helemaal overwonnen. Feit is echter dat op dat ogenblik de bal aan het rollen is gegaan. Trouwens, naar Europese maatstaven wordt dit dossier heel snel afgehandeld zodanig dat ik hoop dat — men moet natuurlijk niet het vel van de beer verkopen voor hij geschoten is — de discussie over de invoeging van een cultuurparagraaf in het Europees Verdrag tijdens

Dewael

het Nederlands voorzitterschap wel eens zou kunnen worden afgerond.

Ik stel ook vast dat de heer Van Vaeckenbergh goed geïnformeerd is over de discussies die op diverse coördinatievergaderingen tussen Buitenlandse Zaken en de Gemeenschappen en de Gewesten aan de orde zijn. Al deze coördinatievergaderingen kaderen in een complex voorbereidingsproces, dat ertoe strekt onze permanente vertegenwoordiging bij de EEG zo getrouw mogelijk te informeren over de standpunten van de Gemeenschappen aangaande de door te voeren wijzigingen.

Ik wil hier onderstrepen dat het eigenlijk in de eerste plaats gaat over het geven van maximale informatie aan de permanente vertegenwoordiging over onze bekommernissen, eerder dan hem een stringent mandaat of opdracht te geven. Over de invoering van de cultuurparagraaf wordt immers op Europees vlak met 12 lidstaten gediscussieerd, waarbij ieder van hen wel zijn eigen accenten wil leggen. Het is dan ook van belang om in een geest van constructiviteit hieraan mee te werken; het zijn met andere woorden complexe onderhandelingen waar elkeen, wil men tot resultaat komen, de voordelen en de nadelen van elke ingebrachte nuance telkens weer moet afwegen.

Dit gezegd zijnde, ga ik nu graag in op een aantal elementen die u zeer concreet aanhaalt.

U verwijst naar de discussie over de omschrijving en de invoering van het subsidiariteitsprincipe. De stand van zaken van de discussie op dit ogenblik strekt ertoe dit subsidiariteitsprincipe in een afzonderlijk artikel op te nemen. In de ontwerp-teksten voor dit artikel wordt gesteld dat de Europese Gemeenschap in die domeinen die niet exclusief tot haar bevoegdheid behoren enkel optreedt indien het duidelijk is dat de beoogde doelstelling beter op het niveau van de gemeenschap kan worden gerealiseerd dan op niveaus van de lidstaten.

Er kunnen dus enkele communautai-

re acties komen wanneer blijkt dat resultaten kunnen worden geboekt. Indien dit niet het geval zal zijn dan zullen deze acties ontbreken.

In deze formulering zit duidelijk vervat dat het cultuurbeleid tot de eerste verantwoordelijkheid behoort van de lidstaten of in voorkomend geval, en dat is zo gebeurd, van de regio's. Bovendien worden communautaire acties niet uitgesloten. Dit kan ook niet de bedoeling zijn, omdat vanuit het respect voor de verscheidenheid van Europese culturen, en de wens tot het behoud van deze diversiteit, het noodzakelijk kan zijn dat er op niveau van de gemeenschap acties worden ondernomen, maar vanuit, ik herhaal het, dat subsidiariteitsprincipe.

Dit gezegd zijnde, is het inderdaad wel zo dat vanuit de Vlaamse Gemeenschap tot nu toe gepleit is voor een gekwalificeerde meerderheid binnen de Raad.

Immers, wanneer wij het subsidiariteitsprincipe goed vastleggen en wanneer wij het respect voor de diversiteit van de culturen nauwkeurig als bepalend element inschrijven, dan meen ik dat wij als kleine cultuurgemeenschap er bij gebaat zijn om eventuele acties van de gemeenschap te laten goedkeuren via gekwalificeerde meerderheid. Zo niet zou een groot land dat geen belang heeft bij communautaire verscheidenheid, kunnen gaan dwarsliggen en alzo de realisatie van het actieplan onmogelijk maken.

Het komt er dus mijns inziens meer op aan inhoudelijk qua subsidiariteit en qua bescherming van de culturele diversiteit waarborgen te vragen, om dan toe te laten met gekwalificeerde meerderheid beslissingen goed te keuren.

Het huidige voorstel van het Luxemburgse voorzitterschap erkent uitdrukkelijk de regionale verscheidenheid. Dit was ook uitdrukkelijk een bekommernis van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Het spreekt voor zich dat onze permanente vertegenwoordiging die opname zal blijven verdedigen.

Op een bepaald moment las ik in persartikels dat de Permanente Vertegenwoordiging er niet zou hebben op aangedrongen. Het is altijd een zeer expliciete vraag geweest vanuit de Gemeenschappen, daarover is tussen de Franse Gemeenschapsexecutieve en de Vlaamse Regering nooit enige discussie geweest dat men het accent moest leggen op de regionale diversiteit en dus niet alleen spreken over de lidstaten maar ook de regio's uitdrukkelijk vermelden. Volgens mijn informatie is het ook altijd zo geweest dat de permanente vertegenwoordiging bij Buitenlandse Zaken zich altijd zeer nauwgezet van deze opdracht heeft gekweten.

Zoals u stelt is er ook een wijziging noodzakelijk van artikel 92 van het Verdrag dat tot op heden niet in de mogelijkheid voorzag dat steunmaatregelen van nationale overheden in de culturele sector compatibel waren met de interne markt. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Gemeenschap er de voorkeur aan geeft dat de afwijking geregeld wordt in de tweede paragraaf van artikel 92, zodat de verenigbaarheid van rechtswege in orde is. Het is slechts wanneer in de onderhandelingen, daarop kan ik niet vooruitlopen zou blijken dat hiervoor geen unanimitieit kan worden gevonden, dat we zullen moeten terugvallen op een derde lid van artikel 92 dat voorziet in potentiële afwijkingen van dit verbod.

Het Comité Buitenlands Cultureel Beleid, dat op 1 juni 1991 een voorstel van cultuurparagraaf heeft overgemaakt, is samengesteld uit een aantal enthousiaste mensen, die de opname van de cultuurparagraaf in het Verdrag verdedigen.

De interpellant heeft ook vragen gesteld over de inbreng van de Nederlandse Taalunie. Over de opportuniteit van de opname van een cultuurparagraaf heb ik herhaaldelijk overleg gepleegd met mijn Nederlandse collega d'Ancona. Ook in het kader van de Interparlementaire Commissie is verscheidene keren gepleit voor de invoering van een cultuurparagraaf. Dat gebeurde op de vergadering van 25 maart en ook op die van 10 juni jongstleden. Mijn Nederland-

Dewael

se collega zit op dezelfde golflengte als ik. Ik heb ook van haar op Europees niveau steeds de nodige steun ontvangen. Het heeft echter heel lang geduurd alvorens Nederland een officieel voorstel ter zake heeft ingediend. Dat is pas gebeurd in de maand maart 1991 op het ogenblik dat de intergouvernementele conferentie al drie maanden aan de gang was.

Ik hoop de heer Van Vaerenbergh duidelijk te hebben gemaakt dat de Vlaamse Gemeenschap op een zeer constructieve wijze deelneemt aan het voorbereidingsproces van de invoering van een culturele paragraaf. Ik denk zelfs dat wij ter zake een pioniersrol hebben vervuld. Ik ben er mij wel van bewust dat het hier om een onderhandelingsproces met twaalf partners gaat zodat wij wellicht op bepaalde vlakken compromissen zullen moeten sluiten.

De permanente vertegenwoordiging is in elk geval voldoende gewapend en wordt bovendien nog wekelijks gevoed met onze bekommernissen ter zake zodat wij mogen verhoppen dat de compromissen tot het strikte minimum worden beperkt en dat de prioriteiten die de Vlaamse Gemeenschap naar voor brengt optimaal weergevonden worden in de uiteindelijke tekst.

De Voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de Voorzitter, ik dank beide Ministers voor hun antwoord.

Ik wil nog graag even volgende opmerking maken. De tekst maakt weliswaar een onderscheid tussen de regio en de regionale verscheidenheid, maar dat betekent nog niet dat de vertegenwoordiging werkelijkheid is. Het idee van een regio, zonder regionale vertegenwoordiging, lijkt mij nogal leeg, inhoudsloos.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat wij ons ernstig moeten bezinnen over het jongste voorstel om de regio's een plaats te geven in het Sociaal-Economisch Comité. Als datgene wat de

Minister wenst niet haalbaar is dan meen ik dat een veel langere aanloop naar de conferentie van Maastricht moet worden overwogen. Dat is overigens een idee dat ik vandaag meermalen heb horen verdedigen in het adviescomité door vertegenwoordigers van de Duitse Länder, van de Franse regio's, van België, van Spanje, van Italië, van Nederland, en van het Verenigd Koninkrijk. Volgens hen kan het niet zijn dat iets dat van nature uit de werkgevers en de werknemers vertegenwoordigt, in de plaats komt van iets dat van nature uit een politiek instrument is.

Ik meen dat het beter is niets te doen dan verder te gaan in deze richting en dan de sprong te doen in de goede richting, als het niet kan naar de eerstvolgende Europese ministerraad, dan toch naar de ministerraad op het einde van het jaar.

Het is niet alleen belangrijk dat men aan de regionale vertegenwoordiging denkt, men moet ook in de goede richting gaan. Het is beter iets trager in de goede richting te gaan dan snel in de verkeerde. Ik herhaal, velen in

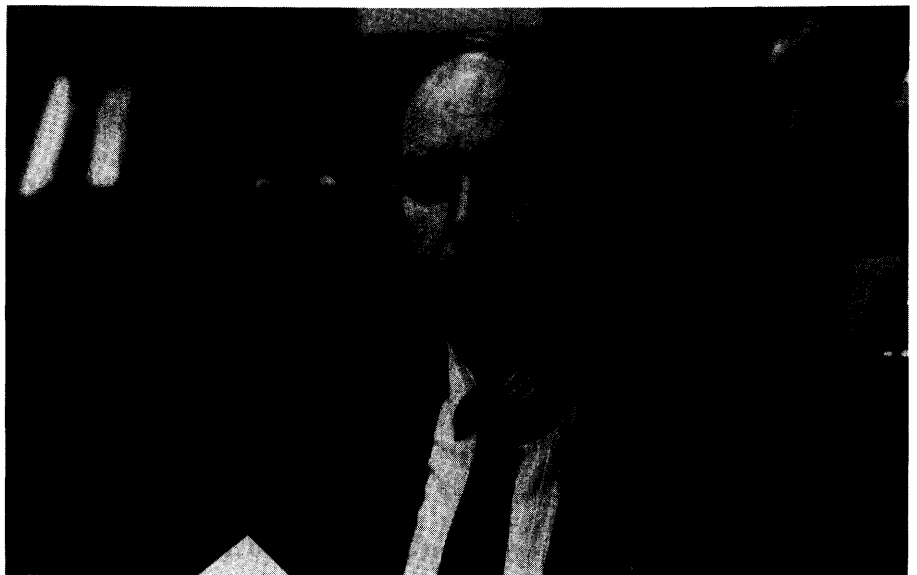
Europa vinden dat de richting van het Sociaal-Economisch Comité niet de goede is.

Deze persoonlijke bedenkingen wil ik aan deze interpellatie toevoegen.

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de beide Ministers voor de zeer uitvoerige uitleg die zij hebben gegeven en ik hoop uit de grond van mijn hart dat zij, zoals in het verleden, het voortouw zullen blijven nemen om enerzijds de regio's en anderzijds de culturen van Europa te verdedigen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.



CVP-Volksvertegenwoordiger M. Desutter interpelleerde Gemeenschapsminister van Cultuur P. Dewael (PW) over het toeristisch beleid in Vlaanderen. Het Raadslid drong aan op meer decretale initiatieven voor de toeristische sector

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van een demografische taks en over de visie betreffende het toekomstig beleid in Vlaanderen

De Voorzitter : In overeenstemming met de interpellant werd deze interpellatie naar een volgende Openbare Vergadering verwezen.

Interpellatie van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het verlenen, behandelen en opvolgen van uitbatingsvergunningen voor bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Janzegers tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het verlenen, behandelen en opvolgen van uitbatingsvergunningen voor bedrijven die werken met gevaarlijk ke stoffen.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, enkele recente ongevallen in bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen en die gelegen zijn in of nabij woonzones, hebben de bevolking sterk verontrust. Uiteraard zijn vooral die gevallen, die bijna op een ramp zijn uitgedraaid, in de belangstelling gekomen. Ik denk hier aan het fytofarmaceutisch bedrijf Protex in Deurne en aan de spuitbussenfabriek Astrio's in Herent, waaraan wij zopas in de Commissie nog een uitvoerige bespreking hebben gewijd. De lijst van bedrijven die dezelfde risico's inhouden zou wel eens zeer lang kunnen zijn. Geregeld krijgen wij als lid van de Vlaamse Raad brieven van verontwaardigde mensen en buurtcomité's, bij voorbeeld over de vestiging van Progas tussen een grootwarenhuis, een kleuterschool en een woonwijk in

Borsbeek, over een nitrocellulosedepot door de NV Sun Chemicals in een woonzone in Ternat, over een opslagplaats voor fytofarmaceutische producten in leegstaande pakhuizen van een fabriek midden het centrum van Bost door de firma Rhône-Poulenc. Over deze laatste opslagplaats stelde ik in december 1989 een schriftelijke vraag. Pas in januari 1991, na herhaaldelijk aandringen, kreeg ik een antwoord waaruit bleek dat de zogenaamde bevoegde diensten pas in augustus een onderzoek hadden ingesteld naar het door de bevolking genoemde gifdepot. Uiteraard waren er op dat ogenblik geen gevaarlijke producten meer te vinden. Met een dergelijk beleid kan men niet verwachten dat de bevolking op twee oren slaapt.

Wij stellen vast dat er heel wat tekortkomingen zijn inzake de vergunningsprocedure. De wetgeving is niet steeds aangepast aan de ontwikkeling, onder meer van de scheikundige nijverheid ; de inspraak van de betrokken bevolking wordt vaak als een lachertje of als een formaliteit ervaren.

Een ander probleem is dat de uitbating gemakkelijk wordt veranderd. Astrio's was oorspronkelijk een tegelfabriekje, wat ecologisch vrij onschuldig is. Er is ook een gebrek aan toezicht op dergelijke wijzigingen of op activiteiten die voor de omwonenden risico's meebrengen. Ik denk aan het voorbeeld van het gifdepot van Rhone Poulenc in Bost-Tienen. Er is een gebrek aan doorstroming van informatie naar diensten zoals de brandweer. Ook in de Commissie is dit probleem aan bod gekomen. Brandweerlui lopen vaak zeer zware risico's, omdat zij niet goed weten wat hen eigenlijk te wachten staat wanneer zij ter plaatse komen. Astrio's was hiervan opnieuw een goed voorbeeld.

Het is duidelijk dat er dringend een aantal maatregelen moet worden genomen op korte termijn, maar ook op langere. Daarom heb ik twee reeksen vragen, mijnheer de Minister.

Ten eerste, heb ik vragen over maatregelen die op korte termijn kunnen

worden genomen, eventueel in overleg met uw collega's uit de Vlaamse Executieve of uit de nationale Regering, zoals de Minister van Binnenlandse Zaken. Welke maatregelen zal u dus op korte termijn nemen met betrekking tot een betere controle op de uitbatingsvergunning en op de naleving ervan ? Hoe zullen de onderzoeken de commodo et incommodo worden verbeterd en minder formeel gemaakt ? Vaak worden deze onderzoeken als louter administratief beschouwd. Hoe zal een soort rampenplan per risicodragend bedrijf worden georganiseerd ? Ik denk hierbij aan het voorstel van Minister Tobback om een databank van zaken op te maken waarnaar men per bedrijf kan refereren. Hoe zorgt men ervoor dat uw diensten snel optreden bij vragen in verband met controles, uitbreiding of verandering van bedrijfsactiviteit ?

Welke maatregelen zullen er bovendien op langere termijn worden genomen met betrekking tot het beter of meer verantwoord plaatsen of het eventueel verhuizen van risicobedrijven naar zones die meer geschikt zijn ? Zal u hiervoor samen met uw collega van Ruimtelijke Ordening het nodige doen ? Ik denk bijvoorbeeld aan het koppelen van de uitbatingsvergunning aan de bouwvergunning. Wij wijzen er ook op dat heel wat van deze bedrijven gelegen zijn in een oude ambachtelijke zone of industriezone en vaak in een uithoek van de gemeente, zodat de financiële lasten ervan voor de eigen gemeente zijn, maar de lasten voor de burgers van een buurgemeente.

Moeten wij ons ten slotte niet afvragen of op langere termijn de winst uit het produceren van bepaalde producten of het gebruik van bepaalde grondstoffen, ondanks het optimistische geloof van sommigen in veiligheidsmaatregelen, wel opweegt tegenover de steeds meer en steeds grotere risico's ervan voor het leef- en woonmilieu ? Kan men immers de gemeenschap nog verder laten opdraaien voor de lasten van een dergelijk beleid ? Net zoals daarstraks in de Commissie zal u ook nu verklaren dat u uw personeel zal uitbreiden. Men moet inderdaad eens uitrekenen

Janzegers

of het niet minder kost meer personeel aan te werven dan de schade te repareren die nu bij al deze ongevallen wordt veroorzaakt. Branden en dergelijke zijn uiteraard de meest spectaculaire ongevallen, maar wij moeten ook rekening houden met bijvoorbeeld de vervuiling van het grondwater door lozingen en dergelijke. (**Applaus bij Agalev**)

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, zoals de heer Janzegers zojuist zei, hebben wij inderdaad in de Commissie een bijna gelijke uiteenzetting gehoord naar aanleiding van de brand in Astrio's. Hij plaatst het probleem echter in een ruimere context. Mijnheer Janzegers, ik verontschuldig mij er dan ook voor dat een aantal elementen van antwoord reeds in de Commissie werden verwoord.

U hebt erop gewezen dat door de brand in Protex en Astrio's is gebleken dat de overheid in gebreke was gebleven, aangezien zij geen uitspraak had gedaan over beroepsdossiers en onvoldoende controle had uitgevoerd. Een exploitant die zijn vergunning niet of slechts gedeeltelijk naleeft, kan dit ongestraft doen. Wij moeten op dit vlak inderdaad voor een betere organisatie zorgen.

Dat is trouwens de krachtlijn van uw interpellatie. Het decreet bestuurlijk beleid stelde een totale reorganisatie van de administratie voor. Binnen de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting zijn er nu afzonderlijke besturen, namelijk Algemeen Milieubeleid, Milieu-investeringen, Milieuvergunningen en Milieu-inspectie, naast deze die met natuurbehoud en landinrichting te maken hebben. Via de recente hervormingen hebben wij dus een hele stap gezet. Wij streven dus naar de coördinatie en de integratie waarnaar u in uw interpellatie verzoekt.

In het nieuwe vergunningenbesluit dat vanaf 1 september 1991 van kracht zal worden, beogen wij ook de koppeling, niet alleen van de

bouwvergunningen en van de uitbatingvergunningen, maar daarenboven ook de vereniging van de verschillende milieuvergunningen binnen ARAB om alzo te komen tot één enkele milieuvergunning. Dit zou een uniek instrument zijn om de coördinatie in het systeem zelf te werkstelligen.

Een derde belangrijke vernieuwing in het Vlaamse Reglement inzake Milieuvergunning, dat door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd in aansluiting op het milieuvergunningendecreet, is dat niet alleen de koppeling, maar ook de termijnen gewaarborgd zijn. Er zal een herinrichting van de bedrijven plaatsvinden in verhouding tot hun hinderlijkheid. Men moet toegeven dat tegenwoordig heel wat bedrijven als klasse 2 hinderlijke inrichting worden gecatalogeerd, terwijl zij nauwelijks hinder veroorzaken. Een eenvoudige meldingsplicht zou onze administratieve diensten en de verschillende bestuursniveaus die zich daarover moeten uitspreken helpen met hun werk, waardoor zij dan hun aandacht zouden kunnen richten op belangrijker dossiers die, omdat zij op voet van gelijkheid worden behandeld, vaak ellenlange wachtlijsten dienen te passeren. Op dat vlak zal volgens mij ook een belangrijke verandering gebeuren. Ook wat de gewaarborgde termijnen betreft zullen noemenswaardige wijzigingen plaatsvinden. Inderdaad, zowel voor klasse 1 als voor klasse 2 zullen de termijnen gewaarborgd zijn. Dit betekent dat in geval van beroep, de aanvrager in ieder geval zijn vergunning bekomt, zelfs al blijft de overheid in gebreke bij de eerbiediging van de vastgestelde termijn. Ook de aanvrager zal dus de rechtszekerheid aan zijn kant hebben.

De heer Janzegers vroeg waarom de openbaarheid niet meer kon worden opgedreven. Ook dat werd voorzien. Zelfs met terugwerkende kracht is het milieuvergunningendecreet aangepast door een amendement. Het Vlareem bepaalt dat zelfs de vergunningen die sinds 1985 zijn afgeleverd twee dagen per week ter inzage moeten liggen bij de gemeente. Alzo zal, op enkele uitzonderingen na, de

openbaarheid van de bedrijfsactiviteiten worden gewaarborgd, dit naast het verplicht gewaarborgd onderzoek waar de criteria ruimer zijn gesteld.

Wanneer wij vanaf 1 september starten met het nieuwe VLAREM-reglement zullen alle achterstanden — de cijfers in dat verband werden publiek gemaakt — moeten worden weggewerkt. Op dat vlak was de Vlaamse Executieve het eens met mijn voorstel om niet alleen ambtenaren toe te laten overuren te maken — wat een belangrijke innovatie is, zij het voor een beperkte termijn — maar ook weekendwerk mogelijk te maken tegen een extra vergoeding, precies met de bedoeling de ambtenaren aan te moedigen. De resultaten hiervan zijn nu reeds merkbaar. Indien ik het aantal dossiers vergelijk die de voorbije jaren gemiddeld per maand werden afgewerkt met deze die tijdens de maand mei door onze administratie — zowel door het hoofdbestuur als door de buitendiensten — merk ik een aanzienlijke stijging van de recent afgehandelde dossiers. In dat verband verwijs ik naar het verslag van de Commissie. Hieruit besluit ik dat wij het vooropgestelde doel zullen bereiken en dat de achterstallige dossiers zullen worden afgewerkt zodat onze administratie vanaf 1 september met het nieuw systeem zal kunnen van start gaan. Op dat gebied hebben zowel gemeente als provincie een grote verantwoordelijkheid. Door deze administratieve organisatie zal de coördinatie in onze administratie gewaarborgd zijn.

Controle en inspectie zullen veel intenser gebeuren vermits de mankracht, zowel voor vergunningen als voor inspectie, is vastgelegd en in de nieuwe werkorganisatie hetzelfde aantal bedraagt als hetgeen mij in heel het bestuur Leefmilieu voor de administratieve organisatie was toegekend door de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad. Het gaat om ongeveer 130 personen.

Mijnheer de Voorzitter, hiermee heb ik uitleg verschaft over de belangrijke vernieuwingen die in het vooruitzicht worden gesteld en die momenteel worden voorbereid. Ik heb ook getracht een verklaring te **geven** voor

T. Kelchtermans

de twee ongevallen die rechtstreeks verband houden met toekenningen en vergunningen en waar de overheid alleen als argumentatie kon aanbrengen dat zij door het grote werkvolume en het gebrek aan personeel, niet bij machte was de vooropgezette taken binnen de vastgestelde termijn uit te voeren.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn uitleg. Nochtans zijn er enkele vragen, die niet duidelijk werden beantwoord.

Ten eerste, ik weet dat bijvoorbeeld heel wat landbouwbedrijven een uitnodiging hebben ontvangen om een uitbatingvergunning aan te vragen. In verband met de betere waarborgen vanaf 1 september 1991, geldt de koppeling van de uitbatingvergunning aan de bouwvergunning ook voor de bestaande bedrijven. Zullen zij ook verplicht worden, zoals het nu gebeurt voor de bedrijven van klasse 1 en klasse 2 op het platteland ?

Mijn tweede vraag gaat over het bestrijden van de gevolgen. Minister Tobback had het over de oprichting van een databank per bedrijf, een soort rampenplan, waarbij de hulpdiensten bij hun aankomst over de informatie beschikken nodig om de gevolgen van eventuele ongevallen aan te pakken. Werd er dienaangaande al iets beslist ?

Men kan altijd de gevolgen van bepaalde mislukte veiligheidsmaatregelen aanpakken maar men kan ook proberen de oorzaken op te sporen en aldus meer brongericht te werk gaan. Hierbij kan men zich vragen stellen omtrent het feit dat vele van onze industrie- en ambachtelijke zones zich in woongebieden vestigden. Bestaan er hiervoor oplossingen ? Ik pleit voor een brongerichte aanpak door het stimuleren van initiatieven die het gevaar voor de bevolking verminderen in geval er iets misloopt in de bedrijven.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : De vergunningen die voor 1 september 1991 zijn aangevraagd, zullen volgens het oude systeem worden afgehandeld. Wij moeten ervoor zorgen dat deze vergunningen afgehandeld zijn, zo niet zouden zij het nieuwe systeem hypothekeren. Aangezien er op dat ogenblik nog achterstanden moeten worden weggewerkt, zouden er problemen kunnen ontstaan wanneer men het nieuwe systeem de waarborgen wil geven, die men beoogt.

Wat het rampenplan betreft, moet ik u zeggen dat dit niet onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest of de Vlaamse Regering en ook niet onder mijn verantwoordelijkheid valt. Ik heb daarstraks in dat verband een suggestie gehoord en ik zal daaromtrent contact opnemen met mijn collega van Binnenlandse Zaken in de nationale Regering. Men zou namelijk in de vergunningen elementaire zaken kunnen voorzien. Dit werd trouwens ook door de heer Cuyvers gesuggereerd. Zij lijkt mij zeer zinvol en ik zal binnen mijn administratie aan het bestuur voor de vergunningen ook deze suggestie overmaken en ik zal erop aandringen dat het ook op die manier gebeurt. De brongerichte aanpak krijgt alle kansen. Wij geven hier soms de indruk, omdat wij antwoorden op post factum ervaringen en gebeurtenissen, dat wij alleen maar daarmee bezig zijn. Het meest essentiële is vanzelfsprekend de brongerichte aanpak en een milieuvergunning beoogt juist de brongerichte aanpak maximale kansen te geven. Andere elementen, zoals milieuhellingen enzovoort — wij hebben daarover in het verleden reeds gediscussieerd — zijn elementen van brongerichte aanpak. In dat verband bevinden wij ons dus op dezelfde lijn. Dat is prioriteit en de rest is iets wat niet anders kan en wat wij ook moeten aanvaarden. Men kan zich geen enkele bedrijfsactiviteit indenken waarbij de risico's nihil zijn. Ze moeten echter onder strenge voorwaarden worden georganiseerd en ze moeten ook worden gecontroleerd. Dat is juist de opzet van mijn administratie milieuvergunningen en van het nieuw bestuur voor de inspectie.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de rechtspersoonlijkheid van de NV Aquafin

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de rechtspersoonlijkheid van de NV Aquafin.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, het is vandaag precies zes maanden geleden dat de meerderheid van deze Vlaamse Raad de Aquafin-operatie heeft goedgekeurd. In die zes maanden hebben vooral lokale CVP-mandatarissen er zich voor beijverd de start van de NV Aquafin te begeleiden met trompetgeschal en lofgezangen door in de lokale pers te verkondigen welk een zegen de NV Aquafin voor hun regio wel zou zijn. Dat alles gebeurde nog voordat diezelfde NV Aquafin ook maar één project heeft gerealiseerd, nog voordat de kwaliteit van onze Vlaamse oppervlaktewateren ook maar enigszins zou zijn verbeterd.

Daar dreigt het nu precies verkeerd te gaan en dreigt de hele constructie weleens op de helling te komen. Elkeen van de collega's hier aanwezig, die de commissiebesprekingen over het decreet bestuurlijk beleid heeft meegemaakt, herinnert zich nog levendig de discussie over de rechtspersoonlijkheid van de NV Aquafin. De afdeling wetgeving van de Raad van State had in een bijkomend advies klaar en duidelijk gesteld dat volgens haar de NV Aquafin moest worden

Denys

gecatalogeerd als een publiekrechtelijke rechtspersoon. De combinatie van de opdracht van de maatschappij en het meerderheidsaandeelhouderschap van de overheid deed de Raad van State daartoe besluiten.

In de Commissie hebben wij toen een Minister meegemaakt die zich in alle mogelijke bochten wrong om dat advies van de Raad van State toch maar te kunnen ontcrachten en naast zich neer te leggen. Zijn beweegredenen waren ons van meetaf aan duidelijk : op die manier kon de wetgeving op de overheidsopdrachten worden omzeild en kon de controle van het Rekenhof worden uitgeschakeld.

Uiteindelijk werd de discussie gesloten op aangeven van de SP-fractie die bij monde van haar fractievoorzitter, de heer Hancké, stelde dat een uitspraak ten gronde wel zou volgen wanneer een rechtbank bij de eerste de beste betwisting hieromtrent een oordeel zou moeten vellen.

Mijnheer de Voorzitter, zes maanden na datum en, ik herhaal het, nog voordat één noemenswaardig project is gerealiseerd, worden we reeds geconfronteerd met een dergelijke beslissing. Het is namelijk zo dat de NV Aquafin voor een aantal dossiers een aanvraag voor een bouwvergunning heeft ingediend en dat ze hierbij de procedure volgt voor een privaatrechtelijke instelling.

Deze procedure wordt echter betwist door de bevoegde administratie, die van mening is dat artikel 48 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 moet worden gevolgd, dus meer bepaald een publiekrechtelijke procedure.

Daarop bent u, Minister Kelchtermans, onmiddellijk in uw pen gekropen om in een brief aan uw collega Waltniel mee te delen dat volgens u niet artikel 48, maar wel artikel 44 van toepassing is. Uw standpunt is, sinds de besprekingen in de Commissie inzake het decreet bestuurlijk beleid, genoegzaam bekend.

Mijnheer de Minister, waarom wil u nog maar eens te allen prijze bewij-

zen dat de NV Aquafin een privaatrechtelijke rechtspersoon is ? Wat is volgens u het voordeel van een procedure op basis van artikel 44 van de stedenbouwwet ?

Aan Minister Waltniel zou ik willen vragen wat zijn standpunt is in deze discussie en op welke wijze hij zal reageren op de brief van Minister Kelchtermans.

Mijnheer De Voorzitter, collega's, naar mijn mening is het duidelijk dat we in deze discussie terugkeren naar de essentie van de Aquafin-constructie die erop gericht was de normale parlementaire controle via het Rekenhof te omzeilen en de reglementen inzake de overheidsopdrachten te negeren.

De discussie die nu is ontstaan naar aanleiding van de bouwvergunningaanvragen zet deze ganse constructie op de helling.

Want, collega's, uiteindelijk zal bij een voortgezette betwisting, de ultieme uitspraak opnieuw liggen bij de Raad van State, zij het dan wel bij de afdeling administratie. Het ligt voor de hand dat deze afdeling niet zal voorbijgaan aan het advies dat destijds werd geformuleerd door de collega's van de afdeling wetgeving.

Concreet zou dit er bijgevolg kunnen op neerkomen dat : de controle van het Rekenhof direct wordt ingebouwd ; de wetgeving op de overheidsopdrachten in haar totaliteit dient nageleefd te worden ; het contract tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin integraal vervalt.

Met andere woorden, een impliciete vernietiging van de Aquafin-constructie.

Dat zou hoogstwaarschijnlijk de uitspraak kunnen zijn van de Raad van State.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, de brief van Minister Kelchtermans aan zijn collega Waltniel staat haaks op een ander initiatief van dezelfde Minister, dat nochtans evenzeer van zeer recente datum is.

Ik heb het hier meer bepaald over het VLAREM-besluit, de uitvoering

van het milieuvergunningendecreet, dat normaal gezien in werking zou moeten treden op 1 september van dit jaar.

Ik lees hier even letterlijk het artikel 20, § 3 van dat VLAREM-besluit : Het in § 1, eerste lid, vermelde bestuur (het gaat hier over vergunningaanvragen) kan desgewenst adviezen inwinnen van OVAM, van de Vlaamse Milieumaatschappij, de NV Aquafin, de beheerders van gewone oppervlaktewateren, en alle andere overheidsdiensten en overheidsinstellingen die activiteiten ontwikkelen op het vlak van het leefmilieu, het waterbeleid, de landinrichting en het natuurbehoud.

Dit betekent dat in het VLAREM-besluit Aquafin betempeld wordt als één van de overheidsinstellingen die bij dit dossier is betrokken ; hier wordt duidelijk Aquafin gecatalogeerd als een overheidsdienst of een overheidsinstelling.

Naar mijn mening is hier maar één conclusie mogelijk. Mijnheer de Minister, u wrd geassisteerd bij de opmaak van de NV Aquafin door een bekend advocatenbureau. Wellicht hebt u nagelaten om dit bureau te contacteren bij het opmaken van het VLAREM-besluit en heeft men verwaarloosd de tegenstrijdigheden weg te werken.

In ieder geval, zijn al deze zaken bijkomende argumenten die de door de PW gevraagde vernietiging van het geheel door de Europese Commissie kunnen ondersteunen. Ik ben zeer benieuwd naar het antwoord ter zake van de beide Ministers.

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ook ik verwijs naar de commissiebesprekingen, over de goedkeuring en de oprichting van de NV Aquafin.

Als SP-fractie hebben wij bij monde van verschillende collega's, zelfs Ministers van de Vlaamse Executieve, onder meer bij monde van Minister

Timmermans

De Batselier, gesteld dat, gezien de werkwijze en ook inhoudelijk, de NV Aquafin het statuut heeft van een publiekrechtelijke instelling.

Op dit moment zal het misschien een academische discussie blijven. Wij hebben ons inhoudelijk gebaseerd op de politieke afspraken tussen de meerderheid binnen de Executieve en de Minister. Ik wil op dit vlak een zijsprongetjes maken, ik blijf bij mijn standpunt.

Minister T. Kelchtermans : Wij zijn vertrokken op privaatrechtelijke basis.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Minister, dat is een verschil in opvatting over het feit hoe dat dossier inhoudelijk moet worden bejegend, en over de politieke afspraken ter zake.

Minister T. Kelchtermans : Ik zal straks hierop antwoorden.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Minister, ik kom terug op een gedeelte van de interpellatie van de heer Denys, inzake de procedure met betrekking tot de bouwvergunning. In de betrokken Commissie in de Europazaal heb ik gevraagd wat er zou gebeuren met de bouwvergunningen waaromtrent in het contract geen overeenkomst met Aquafin bestond. Ik heb voorgesteld dat de normale procedure zou worden gevolgd en dat zij bijvoorbeeld niet zo maar collectoren konden worden aangelegd in een natuurgebied. U hebt daarop geantwoord dat door Aquafin inzake bouwvergunningen inderdaad de normale procedure, met andere woorden alle adviezen ter zake moest respecteren en dat bovendien de bestemmingen van het gewestplan ook moesten worden gerespecteerd.

Mijnheer de Minister, ik kom vandaag op dat aspect terug omdat ik nu het executievebesluit heb gelezen. Er wordt een ontwerp van overeenkomst opgesteld ten opzichte van de verplichtingen van Aquafin die moeten worden gerespecteerd en de adviezen die aan deze machtiging moeten voorafgaan. Het advies van

AROL is hierin niet opgenomen als verplicht advies. Wat gebeurt er met de bestemmingen van het gewestplan, wanneer een zone voor openbaar nut wordt aangevraagd ? Het is toch de facto een openbare aangelegenheid, maar het advies van AROL wordt niet gevraagd. Hoe kunnen wij op die manier waken over het respecteren van de procedure en over het feit of de noodzakelijke bestemmingen van het gewestplan zullen worden gevolgd. Dit is niet ingebouwd in de overeenkomst met Aquafin.

Mijnheer de Minister, het zou mij genoeg doen moest u vandaag kunnen bevestigen dat die afspraken inzake de procedure voor het bekomen van de vergunningen volledig zou worden gerespecteerd zoals in de geest van het antwoord dat u mij bij onze eerste besprekingen persoonlijk hebt gegeven.

De heer A. Denys : Concreet vraagt u dat de procedure inzake bouwvergunningen zou worden gevolgd, als een publiekrechtelijke rechtspersoon ?

De heer J. Timmermans : Wij willen waken over de aspecten van een goede ruimtelijke ordening en natuurbehoud. Dat betekent dat er geen afwijkende manoeuvres in het leven mogen worden geroepen. De volledige procedure moet in acht worden genomen.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik meen dat wij veel belang moeten hechten aan de opmerkingen van collega Timmermans, niet om het spelletje oppositie-meerderheid te spelen, maar om te onderstrepen wat wij bij de bespreking van het ontwerp-decreet inzake bestuurlijk beleid hebben gezegd.

Een van onze fundamentele problemen was het statuut van Aquafin en de rechtspersoonlijkheid sui generis.

Mijnheer Timmermans, u zegt terecht dat Aquafin de facto moet worden behandeld als een publiekrechtelijk lichaam. Dit principe wordt ech-

ter soms gehanteerd en soms niet. Het gaat hier om een juridische volmacht. Wat collega Denys aanbrengt is hiervan een perfecte illustratie.

Ik verwijs naar de discussie over artikel 32octies, van de wet van '71. Daarin wordt duidelijk gezegd dat de aanneming van werken, leveringen en diensten moet gebeuren conform de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten. Dit is één element. Daarna volgden de commentaren van het Rekenhof, dat ervan uitging dat deze redenering gedeeltelijk opging. Voor een belangrijk gedeelte is het mogelijk dat Aquafin onderhands kan werken. In dit geval gaat de wetgeving niet op en er is bovendien geen enkel controle.

Dit juridisch vacuüm blijkt nu ook op te gaan wat de bouwvergunningen betreft. Wat de juridische en wettelijke onteigeningsprocedures betreft, die door ons worden betwist - en vandaar onze klacht bij de Raad van State - stellen wij vast wanneer wij het Belgisch Staatsblad lezen - dat opnieuw uitzonderingsmaatregelen werden uitgestippeld.

Wij betwisten formeel dat Aquafin kan onteigenen ; vandaar onze klacht bij de Raad van State. Wanneer ik nu het Staatsblad van 18 mei laatstleden lees, staat, binnen deze betwistbare onteigeningsprocedure, de Executieve nogmaals uitzonderingsmaatregelen toe. Ik citeer artikel 4, paragraaf 7 : In dringende gevallen stemt de termijn . . . , enzovoort.

Collega Timmermans, dit alles illustreert dat de meerderheid een wet heeft aangenomen betreffende het juridisch statuut van Aquafin die niet alleen een kaas is met gaatjes, maar waardoor aan Aquafin een betwistbare volmacht wordt gegeven. Na lectuur van het Staatsblad kan men post factum nog enkele opmerkingen formuleren. Hoelang zullen we dit nog blijven nemen.

In een andere discussie heeft de Minister daarstraks nog gezegd nooit beloofd te hebben dat op 2 juli 1995 de kwaliteit van onze oppervlaktewateren conform zal zijn met het koninklijk besluit van '87. Hij zegde dat

Geysels

slechts 70 ten honderd van de norm zal worden bereikt.

Minister T. Kelchtermans : Ik heb dat niet gezegd.

De heer J. Geysels : U heeft gezegd dat het slechts 70 ten honderd zal zijn !

Minister T. Kelchtermans : U moet geen handigheidjes uithalen, mijnheer Geysels. Ik heb gezegd dat over de doelstellingen aangaande de zuivering van het oppervlaktewater in 1995 beslist werd in 1987. Ik voer die beslissing uit. Met 60 miljard kan ik in 1995 evenwel slechts 70 ten honderd van de voorziene waterzuiveringsprogramma's uitgevoerd krijgen. Dat wil niet zeggen dat de nagestreefde doelstellingen niet zullen zijn bereikt. Dat is niet noodzakelijkerwijze hetzelfde. De resultaten zullen meer genuanceerd zijn. U probeert telkens met handigheidjes verwarring te zaaien.

De heer J. Geysels : Wie is er hier handig ? U maakte toch nog deel uit van de Regering in 1987, op het ogenblik dat dat besluit werd genomen ?

Minister T. Kelchtermans : Inderdaad, ik voer dat besluit ook uit.

De heer J. Geysels : De nagestreefde einddatum is toch juli 1995 dacht ik ?

Minister T. Kelchtermans : Dat is de nagestreefde einddatum.

De heer J. Geysels : Van dan af moet u de internationale overeenkomsten naleven, maar u zal dat nooit waar maken. Daarover wil ik het echter nu niet hebben, ik zal het u niet té moeilijk maken.

Ondanks alle gigantische verklaringen, ondanks alle spitsvondigheden, ondanks het monopolie, ondanks dit alles komt u nu al verklaren : Maximum 70 ten honderd. Ik vraag mij dus af wie zich hier aan demagogie bezondigt.

De bedoeling van de overeenkomst,

die wij altijd hebben aangeklaagd, was het verlenen van een financiële volmacht voor jaren. U vergrendelt het milieubeleid. Dat is het fundamentele probleem. Ik sluit mij aan bij de verklaring van collega Timmermans, maar daaraan moeten wij een conclusie verbinden. Hoelang zal deze vergadering deze dure kaas met gaatjes nog dulden ? Of gaan wij elke dag het Staatsblad lezen om te zien op welke manier wij weer buiten spel worden gezet ? (*Applaus*) .

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, de interpellatie van de heer Denys geeft mij en collega Waltniel nogmaals de gelegenheid om de Vlaamse Raad te informeren over de juiste inhoud en de draagwijdte van de beslissingen van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse Executieve betreffende de naamloze vennootschap Aquafin. Ik zeg wel degelijk van de Vlaamse Executieve en bedoel dus de meerderheid die deze beslissing heeft genomen.

Ik heb deze problematiek reeds uitvoerig behandeld tijdens de besprekingen over het ontwerp van decreet zelf. Ik baseer mij hierbij uitsluitend op alle vroegere afspraken en beslissingen, die uitvoerig in het verslag van de commissiebesprekingen zijn opgenomen. U vindt ze terug op de bladzijden 78 tot 86 van het commissieverslag.

Ik weet dat het juridisch belang van dit debat niet kan worden ontkend. Mijnheer Denys verwijst zelf naar zijn juridisch aanhangig maken van deze zaak bij de Europese Commissie en naar het initiatief van de heer Geysels die de zaak namens AGALEV bij de Raad van State aanhangig heeft gemaakt.

Het is onontbeerlijk om bij de bespreking van deze beslissingen uit te gaan van de bepalingen van artikel 58 van het decreet bestuurlijk beleid. In dit decreet heeft de Vlaamse Raad onder meer bepaald dat vanaf 1 januari 1991 de waterzuivering in het Vlaams Gewest uitsluitend aan een naamloze vennootschap wordt toe-

vertrouwd die is opgericht door de Vlaamse milieuholding ; de Vlaamse Executieve de regels vaststelt volgens dewelke de taken aan deze n.v. worden toevertrouwd en in overeenkomst met deze n.v. ook vastgelegd ; de Vlaamse Executieve het investeringsprogramma goedkeurt en elk jaar, volgens de regel die zij vaststelt, aan deze n.v. een rollend investeringsprogramma opdraagt voor de vijf volgende jaren ; de Vlaamse Executieve de vergoeding vaststelt die de vennootschap zal bekomen voor de vervulling van haar taken.

Daarover werd ook uitvoerig door de Commissie gediscussieerd op 11 januari 1991 en werd de overeenkomst afgesloten tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin. Deze NV Aquafin werd opgericht op 25 april 1990, enerzijds door de NV Vlaamse milieuholding, die op haar beurt een 100 procent dochter is van de GIMV en op 1.475 aandelen inschreef, en anderzijds door de NV Seed Money en Startersfonds van de GIMV dat op één aandeel inschreef. Die overeenkomst werd door de Vlaamse Executieve goedgekeurd op 21 december 1990 en de Vlaamse Executieve machtigde mijzelf als Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting om deze overeenkomst namens het Vlaams Gewest te ondertekenen. Dit is allemaal geschiedenis, maar het is goed dat in herinnering te brengen. Deze overeenkomst werd trouwens ook uitvoerig in de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad besproken op 9 en 21 januari 1991.

Ik wil ook ingaan op de discussie over het privaatrechtelijk karakter van de NV Aquafin. Ik herhaal de argumenten van destijds. Op de eerste plaats is er het advies van 12 oktober 1990 inzake het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid. De Raad van State ging er bij de bespreking van artikel 32 punt 7 en volgende van uit dat de NV Aquafin een privaatrechtelijke vennootschap betrof die in principe niet valt onder de toepassing van de wet van 16 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanname van werken, leveringen en diensten. Verder ging ook het Rekenhof

T. Kelchtermans

in zijn advies van 29 oktober 1990 over artikel 60 van het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid ervan uit dat de overeenkomst met de NV Aquafin een privaatrechtelijke overeenkomst betrof. In zijn advies van 30 oktober 1990 stelt de Raad van State dat het perfect mogelijk is dat de overheid een privé-vennootschap belast met een opdracht van algemeen belang zonder dat die vennootschap haar privaatrechtelijk karakter verliest. Dat is zelfs het geval indien de overheid zich een vergaande controle voorbehoudt op de wijze waarop die vennootschap haar taak vervult. Aan de andere kant is het niet omdat de overheid een overwegend gedeelte van het kapitaal verwerft in een louter commerciële onderneming dat die daarom een publiekrechtelijk karakter verkrijgt. Daarvan zijn trouwens de NV Indaver en de NV KS ook voorbeelden.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, de Minister gebruikt hier vrij consequent dezelfde argumentatie als bij de discussie over het decreet bestuurlijk beleid. Wat mij politiek interesseert is dat hij hier verklaart te spreken namens de meerderheid van de Executieve, terwijl collega Timmermans pas enkele minuten geleden heeft verklaard dat volgens afspraken in de Vlaamse Executieve ook de SP dit beschouwt als een rechtspersoonlijkheid van publiek recht.

De heer J. Timmermans : Voor ons was de politieke inhoud van de afspraak van belang. Volgens ons heeft de n.v. echter een publiekrechtelijk karakter omdat al de randvoorwaarden in die zin zijn ingeschreven. Voorlopig is het misschien nog een academische discussie. Minister De Batselier heeft ook in een interview verklaard dat het hier voor hem om een publiekrechtelijk statuut gaat.

De heer A. Denys : Hij heeft dus nooit gezegd dat de n.v. een privaatrechtelijk statuut heeft ?

De heer J. Timmermans : Neen.

Minister T. Kelchtermans : Ik heb mijn standpunt duidelijk verwoord in

de Executieve na het advies van de Raad van State. De Executieve is mij daarin gevolgd. Zij was het ermee eens dat ik dit standpunt ook innam in de Commissie en in de Vlaamse Raad. Daarover bestaat niet de minste twijfel. Dat is trouwens ook de reden waarom wij tot de constructie van de NV Aquafin wilden komen.

De Raad van State zegt in haar advies wel dat zij twijfels heeft. Zij zegt : Men verlieze evenwel niet uit het oog dat het onderscheid tussen een privaatrechtelijk en een publiekrechtelijk rechtspersoon vaak niet duidelijk is. Zij verwijst hiervoor naar het Overzicht van de Belgisch Administratief Recht van Mast, Alen en Dujardin. Uit het advies van de afdeling Wetgeving en uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dus dat dit onderscheid een feitelijke appreciatie is. De Raad van State stipt dit zelf aan. Ook het bureau dat u aanhaalt, oordeelt in die zin. Ook de Executieve heeft haar appreciatie gegeven ; het is de bedoeling van de Executieve een privaatrechtelijke instelling op te richten.

Alhoewel de vennootschap Aquafin door de Vlaamse Executieve belast is met een opdracht en alhoewel het Vlaams Gewest steeds direct of indirect de helft plus één van de aandelen dient te bezitten, is het steeds de bedoeling van de Vlaamse Executieve geweest aan deze vennootschap een privaatrechtelijk karakter te geven.

Dit blijkt onder meer uit de beslissing van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990, waarbij een nieuw op te richten n.v. als meerderheidsdochtermaatschappij van de Vlaamse Milieuholding — een als zodanig bij beslissing van de Vlaamse Executieve erkende gespecialiseerde dochtermaatschappij van de GIMV — belast wordt met de hoger vermelde taken. Deze beslissing was gebaseerd op de conclusies van het studiesyndicaat waterzuivering, dat ik op 1 juni 1989 had geïnstalleerd, nadat er in de Vlaamse Raad een hele reeks debatten over de waterzuivering werden gevoerd. Denk maar, onder meer, aan de discussie over de SOBEMAP-studie.

Ik citeer de voornaamste conclusie van het studiesyndicaat. Teneinde de beoogde doelstellingen te bereiken tegen 1995, opteerde het studiesyndicaat voor een volledige herschikking van de taken, waarbij de uitbouw, de exploitatie en de financiering van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur, de niet-prioritaire rioleringen uitgezonderd, volledig werd toevertrouwd aan een naamloze vennootschap als dochtermaatschappij van de NV Vlaamse Milieuholding. Er werd geopteerd voor een privaatrechtelijke vennootschap, zonder administratieve voorgedij, ten einde de beoogde versnelde uitbouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur daadwerkelijk binnen de gestelde termijn te kunnen realiseren.

Dit citaat toont duidelijk aan dat de Vlaamse Executieve altijd heeft gewerkt in de richting van de conclusie van het studiesyndicaat. De logica toont dit aan, mijnheer Denys. U begint bij het einde, ik begin bij het begin.

Ook de verwijzing, zonder administratieve voorgedij, is belangrijk. Wij wilden niet terechtkomen in het keurslijf, waaraan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering uiteindelijk ten onder is gegaan. Misschien wilt u ons weer in dat keurslijf duwen om in 1995 te kunnen zeggen dat wij onze doelstellingen niet hebben bereikt.

De conclusie van het studiesyndicaat werd, zoals vermeld, door de Vlaamse Executieve op 4 april 1990 goedgekeurd. Dit is belangrijk met het oog op de bedenkingen van de heer Timmermans daarnet. Deze goedkeuring is voor mij altijd een sterk uitgangspunt geweest om de hele constructie in die zin op te zetten.

Ook in de besluitvorming van de Executieve is steeds beklemtoond dat het altijd de bedoeling van de overheid geweest is dat de GIMV en haar dochtermaatschappijen geen publiekrechtelijk karakter zouden hebben. Volgens artikel 2, paragraaf 5, van de wet van 2 april 1962 tot oprichting van de Nationale Investeringsmaatschappijen, mag de Nationale Investeringsmaatschappij een beroep doen op de diensten van derden om ze te

T. Kelchtermans

belasten met elke opdracht die voor het bereiken van haar doel nuttig is.

Nog volgens dit artikel gelden de regels met betrekking tot de aanbesteding van werken, leveringen en diensten hier niet. De regering - dat is zeer duidelijk uit het verslag op te maken - wenste de kwalificatie van publiekrechtelijke rechtspersoon uit te sluiten omdat ze van oordeel was dat zulks onverenigbaar zou zijn met de beheersoepelheid die aan een holding inherent is. Artikel 4, paragraaf 5 van de wet van 2 april 1962 bepaalt dat dit geldt voor alle gewestelijke investeringsmaatschappijen, dus ook voor de NV Aquafin en de Milieuholding.

De wetgever verduidelijkte zelf dat de vennootschappen waarin de nationale investeringsmaatschappij een deelneming heeft, hun privé-aard behouden. Het feit dat de NV Aquafin taken in opdracht van de Vlaamse Executieve zal uitvoeren naast het overwicht van de overheid in het kapitaal van deze vennootschap is bijgevolg onvoldoende om de vennootschap als publiekrechtelijke rechtspersoon te kwalificeren.

De Vlaamse Milieuholding is een als zodanig bij beslissing van de Executieve erkende gespecialiseerde dochtermaatschappij van de GIMV. Deze werd opgericht om als emanatie van de GIMV in de milieusector op te treden. De NV Aquafin werd op haar beurt door de Vlaamse Milieuholding als een privaatrechtelijke vennootschap opgericht. Zoals uit de vorige citaten van de Raad van State blijkt, aanvaardt de Raad zelf dat deze kwalificatie mogelijk is.

Men kan dus uit het decreet bestuurlijk beleid concluderen dat het hier om een overeenkomst sui generis gaat tussen de uitvoerende macht en een vennootschap die door de decreetgever is gelast met de uitvoering van een opdracht die uitsluitend aan die vennootschap werd toevertrouwd.

In zijn advies van 12 oktober 1990 stelt de Raad van State dat het om een privaatrechtelijke vennootschap

gaat, terwijl hij in zijn advies van 30 oktober twijfelt over het precieze karakter. De Raad van State geeft dus een appreciatie, maar haalt zelf de rechtsleer aan om aan te tonen dat het onderscheid niet altijd evident is. Het betreft een appreciatie en geen wiskundig gegeven. Alles moet worden bekeken in de context van de totstandkoming van het decreet. In de principiële beslissingen ter zake opteerde de Vlaamse Executieve duidelijk en consequent voor een privaatrechtelijk rechtspersoon.

De vraag van de heer Denys over de bouwaanvragen van Aquafin heeft, mijns inziens, zelfs niets te maken met het publiekrechtelijk dan wel het privaatrechtelijk statuut van de NV Aquafin. Ik verwijs naar artikel 48 van de wet op Stedebouw dat alleen van toepassing is op de met name genoemde publiekrechtelijke rechtspersonen. Aquafin is zeker geen met name genoemde rechtspersoon. Het behoort echter aan mijn collega Walt Niel om ter zake een antwoord ten gronde te verstrekken. Ik laat hem hier vandaag daarover het laatste woord. Let wel, mocht zijn interpretatie anders luiden, dan zal ik dit punt, mits zijn goedvinden, opnieuw op de agenda van de Executieve plaatsen - ik heb hem daarover reeds een brief geschreven - om te komen tot een definitieve interpretatie conform de door de Executieve ter zake genomen beslissingen.

De heer Denys verwijst naar artikel 20 paragraaf 3 van het VLAREM. Na herhaaldelijk het vermelde artikel te hebben gelezen, moet ik besluiten dat nergens wordt bepaald dat de NV Aquafin een publiekrechtelijk karakter zou hebben.

Het artikel luidt als volgt : Het in paragraaf 1, eerste lid, vermelde bestuur kan desgewenst adviezen inwinnen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Milieumaatschappij en de NV Aquafin, de beheerders van gewone oppervlaktewateren en alle andere overheidsdiensten. Einde citaat.

Daarmee zegt men dus niets. Er wordt dus nergens iets gezegd over privaat of publiekrechtelijk. Er

wordt geen enkele uitspraak gedaan over wat de NV Aquafin in de rij van de andere is. Er wordt alleen gezegd dat bij de NV Aquafin advies kan worden ingewonnen. (**Onderbreking door de heer A. Denys**) Dat is een interpretatie die u daaruit afleidt. Met evenveel argumenten kan ik daaraan nog andere interpretaties geven.

Ten tweede, collega Timmermans heeft gesproken over de afspraken die werden gemaakt. Deze afspraken blijven bestaan. Daarover is niet de minste discussie.

De heer A. Denys : Wie bedriegt hier wie ?

Minister T. Kelchtermans : De overeenkomst ter zake is duidelijk en wordt nageleefd. Alles wat in de NV Aquafin gebeurt, is conform - en dat is niet zonder belang - de wet op de overheidsopdrachten zonder de administratieve voogdij. Het is precies daarom dat een interne controle werd aangeduid om deze opvolging, dus de continuïteit, van de wet op de overheidsopdrachten bij de aanbestedingen te controleren en aan de Executieve en aan de Vlaamse Raad te rapporteren zoals in de overeenkomst is bepaald.

Wat de bouwvergunning zelf en het niet expliciet vermeld zijn van het advies betreft - ik neem aan dat mijn collega daarop zal terugkomen - lijkt het mij vanzelfsprekend dat, of het nu om een privaatrechtelijk of een publiekrechtelijk persoon gaat, u voor elk werk een bouwvergunning nodig hebt. Het is dus de administratieve Ruimtelijke Ordening zelf die de bouwvergunning geeft, hetzij na een advies hetzij na een beslissing al naargelang van de situatie. Waarom moet dit dan nog expliciet worden vermeld als zij hun advies geven en dus van eerst af aan bij de besluitvorming zijn betrokken.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat daarmee deze discussie, die ik als een achterhoedegevecht beschouw van een debat dat nagenoeg tot de geschiedenis behoort, is beëindigd. De aanloop die de NV Aquafin heeft genomen, heeft mij ervan overtuigd dat de beslissingen, die door deze

T. Kelchtermans

Vlaamse Raad werden genomen, de juiste zijn. Wij gaan in een snel tempo vooruit. Dit tot grote tevredenheid, mijnheer Denys, van de Vlaamse aannemers, ondernemers en dus ook bureaus, omwille van het vele werk dat ook hen rechtstreeks ten goede komt. De Vlaamse verankering was een grote zorg die vanuit het oogpunt van deze mogelijkheden uitdrukkelijk in de Vlaamse Raad werd verwoord.

De achterstand in de uitvoering van de waterzuiveringsprogramma's wordt aan een grote snelheid weggewerkt. Ik ben ervan overtuigd dat wij er zullen in slagen om tegen 1 januari 1995 de Vlaamse waterkwaliteitsdoelstellingen te bereiken.

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord tenzij hij zich volledig terugvindt in het antwoord van Minister Kelchtermans.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het spijt mij dat ik u een illusie moet ontnemen en bovendien nog tien minuten meer van uw tijd zal vragen. Het probleem is echter belangrijk. De mogelijke gevolgen werden geschetst zowel door mijn collega Minister Kelchtermans als door de heren Timmermans en Denys.

Op 29 mei 1991 verklaarde ik mij akkoord met het standpunt van mijn bestuur AROL dat Aquafin beschouwt als een publiekrechtelijke rechtspersoon.

Op 3 juni 1991 schreef mijn collega, de heer Kelchtermans, mij een brief die mij bereikte op 4 juni en waarin de vraag werd gesteld naar het statuut van de NV Aquafin in verband met de procedure bij bouw aanvragen. De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting suggereerde in die brief dat Aquafin een privaatrechtelijk statuut geniet — na zijn betoog zal u dat zeker niet meer verwonderen — waardoor bouwvergunningen behandeld zou moeten worden volgens artikel 44 en volgende van de wet van 29 maart 1962 en niet volgens artikel 48 dat de procedure vastlegt voor pu-

bliekrechtelijke personen. Deze laatste procedure is overigens veel vlotter dan de andere zowel voor de toekenning als voor het beroep.

Om de hiernavolgende redenen handhaaf ik mijn standpunt van 29 mei en zal ik mij genoodzaakt zien in die zin te antwoorden op de brief van mijn collega Kelchtermans.

Publiekrechtelijke rechtspersonen zijn gecreëerd met het oog op het behartigen van algemene belangen en beschikken daartoe over bijzondere prerogatieven. Wie de verslagen erop van de Commissie naleest, zal vaststellen dat Aquafin opdrachten van algemeen belang moet vervullen. Niemand zal eraan twifelen dat waterzuivering een opdracht van algemeen belang is. Aan die voorwaarde is dus voldaan. Anderzijds is de NV Aquafin een onderneming met gemengd beheer. Dit soort ondernemingen wordt vermeld in de ministeriële omzendbrief van 26 november 1986 in de lijst van de als publiekrechtelijke rechtspersonen te beschouwen ondernemingen. Gemengde ondernemingen die een opdracht hebben van algemeen belang moeten aldus beschouwd worden als publiekrechtelijke ondernemingen.

Een onderneming met gemengd bestuur valt onder het statuut publiekrechtelijke rechtspersoon wanneer de meerderheidsparticipatie in handen is van de overheid. In het geval van Aquafin is 51 ten honderd van de aandelen in handen van de milieuholding. Heel in het begin toen Aquafin werd voorgesteld was er, naar het mij voorkomt, geen sprake van 51 ten honderd, slechts van 40 à 45 ten honderd. Pas in een later stadium heeft men dat percentage op 51 gebracht. U zult dat beter weten dan ik.

Minister T. Kelchtermans : In de voorwaarde spreekt men van 51 ten honderd.

Minister L. Walt Niel : Maar in het begin was dat niet het geval, toen was er geen sprake van een meerderheidsparticipatie. Maar goed, ik wil dat nog eens nagaan.

Daarnaast is de doelstelling van Aquafin van openbaar nut. Wat de

stelling dat zij een publiekrechtelijke rechtspersoon, is evenzeer bevestigd. Deze stelling werd overigens bijgevalen door de Raad van State in zijn advies van 30 oktober 1990 over artikel 60 van het ontwerp van decreet over het bestuurlijk beleid waaruit ik citeer : Er kunnen sterke twijfels rijzen aangaande het privaatrechtelijke karakter van de bedoelde vennootschap : haar doelstellingen betreffen het openbaar nut ; het grootste deel van haar kapitaal wordt, direct of indirect, voor het grootste deel door een overheidsinstelling ingebracht. Nu is het perfect mogelijk dat de overheid een privé-vennootschap belast met een opdracht van algemeen belang, zonder dat die vennootschap daardoor haar privaatrechtelijk karakter verliest. Dat is zelfs het geval indien de overheid zich een zelfs vergaande controle voorbehoudt op de wijze waarop die vennootschap haar taak vervult. Aan de andere kant is het ook niet omdat de overheid een overwegend gedeelte van het kapitaal verwerft in een louter industriële of commerciële onderneming, dat die onderneming daarom een publiekrechtelijk karakter verkrijgt. Einde citaat. Dus, het is goed mogelijk dat de overheid een meerderheid neemt in een onderneming, bijvoorbeeld KS, maar als die onderneming geen opdracht van algemeen belang uitvoert, is het geen publiekrechtelijke instelling.

Ik citeer opnieuw : Het is echter de combinatie van enerzijds de opdracht van openbaar nut, waar de op te richten vennootschap overigens een monopoliepositie zal bekleden, met anderzijds het overwicht van de overheid in het kapitaal van de vennootschap, dat moet doen besluiten tot het publiekrechtelijk karakter van die vennootschap. Dit impliceert dat de overheid toezicht op de op te richten vennootschappen moet kunnen uitoefenen. Het ontwerp moet op dit punt worden aangevuld. Einde citaat.

U zegt dat de overheid haar twijfels heeft uitgedrukt, maar dat is niet volledig, want de overheid is uitgegaan van de twijfel om daarna tot een klare, duidelijke formulering van haar conclusie te komen. Nu stelt de Raad

Walt Niel

van State in zijn rechtspraak dat een duidelijke tekst van de Raad van State, hoe billijk ook, niet mag worden geïnterpreteerd. Het is klaar en duidelijk dat er geen interpretatie mogelijk is en er is derhalve geen reden tot betwisting. Het innemen van een andersluidend standpunt zou ingaan tegen de duidelijke uitspraak van dit hoge rechtscollege.

Dat is de reden waarom ik op 21 mei aan het hoofdbestuur van AROL heb laten weten dat Aquafin volgens mij een publiekrechtelijk persoon is en dat de bouwvergunning — want verder gaat mijn problematiek niet — dient verleend volgens de regels, bepaald in artikel 48 betreffende het toekennen van vergunningen aan publiekrechtelijke personen.

Volledigheidshalve wil ik erop wijzen dat op 15 januari 1991 - amper vijf maanden geleden - door Aquafin een nota werd gericht aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen, met de vraag haar als publiekrechtelijk rechtspersoon te beschouwen en haar dus te behandelen als vallend onder de bepalingen van artikel 48 van de stedenbouwwet. (**Verontwaardiging bij de oppositie**)

De heer J. Geysels : Hebt u dat op papier ? (**Bevestiging**)

Minister L. Walt Niel : Op 19 maart 1991, dus drie maanden later, wijzigt Aquafin opnieuw zijn standpunt, wil het terug een ander kleedje aantrekken en terug als een privaatrechtelijke persoon worden beschouwd. AROL is een ernstige administratie. Toen wij dit alles hadden gelezen, de argumenten van de Raad van State en de brief met de vraag van Aquafin om als publiekrechtelijk persoon te worden beschouwd, heeft de administratie op 21 januari 1991, dus zes dagen na het ontvangen van de brief van Aquafin, een nota naar alle provinciale directies gestuurd om erop te wijzen dat Aquafin wel degelijk een publiekrechtelijke onderneming is en bouwvergunningen dus moeten worden behandeld op basis van artikel 48. Wij kunnen toch niet de ene keer wit en de andere keer zwart zeggen

al naargelang de dag. Gewoonlijk klaagt men over de administratie en over AROL. Collega Kelchtermans heeft onlangs nog moeten horen dat er een achterstand van zoveel dossiers is. Wanneer men dan echter het bewijs kan leveren dat de administratie binnen de vastgestelde termijn een beslissing kan nemen, is het nog niet goed.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb gezegd wat ik dacht te moeten zeggen. Voor mij is Aquafin een publiekrechtelijke onderneming en ik baseer mij daarvoor op de argumenten die ik heb aangehaald, objectieve komende van de Raad van State en zelfs subjectieve komende van Aquafin. Ik heb op 21 mei geantwoord in de lijn die wij hadden getrokken, namelijk dat Aquafin een publiekrechtelijke onderneming is en dat de bouwvergunningen moeten worden behandeld op basis van artikel 48. Ik zie geen reden om mijn standpunt te wijzigen. (**Applaus bij alle partijen**)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik dank uiteraard Minister Walt Niel die duidelijk heeft geïllustreerd wat wij altijd hebben gedacht, namelijk dat Aquafin een publiekrechtelijke vennootschap is. Ik wacht nu op de repliek van Minister Kelchtermans of heeft Minister Walt Niel het laatste woord in dit dossier ? Het antwoord op deze vraag is belangrijk om te weten of wij al dan niet een motie van aanbeveling zullen indienen.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de beide ministers voor hun ietwat verschillende accenten bij de boeiende geschiedenis van de NV Aquafin. Nu is gebleken dat openbaarheid van bestuur ook voor de Vlaamse Raad zijn goede kanten heeft. Wij hebben nu een duidelijke kijk gekregen op een boeiende briefwisseling over verschillende interpretaties van de rechtspersoonlijkheid van Aquafin. Ook is gebleken dat Aquafin een flexibele aanpak hanteert en op enkele maanden tijd

van standpunt verandert, een standpunt dat in eerste instantie een ander bleek te zijn dan wat de Minister hier heeft verdedigd.

Minister Kelchtermans heeft een aantal vragen van collega Denys niet goed begrepen, een aantal vragen van collega Timmermans onder de mat geveegd en op mijn vragen helemaal niet geantwoord. De discussie gaat echter niet over de vraag of Aquafin nu al dan niet een rechtspersoonlijkheid sui generis heeft. De discussie gaat over de financiële en juridische gevolgen van deze rechtspersoonlijkheid !

Op dat gebied kan ik ook verwijzen naar diverse documenten, citaten en opmerkingen van het Rekenhof waaruit blijkt dat het een statuut à la carte is, soms privaatrechtelijk en soms publiekrechtelijk, liefst een vermenging van de twee. Zo stelde het Rekenhof bijvoorbeeld dat het zeer moeilijk zal zijn het decreet, dat stipuleert dat voor aanneming van diensten en werken de wet van de overheidsopdrachten geldt, toe te laten passen op een privaatrechtelijke organisatie. Er zijn onderhandse contracten mogelijk en hierop kan helemaal geen controle worden uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor de opmerkingen van de heer Timmermans aangaande de bouwvergunningen.

Mijnheer de Minister, u antwoordde niet op de vraag hoe men moet vermijden dat deze rechtspersoonlijkheid als een juridische volmacht naar de Executieve toe kan gelden. Dat is nochtans de kern van het probleem dat hier werd gesteld. Bovendien bent u de voorgeschiedenis ter zake vergeten. Inderdaad, de voorbereidingen en het sluiten van het contract gebeurden in 1989, dus voor er sprake was van het decreet. Ik ben het dus eens met collega Denys en zou uw repliek willen kennen op hetgeen uw collega in de Executieve heeft gezegd.

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik wens nog twee zaken duidelijk te stellen.

Timmermans

Ten eerste, de SP was akkoord — en dat pleit voor het statuut sui generis — dat de wet op de overheidsaanbestedingen zou worden toegepast, zonder dat de overheidsaanbestedingen onder de voogdij van de administratie zouden vallen. Inderdaad, het zou niet wenselijk zijn terecht te komen in het sukkelstraatje van alle andere administratieve geplogenheden. **(Onverstaanbare onderbreking door Minister T. Kelchtermans).**

Mijnheer de Minister, die conclusie wil u maar al te graag trekken, maar dat is niet de mijne, noch die van de SP. Laat u mij antwoorden namens de SP.

Minister T. Kelchtermans : Ik zeg slechts wat de SP toen dacht, niet wat zij nu denkt.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Minister, ik heb het SP-standpunt verwoord.

De verklaring van de Minister is zeer belangrijk, maar ik hoop dat het niet alleen bij verklaringen zal blijven. De wet op de stedebouw en de vergunningen voor AROL moet volledig worden uitgevoerd en gerespecteerd. Of het nu gaat om artikel 44 of om artikel 48, is voor mij niet ter zake. Er is echter een tegenstrijdigheid met het besluit van de Executieve van 20 maart, waarin geregeld wordt — ik citeer : Een besluit houdende vaststelling van nadere regels met betrekking tot de uitvoering van werken op het openbaar domein en private gronden door de NV Aquafin in toepassing van de artikelen... op de bescherming van oppervlaktewater tegen verontreiniging. Einde citaat. Daarmee bent u dan flagrant in tegenstelling. Inderdaad, het zou toch erg zijn bij uw ambt bijvoorbeeld een onteigening voor openbaar nut te moeten aanvragen, zonder de tussenkomst van AROL. Mijnheer de Minister, stel u eens voor, dat u op basis van de bevoegdheid die u door dit besluit door de Executieve werd toegekend, onteigeningen kan toelaten, beslissingen neemt aangaande verklaringen voor erfdiensbaarheid en dat achteraf de bouwvergunning zo gezegd door AROL niet wordt toege-

kend omdat de bestemming fout is ! Volgens het besluit zou u dus om het even wat voor openbaar nut kunnen verklaren, zonder advies te vragen vermits het besluit dit niet bepaalt. U raadpleegt wel de provincie waarin de werken zijn gepland — en ik vraag mij trouwens af waarom —, u raadpleegt wel de gemeenten en dan het bestuur Milieu-investeringen van AMINAL. Maar AROL, de instelling die over de bestemming van het gewestplan moet waken, geeft geen advies.

Minister T. Kelchtermans : Het is toch niet mogelijk dat AMINAL geen rekening houdt met de bestemmingen die een aantal gebieden op het gewestplan hadden. Het besluit waarnaar u refereert, is geïnspireerd door het nationaal koninklijk besluit dat het vervoer via pijpleidingen regelt. Het is dus de copie van de nationale wetgeving.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Minister, het gaat niet over MINA maar over het bestuur Milieu-investeringen.

Minister T. Kelchtermans : Dat behoort tot AMINAL.

De heer J. Timmermans : Het gaat om het bestuur van de administratie milieu, natuur en landinrichting van het departement van Leefmilieu en Infrastructuur. Dat betekent enkel het bestuur Milieu-investeringen en niet de planologische dienst, het slaat niet op degenen die moeten zeggen of het conform de bestemmingen in het gewestplan is. Uw beslissing om een bepaalde zate voor openbaarheid te bestemmen, kan u totaal in tegenstrijd zijn met de bestemmingen van het gewestplan. Vandaag zegt u mij opnieuw dat dit niet kan maar het besluit laat de mogelijkheid volledig open.

De heer A. Denys : In feite gaat u akkoord met de interpretatie van Minister Waltniel in verband met de bouwvergunning.

De heer J. Timmermans : Ja, want artikel 48 is nog soepeler dan artikel 44.

Minister T. Kelchtermans : Daar gaat het niet om. De essentie van de zaak is of het een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke instelling betreft. De bouwvergunning wil men

aangrijpen om iets anders te bewijzen. Indien u die stelling bijtreedt, dan is dat in contradictie met wat vroeger in de Vlaamse Raad is overeengekomen. Dat zijn echter mijn zorgen niet.

Mijnheer de Voorzitter, men suggereerde dat ik, in tegenstelling tot de afspraak met mijn collega, vandaag toch nog het laatste woord zou hebben. Wat de heer Waltniel gezegd heeft, lijkt mij ook een antwoord op wat door de heer Denys en de heer Geysels gesuggereerd wordt, namelijk dat de repliek hier nog zal worden gegeven. De heer Waltniel heeft op het einde van zijn betoog gezegd : Vooralsnog blijft Aquafin voor mij een publiekrechtelijke instelling. Ik heb zeer goed begrepen dat hij de nadruk legde op het woord vooralsnog. Het laatste woord is hier echter nog niet over gezegd.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel : Mijnheer de Voorzitter, ik geef er de voorkeur aan zelf mijn meningen te formuleren. Vooralsnog zie ik geen reden om mijn visie te veranderen. Men heeft getracht iets privaatrechtelijk te realiseren maar men steekt het in een publiekrechtelijk kleedje. Men kan dit vergelijken met iemand die in het rood gekleed is en er blauw wil uitzien. Hij kan zeggen wat hij wil maar hij is nu eenmaal in het rood gekleed en kan er onmogelijk blauw uitzien.

Minister T. Kelchtermans : Of iemand die in het blauw gekleed is en er rood wil uitzien.

De Voorzitter : Mijnheer Denys, u heeft als laatste het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, u begrijpt dat er na deze duidelijke uitleg aan de ene kant, maar weerleggingen aan de andere kant er toch tegenstrijdigheden bestaan tussen de woordvoerder van de SP, de heer Timmermans die trouwens zeer goed op de hoogte is van deze materie — en de Minister. Wij zien ons genoodzaakt opheldering te zoeken door het indienen van een motie van aanbeveling, wat wij in de eerstvolgende uren zullen doen.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende Openbare Vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Loones tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het toerisme in Vlaanderen

Interpellatie van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het toeristisch beleid in Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Loones tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur over het toerisme in Vlaanderen en van de heer Desutter tot Minister Dewael over het toeristisch beleid in Vlaanderen.

De heer Loones heeft het woord.

De heer J. Loones (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik was verheugd over het inpikken op mijn interpellatie van mijn collega Desutter en ik had gehoopt dat wij eindelijk het zolang gevraagde debat over het toerisme zouden kunnen voeren.

Het zal een beperkt debat zijn en ik zal proberen mij te houden aan het politieke thema namelijk de herstructurering van het Vlaams Commissariaat-generaal van Toerisme en aan de recente voorstellen die u in dat verband heeft gedaan.

Teneinde het thema in de juiste context te plaatsen kan ik niet anders dan spreken over de beleidsobjectieven die noodzakelijkerwijs aan de grondslag liggen van ons toerisme. Als voorbeeld neem ik het belang-

rijkste deel van ons toerisme, het kusttoerisme. Er werden recentelijk ook beleidsobjectieven geformuleerd in een studie van de GOM, West-Vlaanderen 2000 die voornamelijk draaien rond volgende prioriteiten : Ten eerste, moet een absolute prioriteit worden gegeven aan het behoud van het natuurlijk recreatief apparaat. Aan de kust is nog nauwelijks plaats voor kwantitatieve uitbreiding, zodat alle aandacht dient te gaan naar de kwalitatieve verbetering. Dit situeert zich voornamelijk op het vlak van ruimtelijke ordening.

Ten tweede, dient de grootste aandacht te gaan naar het behoud van de eigenheid van elk der badplaatsen. Dit richt zich meer specifiek tot de lokale overheden : de gemeenten, de provinciale en plaatselijke toeristische organisaties, enzovoort.

Ten derde, kan het bestaand toeristisch apparaat, de overheids- en privévoorzieningen, een veel hoger rendement opleveren. Er zijn nog belangrijke groenmarkten : de tweede vakanties, korte vakanties, semenariës, voor- en naseizoentoeerisme en wintertoerisme. Hierbij sluit een eventuele institutionele regeling aan, bijvoorbeeld vakantiespreiding voor het onderwijs.

Ten vierde, moet het apparaat zelf worden gemoderniseerd. Daarmee belanden wij dan bij de hotelsector en bij het appartements- en villa-aanbod. Ik heb onlangs in de buitenlandse pers een bericht gelezen over richtlijnen die in Frankrijk in verband met de bouw van appartementen in de ski-oorden werden uitgevaardigd. Ook bij ons moet worden afgestapt van de trend naar konijnenappartementen. Ook de klassificatie hoort daarbij. Vele campings en vakantiehuizen kunnen de vergelijking met andere landen en zelfs met andere provincies uit België zoals Limburg niet doorstaan.

De vijfde prioriteit is de actieve beleving in een beperkte tijdsspanne. Er moeten fietsroutes en wandelpaden worden aangelegd. We moeten zorgen voor sportrecreatie, slecht-weer-recreatie, hobbymogelijkheden, cultuur, shopping, ontdekking en beleving van het achterland, enzovoort.

Een dergelijk breed spectrum aan prioriteiten realiseren kan uiteraard slechts met een geïntegreerde aanpak. Wij hebben daarvoor een apparaat bij uitstek, het VCGT.

In het stichtingsdecreet van het VCGT van 29 mei 1984 is reeds geformuleerd dat deze Vlaamse instelling het ideale apparaat is voor de coördinatie van de inspanningen van alle geledingen van de toeristische en van de recreatief animerende activiteiten. De Raad van Bestuur bestond dan ook uit verschillende groeperingen uit de toeristische sector.

De werkelijkheid is inmiddels echter lichtjes anders geworden. Van een beleidsgeïntegreerde aanpak is er geen sprake meer en intussen is ook de Raad van Bestuur, het eigenlijke beleidsorgaan, minder representatief samengesteld.

Ik heb een aantal vragen schriftelijk geformuleerd ; ik zal ze vlug overlopen, dit om enkel te schetsen waar het VCGT in feite tekort schiet.

Welke is de coördinerende rol van het commissariaat ? Tot wat leidt de structurele verbinding met de Vlaamse Executieve, zoals ze oorspronkelijk was opgevat ? Wij merken in de standpunten van het commissariaat niets over de belangrijke beslissingen die genomen werden op het Vlaamse niveau, bijvoorbeeld inzake het plan van de groene hoofdstructuur van Minister Kelchtermans, de uitstippeling van het impulsbeleid van Minister De Batselier, de vaststelling van de vakantieperiodes van Minister Coens, de verkeersplannen en het rivier- en fietspadenplan van Minister Sauwens, het monumentendecreet van Minister Waltniel, de aangepaste casino- en lunaparkenbelastingen van Minister Geens, en dergelijke ?

Dit alles heeft op het toerisme een impact, nochtans blijkt daar zeer weinig sprake te zijn van uitwisseling van ideeën en nog minder van beleidsaanpassing.

Mijnheer de Minister, toch heeft u gepoogd voor dit alles een oplossing te vinden. Vorig jaar hebt u op de eindejaarspersdag van Westtoerisme te Oudenburg medegedeeld dat u een

Loones

decreet in de maak had, waarin bepalingen waren opgenomen die precies de band tussen de Vlaamse Regering en het commissariaat zou moeten versterken en dergelijke meer.

Inmiddels hebben wij ook kennis kunnen nemen van uw ontwerp van decreet en hebben wij vernomen dat u aanvankelijk nog verder had willen gaan : u had het toeristisch orgaan willen inschakelen in de gemeenschapsadministratie, naar aanleiding van de herstructurering ervan. Dit is op een njet van de Executieve gestuit. U hebt vervolgens een aantal praktische voorstellen, op basis van een toch duidelijk ontwerp van decreet geformuleerd. U hebt dit voor advies aan het commissariaat voorgelegd ; zoals verwacht was de reactie van het commissariaat negatief en heeft gesuggereerd om de samenwerking tussen de Executieve en het VCGT te beperken, door het toelaten van uw vertegenwoordiger op hun vergaderingen, wat uiteraard een zeer minimale samenwerking is.

Aan het decreet zelf heeft de Volksunie-fractie besprekingen gewijd en heeft het, op het ogenblik van de bespreking in de Executieve, positief beoordeeld.

Algemeen beschouwd strekt het tot een grotere politieke verantwoordelijkheid. In de Memorie van Toelichting schetst u een aantal uitgangspunten die het dringend noodzakelijk maken, waarvan de voornaamste de politieke verantwoordelijkheid is die aanwezig moet zijn voor bijvoorbeeld innoverende en toekomstgerichte initiatieven. U werkt dit uit in een aantal duidelijke bepalingen.

Ten eerste, door opname in het decreet van een bepaling waardoor het VCGT zijn opdracht zal moeten uitoeffenen binnen het kader van het algemeen beleid van de Vlaamse Executieve en binnen de door haar verstrekte richtlijnen.

Ten tweede, de bepaling dat de Vlaamse Executieve het commissariaat met specifieke opdrachten zal kunnen belasten.

Ten derde, dat het investeringsprogramma zal moeten goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Ten vierde, dat voortaan op de begroting kredieten kunnen worden ingeschreven voor specifieke investeringen of promotionele activiteiten.

Wij hebben de essentie beoordeeld en gepoogd na te gaan welk het lot was van dit ontwerp van decreet. Reeds bij het begin van dit jaar werd medegedeeld dat het decreet zich reeds op 11 januari 1991 op het kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve bevond ; na verschillende herinneringen werd het gegendereerd op 29 april 1991 ; op 29 april heeft men eenvoudigweg beslist een werkgroep ad hoc op te richten, die het decreet nader zou onderzoeken. Deze werkgroep vergaderde op 17 mei en heeft vastgesteld dat er moeilijkheden waren ontstaan in de toeristische planning en het toeristisch beleid, maar drukte de wens uit het decreet niet te veranderen, maar wel over te gaan naar een ander ontwerp van decreet, dat een inhoudelijke oplossing zou voorzien inzake het beleid ; voor het overige zou de oplossing worden gezocht in een meer uitgewerkte begroting.

Mijnheer de Minister, uit het verslag zou blijken dat uzelf of uw vertegenwoordiger zich bij die wens heeft aangesloten, meer bepaald met de intrekking van het decreet en het uitwerken van een nieuw inhoudelijk decreet.

Klopt dit of bent u van plan uw eigen decreet dat nu bekend is opnieuw aan de agenda te plaatsen bij de Vlaamse Executieve ? Welke houding zal de Executieve aannemen ?

Ik heb daarstraks gezegd dat ik verheugd was omdat collega Desutter zich aansluit bij dit toeristisch minidebat. Wanneer hij de mening van zijn fractie inzake dit ontwerp van decreet zou kunnen overmaken, kan dit ons misschien een stap verder helpen.

Mijnheer de Minister, voor wat betreft het toeristisch beleid wil ik vandaag in de eerste plaats interpellieren over wat van essentieel belang is,

namelijk de nieuwe structuur en de politieke verantwoordelijkheid voor het commissariaat.

Toch wil ik ook de twee andere vragen, die ik schriftelijk had gesteld, herhalen. Er was steeds sprake van een toeristisch plan dat zou worden uitgewerkt door het VCGT. Dit zou gebeurd zijn op 27 december 1990. U beloofde of stelde tenminste in het vooruitzicht dat er een bespreking zou volgen in de Vlaamse Raad. Kan er dan niet tenminste een bespreking worden gehouden in de betrokken Commissie over het plan van het commissariaat ? Ik weet niet of deze bespreking belangrijk is, ik beschik namelijk niet over het plan.

De volgende vraag handelt over de sector van de reisbureaus, een probleem dat u zeer goed kent. Na het ingrijpen van het Arbitragehof en de Raad van State en de intrekking van het vorige decreet was er door u voorop gesteld dat er minstens een overeenstemming zou worden betracht tussen de verschillende Gemeenschappen, ten einde voor deze sector tot een uniforme regeling te komen. Hoever staat het hiermee, hoever zijn de contacten gevorderd en wat zijn de plannen dienaangaande ?

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer M. Desutter (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, collega's, wanneer ik hier sta doet mij dit denken aan een ander avondlijk debat, waar eens een spreker zei : Mijnheer de Minister op dit late uur is er weinig animo in de zaal. De vertaling luidde : à cette heure tardive il y a peu d'animaux dans la salle. Dit getuigt misschien van weinig respect tegenover u, maar ik ben blij dat u het geduld opbrengt om hier nog steeds aanwezig te zijn. Een recente studie van het West-Vlaams Economisch Studiebureau die meer een toeristisch beleidsplan uitstippelt voor de gemeente Knokke-Heist, geeft een aantal tendenzen aan die kenmerkend zijn voor het toerisme aan de kust, en zelfs ook een aantal noden voor het toerisme in het algemeen in Vlaanderen.

Desutter

In de eerste plaats blijkt uit deze studie dat het toerisme een snelgroeiende economische sector is, waarvan het belang onderschat wordt. Men kwam tot de conclusie dat de omzet aan de kust alleen per jaar meer dan 80 miljard bedraagt.

Ten tweede, zijn er verschillende gebruikers van het toeristisch produkt, inwoners en toeristen, waarbij dan nog een onderscheid kan worden gemaakt tussen tweede verblijfstoeristen, verblijfstoeristen en ééndagstoeristen. Tussen deze groepen kunnen er belangenconflicten ontstaan, hun centrale bekommernis is evenwel dezelfde, wonen of verblijven in een kwaliteitsomgeving.

Met het toeristisch produkt wordt bedoeld de verschillende gemeenten met hun typische infrastructuur en imago. Verschillende indicatoren wijzen erop dat de kwaliteit van de leefomgeving wordt bedreigd, onder meer door een voortschrijdende verstedelijking, waardoor de onderscheiden gemeenten in elkaar dreigen te vergroeiën en aldus hun eigenheid zouden verliezen. Dit is niet alleen het geval voor de kust. Meer en meer open ruimten worden door beton opgeslorpt waardoor de toeristische gemeenten hun eigen en eerste troef kwijtspeelen. Het is trouwens daarom dat ik samen met collega **Loones** een decreet heb ingediend ter bescherming van wat nog overblijft, niet alleen aan kustduinen, maar ook aan open ruimten in het algemeen.

Een andere factor die de kwaliteit van de leefomgeving in het gedrang brengt, is het toenemend verkeer. Meer bepaald wordt het sluipverkeer dat op zoek is naar een parkeerplaats bijzonder prangend. Ontegensprekelijk dient naar alternatieve oplossingen, bijvoorbeeld rentparkings te worden gezocht, teneinde de centra leefbaar en attractief te houden.

Het behouden en beschermen van het toeristisch produkt is dus niet langer een zaak van toerisme alleen maar ook en evenzeer een kwestie van ruimtelijke ordening, milieu en verkeersplanning.

Het is tevens bekend dat het aantal hotels aan de Belgische kust en in Vlaanderen in het algemeen gestaag afneemt. Enerzijds is er de toename van het appartementstoerisme, waarvoor veel woningen en zelfs hotels worden verbouwd. Anderzijds dienen de logiesverstreckende bedrijven zich in regel te stellen met de vereiste brandveiligheidsvoorschriften, wat vele kosten met zich brengt.

Zoals ik reeds bij de bespreking van de begrotingen van 1990 en 1991 aanhaalde, wordt ook in hogergenoemde studie gepleit voor de aanleg van zogenaamde hotelzones, naar analogie met ambachtelijke zones of industriezones, namelijk gebieden waar betaalbare ruimte wordt gecreëerd om de bouw van nieuwe hotels te stimuleren, zoals dit bij voorbeeld in Ashford aan de uitgang van de chunnel het geval is.

Uit statistieken in hogergenoemde studie blijkt dat aan de Belgische kust 88 ten honderd van de verblijfstoeristen uit eigen land komen, 4 ten honderd uit Duitsland, 3 ten honderd uit Nederland en 5 ten honderd uit andere landen.

In 45 ten honderd van de gevallen gaat het om het doorbrengen van de hoofdvakantie, in 34 ten honderd om een korte vakantie en in 21 ten honderd om een tweede vakantie. Dit verklaart een sterke concentratie op het hoogseizoen. Nochtans zijn het de tweede en korte vakanties die de groeimarkten vormen : tijdens de periode 1985-1988 brachten de Belgen 5 ten honderd minder hun hoofdvakantie door aan de Belgische kust ; de tweede vakanties en korte vakanties daarentegen namen respectievelijk toe met 47 en 70 ten honderd. Daarenboven blijken de Belgische verblijfstoeristen een zeer sterk gewoontepubliek te vormen, met een geringe vernieuwing van het huidige cliënteel als gevolg.

De belangrijkste doelstellingen met betrekking tot het verblijfstoerisme zijn : een betere spreiding van de vraag doorheen het jaar en een betere spreiding over de verschillende segmenten. Dit kan worden gerealiseerd door een selectieve groei buiten het hoogseizoen in welbepaalde

marktsegmenten. Als bijkomende doelstellingen worden gesteld : het behoud van de huidige klanten en het stimuleren van het herhaalbezoek, de vernieuwing van het cliënteel door het actief bewerken van de groeimarkten van de tweede en korte vakanties in België, Duitsland en Nederland en het maximaal verminderen van de negatieve effecten van de verstedelijking.

Dus wordt gepleit voor een spreiding in de tijd van het verblijfstoerisme en voor het tegemoetkomen aan de stijgende vraag naar korte en tweede vakanties.

Naast de marktstrategie is ook de produktstrategie van belang. Deze wordt gericht op twee grote doelstellingen : enerzijds de algemene herwaardering van het toeristisch produkt en anderzijds de aanpassing van het toeristisch produkt aan de gevolgde strategie.

De herwaardering van het toeristisch produkt betekent het verbeteren van de kwaliteit van de omgeving. Hiervoor moeten de negatieve effecten van de verstedelijking maximaal worden gereduceerd : het verminderen van de verkeersdruk en van de parkeerproblemen, het adequaat opvangen van het eendagtoerisme, het vastleggen van strikte richtlijnen voor de ruimtelijke ordening, de stadsverfraaiing, het verbeteren van de netheid.

Het aanpassen van het toeristisch produkt aan de gevolgde strategie omvat het logiesaanbod en de produktvernieuwing. Onder logiesaanbod verstaan we de creatie van een hotelzone, het beschikbaar stellen van huurwoningen voor korte verhuurperiodes of voor verhuring per dag, de invoering van prijsforfaits.

Bij produktvernieuwing denken wij aan een congresinfrastructuur, een sportinfrastructuur, een jachthaven, wandel- en fietspaden, comfortabele campings, jeugdtoerisme, evenementen en manifestaties, casino's, het inschakelen van de mogelijkheden van het hinterland, het rurale toerisme.

Ten slotte wordt de toeristische beleidsstructuur bepaald door de orga-

Desutter

nisatiestrategie, opgebouwd rond het aanmoedigen van een professioneel toerismebeleid, een actieve marktwerking, het verbeteren van de samenwerking tussen de overheid en de privé-sector en het verbeteren van de werking van de toeristische instanties.

Professioneel toerisme vergt onder meer de continue vorming en opleiding van het personeel.

De samenwerking tussen overheid en privé-sector kan worden verbeterd door een duidelijke doorstroming van informatie over het gevoerde beleid, het doorspelen door de privé-sector van marktgegevens, de gezamenlijke uitbouw van arrangementen en door een gezamenlijke promotie.

De toeristische instanties kunnen hun werking verbeteren door een taakverruiming naar actieve onthaalcentra, door het expliciet beklemtonen van de wervende en coördinerende rol. Het spreekt voor zich dat een actieve promotie op welbepaalde markten is vereist en dat hiervoor de nodige budgetten beschikbaar moeten zijn.

Het staat buiten kijf dat een goed in de markt liggend produkt met de nodige omzichtigheid dient behandeld te worden, wil het niet ten onder gaan in een concurrentiële wereld. Het dient dan ook van tijd tot tijd aangepast te worden aan nieuwe marktmogelijkheden. Door niet te investeren en door geen nieuwe marktsegmenten aan te boren is het, hoe goed ook, mettertijd ten dode opgeschreven. Het is niet voldoende een goed toeristisch produkt te creëren en een bepaald imago op te bouwen. Het is evenzeer noodzakelijk dit produkt en dit imago bekend te maken.

In het kader van deze beschouwingen heb ik volgende vragen.

Een eerste bescheiden stap inzake interdepartementale benadering van onder meer het toerisme werd gedaan bij de instelling van een Commissie voor Landinrichting door de Vlaamse Executieve bij besluit van

26 april 1990. Het toerisme heeft een vertegenwoordiger in deze commissie.

Het VCGT kan ontegensprekelijk een belangrijk rol spelen als coördinerend beleidsorgaan voor het toerisme bij het onder de aandacht brengen van de verschillende deelaspecten van de toeristische activiteit. In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 35 van 31 oktober 1990, deelde de Minister mij mee dat de nodige stappen gedaan werden om een versterking van de band tussen de parastatale VCGT en de Executieve te bewerkstelligen, onder meer met de bedoeling de link met Ruimtelijke Ordening en met andere departementen beter op te volgen en beleidsmatig te vertalen.

De heer J. Loones : Het zou mij bijzonder interesseren te weten of de CVP reeds haar standpunt heeft bepaald inzake het ontwerp van decreet dat bij de Vlaamse Executieve is ingediend.

De heer M. Desutter : Dat zal pas eerstdaags gebeuren en misschien kunnen wij dan zoals bij andere gelegenheden hetzelfde standpunt verdedigen.

Inzake de motor van het toerisme, de hotelsector, wil ik de Minister volgende vragen stellen.

Worden reeds initiatieven genomen om zogenaamde hotelzones te creëren ? In Vlaanderen waren er voor de inwerkingtreding van het decreet op de logiesverstreckende bedrijven 882 hotels bekend. Op 8 november 1990 waren 892 vergunningen verleend conform het decreet. Hoeveel vergunningen werden thans reeds verleend, of beter gezegd hoeveel blijven er nog over van de 298 ?

In de eerste zes maanden van 1990 werden 99 dossiers gunstig geadviseerd voor een totaal premiebedrag van 78.747.290 frank. In november 1990 was daarvan 31.365.580 frank aan premies uitbetaald. Zijn de overige uitbetalingen in verband met deze dossiers thans reeds gerealiseerd ?

Door het technisch comité voor de logiesverstreckende bedrijven wer-

den tot 8 november 1990 139 dossiers gunstig geadviseerd voor een totaal bedrag van 143.825.838 frank. Geen enkel van deze dossiers was echter reeds vastgelegd. Wat is de stand van zaken op het ogenblik ?

Half november 1990 werd het aantal hangende dossiers geschat op een honderdtal. Is deze achterstand ondertussen weggewerkt ? Hoeveel aanvragen voor toelagen zijn momenteel nog hangende ?

Op de begroting 1990 had het VCGT een vastleggingskrediet van 59 miljoen ingeschreven. Tijdens het eerste semester van 1990 werden echter reeds voor een totaal bedrag van 78.747.290 frank dossiers gunstig geadviseerd. Bij de bespreking van de begroting 1991 deelde de Minister mee dat hij er zou op toezien dat de begroting 1991 van het VCGT maximale waarborgen biedt om een vertraagde uitbetaling van hotelpremies te vermijden. Welke initiatieven werden in dit verband genomen ? Welk percentage van de vastleggingskredieten is momenteel uitbetaald ? In welke mate betreft het dossiers die in 1990 of in 1991 gunstig werden geadviseerd ?

Een ander punt betreft de marktstrategie. Heeft er nog overleg plaats met de onderwijswereld om tot een zekere vakantiespreiding te komen ? Welke initiatieven worden genomen om korte en tweede vakanties te stimuleren ?

Ik wens de Minister nog volgende vragen te stellen in verband met produktstrategie. Welke initiatieven worden door het VCGT genomen om het Vlaamse toeristisch produkt te verbeteren ? Is er overleg ter zake met ruimtelijke ordening, openbare werken, enzovoorts enerzijds en de lokale toeristische instanties anderzijds ?

Hoever staat het met het decreet op de kampeertreinen ? Bij de bespreking van de begroting 1990 verklaarde de Minister dat het ontwerp-decreet in voorbereiding was. Wellicht zijn thans, ongeveer twee jaar later, de voorbereidingen achter de rug ? Wanneer mag het decreet worden verwacht ? Is het vijfjarenplan inzake

Desutter

het sociaal toerisme thans reeds beëindigd ? Welke initiatieven worden uitgewerkt naar de jeugd toe ?

Inzake het congresterisme is het project Beautiful Belgium, waarvan de Minister meedeelde dat het in november 1990 in een oriënteringsfase verkeerde, reeds van start gegaan, en met welke resultaten ? Wanneer kan het decreet op de reisbureaus, eindelijk worden verwacht ?

Tenslotte nog enkele vragen in verband met de organisatiestrategie. Het is bekend dat elke regio een ander toeristisch aanbod heeft en veelal een specifieke promotie naar specifieke doelgroepen voert, veelal met te weinig middelen, zodat de promotie nauwelijks resultaten oplevert.

In welke mate neemt het VCGT het op zich om het wijd gevarieerd spectrum van mogelijkheden als een eenheid naar buiten te brengen in binnen- en buitenland ? Worden op regionaal vlak bijvoorbeeld folders gemaakt die een bundeling bieden van de mogelijkheden in Vlaanderen inzake sporten, gastronomische geneugten, jeugdvakanties, congresmogelijkheden, watertoerisme enzovoort ? In welke mate wordt bijscholing van personeel in toeristische diensten door het VCGT gecoördineerd ?

In zijn nota van 24 april 1990 deelde de Minister mee dat hij aan het VCGT gevraagd had creatiever te zijn om bedrijven te betrekken in een gezamenlijke toeristische promotie. In november 1990 had hij op deze nota nog geen respons ontvangen van het VCGT. Is dit thans reeds het geval ? Zijn er dit jaar reeds nieuwe vormen van joint-promotion uitgewerkt ? Welke campagnes werden reeds uitgewerkt, naar welke markt toe ? Welke nieuwe eigen inkomsten heeft dit voor gevolg gehad ?

Welke initiatieven zijn dit jaar reeds genomen om gezamenlijk arrangementen uit te bouwen, bijvoorbeeld de samenwerking toeristische instantie — logiesverstrekkend — bedrijf openbare vervoermaatschappij.

Mijnheer de Minister, u bent een vlotte jongen, u komt bij mij positief over. Ik stel echter vast dat u het zeer goed uitlegt, dat u mooie beloften doet, maar dat er op decretaal vlak tot op heden toch nog niet zo veel te merken valt. Ik had ter zake meer van u verwacht, maar misschien is het nog niet te laat.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik vind de heer Desutter een even aardige jongen. Zijn vraag bevreedt mij echter een beetje. Hij vraagt zich af waarom bepaalde decretale initiatieven zo moeilijk tot stand komen. Hij kan het antwoord op die vraag onrechtstreeks vinden in de vraag die de heer Loones hem heeft gesteld, toen die het CVP-standpunt in verband met het ontwerp-decreet tot wijziging van het oprichtingsdecreet van het VCGT wilde kennen. U heeft toen gezegd, mijnheer Desutter, dat dat standpunt eerstdaags zal worden bepaald. Dit is nu een voorbeeld van een ontwerp van decreet dat het de Executieve moet mogelijk maken een grotere invloed te krijgen op het toeristisch beleid, maar dat bij de Executieve blijft steken omdat tot nog toe alleen de heer Loones namens de Volksunie-fractie zijn steun aan het ontwerp toezegde. De twee andere meerderheidsfracties hebben blijkbaar nog geen standpunt ingenomen. Dit maakt het werken een beetje moeilijker.

Het zijn altijd de parlementsleden van de kust die mij over het toeristisch beleid interpellieren. U weet dat ik een deel van mijn jaarlijkse vakantie steeds doorbreng in Knokke. Gelet op de steun van de heer Loones, zou ik er misschien beter aan denken mijn vakantie aan de westkust te plannen. U moet het echter niet als een bedreiging beschouwen.

De beide interpellanten verwijzen terecht naar de belangrijke coördinerende en interdepartementale rol van het VCGT. Heel wat sociaal-economische, financiële en culturele materies hebben raakvlakken met de toeristische sector en zijn zelfs vaak van essentieel belang voor het toerisme.

Ik denk hier aan de vakantiespreiding, de ruimtelijke ordening, wegeninvesteringen, milieubeleid en monumentenzorg.

Tot op heden speelde het VCGT bij dit alles een vrij beperkte rol. Blijkbaar is bij mijn collega's en hun administraties nog onvoldoende de reflex aanwezig om bij de voorbereiding van hun dossiers het VCGT te betrekken. Ik word als voogdijminister van het VCGT dan ook vaak in een laat stadium, pas bij het voorleggen van een document aan de Vlaamse Executieve, van deze lacune in kennis gesteld. Zo heb ik onlangs een toeristisch plan voor de heropbouw van de oostkust van collega Sauwens en een nota over verblijfsrecreatieparken van collega Waltniel naar een werkgroep moeten verwijzen, omdat het VCGT niet betrokken was bij de voorbereiding ervan. Het VCGT zelf zou echter ook agressiever dan nu haar rol moeten spelen. Soms wordt het VCGT wel betrokken, maar dan zonder veel resultaat. Dit was onder meer het geval bij het vastleggen van de vakantieperiodes.

Er is dus een mentaliteitswijziging nodig. Alle departementen van de Vlaamse Gemeenschap moeten het belang van de link met het toerisme erkennen. Ik van mijn kant probeer bij elk dossier dat ik voor de Executieve te behandelen krijg, waar nodig op de link met het toerisme te wijzen. In mijn voorontwerp van decreet tot wijziging van het oprichtingsdecreet van het VCGT is deze bekommerning trouwens expliciet vermeld.

Met dit overzicht van de stand van zaken heb ik dus reeds gedeeltelijk op de vragen geantwoord.

Na de beslissing van de Vlaamse Executieve om, niettegenstaande mijn voorstellen, het VCGT toch als parastatale B te behouden in plaats van het opnieuw te integreren in de administratie — ik was de mening toegedaan dat bepaalde taken, zoals bijvoorbeeld promotie, een onafhankelijke structuur naar het voorbeeld van de Franse Gemeenschap vereisten — leek het mij toch gewenst om alles in het werk te stellen om de band tussen Executieve enerzijds en het VCGT anderzijds te versterken.

Dewael

Geïnspireerd door het door de Vlaamse Raad goedgekeurde decreet op de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel heb ik dan een voorontwerp van decreet uitgewerkt. Dit moet het VCGT ertoe verplichten binnen het algemene beleid van de Executieve te werken. Daarnaast wordt in de mogelijkheid voorzien dat het VCGT opdrachten krijgt van de Executieve. Verder moet deze laatste het investeringsprogramma van het VCGT goedkeuren en kan zij eigen accenten leggen inzake investeringen en toerisme. Dat alles is perfect mogelijk analoog met de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel. Ik verwijs naar het decreet van de heer De Batselier ter zake.

Dit decreet zou toelaten dat de Executieve meer directe verantwoordelijkheid draagt voor het toeristische beleid, rekening houdend nochtans met de autonomie van de parastatale.

Ik heb het voorontwerp ingeleid op de vergadering van de Executieve van 29 april 1991 na gunstig advies van de inspectie van Financiën.

De Executieve heeft het voorontwerp verwezen naar een werkgroep waarvan sommige leden, die tot de politieke meerderheid behoorden, het decreet overbodig achtten en verklaarden dat de autonomie van het VCGT moest worden gevrijwaard en dat het parallellisme met BLOSO groter is dan met de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel.

Ik ben het met deze zienswijze van de interkabinettenwerkgroep niet eens en heb mij voorgenomen het voorontwerp opnieuw bij de Vlaamse Executieve in te leiden.

Het is goed te onderstrepen dat dit voorontwerp levensbelangrijk is wanneer wij in de Vlaamse Raad én in de Executieve een grotere betrokkenheid bij het toeristische beleid wensen tot stand te brengen. Het ontwerp beoogt niet meer dan het leggen van de linken.

Ik kom nu tot de beleidsnota van het VCGT waarnaar werd verwezen. Ik heb reeds op 24 april 1990 aan het

VCGT de opdracht gegeven een toeristisch beleidsplan voor de jaren negentig uit te werken op basis van een aantal door mij aangereikte mogelijke oriëntaties. Het heeft tot mijn ergenis — vandaar de noodzaak om de beleidsimpact via een decreet te versterken — geduurd tot 5 december 1990 vooraleer de Raad van Bestuur dit dossier ernstig ter hand heeft genomen. Een ontwerp beleidsnota werd besproken tijdens haar vergaderingen van 24 april 1991 en 29 mei 1991, echter zonder een formele goedkeuring ervan.

Ik heb nu het VCGT met aandrang gevraagd deze aangelegenheid in haar junivergadering te finaliseren. Ik neem mij dan voor om een beleidsbrief toerisme in te dienen bij de Executieve en bij de Vlaamse Raad. Deze beleidsbrief zal de VCGT-beleidsnota bevatten, aangevuld met een aantal beleidslijnen van mijzelf als voogdijminister, onder meer over de tot stand te brengen decreetgeving. Het spreekt voor zich, mijnheer Desutter, dat in de VCGT-nota de markt-, productie en organisatiestrategie van het VCGT, waarnaar u verwijst, moet worden verwerkt.

Ik kom zo tot de decreetgeving. U hebt beiden naar bestaande of nieuwe decreten verwezen en naar een stand van zaken gevraagd.

Wat de hotels betreft, werden op 6 juni 1991 400 vergunningen afgeleverd en waren 43 volledige dossiers ingediend die eerlang een vergunning kunnen bekomen. Het VCGT heeft op 7 juni de nodige maatregelen getroffen om de uitvoering van het hoteldecreet verder maximaal te waarborgen.

Zo werd aan alle logiesverstreckende bedrijven die in overtreding zijn een ingebrekestelling gestuurd en de burgemeesters van alle gemeenten werden in kennis gesteld van de situatie in hun gemeente. Binnenkort zullen de daartoe door de Vlaamse Executieve aangestelde ambtenaren van het VCGT bij die logiesverstreckende bedrijven die in overtreding zijn processen-verbaal opmaken, die dan aan het bevoegde parket worden overgemaakt. Het is dan aan de gerechtelijke instanties om hun verant-

woordelijkheid te nemen en maatregelen te treffen

Collega Desutter vroeg ook naar de stand van zaken inzake de uitbetaling van hotelpremies. Welnu, vorig jaar, in 1990 werd op de begroting van het VCGT voor een bedrag van 72.612.779 frank aan premies voor logiesverstreckende bedrijven vastgelegd. Hiervan werden reeds voor 56.390.147 frank premies uitbetaald.

De begroting 1991 voorziet in een vastleggingskrediet van 97.850.000 frank voor hotelpremies. Van dit bedrag werd tot op heden 40 ten honderd vastgelegd, om precies te zijn voor een totaal bedrag van 38.215.051 frank.

Nochtans, zijn door het Technisch Comité logiesverstreckende bedrijven reeds dossiers gunstig geadviseerd voor een bedrag van 202.479.741 frank die nog niet zijn vastgelegd en een vijftigtal dossiers zijn in onderzoek. De oorzaak van deze schijnbare discrepantie is dat de Raad van Beheer de vastlegging pas doet, als het betrokken hotel over een vergunning beschikt. Op deze wijze wordt de uitbetaling van de premies in de tijd gespreid.

Ik wil er tevens op wijzen dat ik aan het VCGT de opdracht heb gegeven in haar begroting de uitvoering van het hoteldecreet maximaal te realiseren. De Raad van Bestuur van het VCGT heeft mij meegedeeld dat indien nodig nog een begrotingswijziging ten gunste van hotelpremies kan gebeuren in de loop van dit jaar. Ter informatie kan ik nog aan collega Desutter mededelen dat inzake de hotelsector er in het VCGT geen initiatieven genomen zijn voor de creatie van hotelzones.

Dan kom ik tot de reisbureaus. In de sector reisbureaus is de legistische situatie zeer complex omdat de nationale overheid nog bevoegd is voor de vestigingsvoorwaarden en de consumumentenbescherming. De kabinetten Grafé van de Franse Gemeenschap en Maraitte van de Duitstalige Gemeenschap en de Voorzitters van het Vlaams en Franstalig Technisch Comité Reisbureaus hebben een tekst voor aanpassing van de wetge-

Dewael

ving opgesteld, vanuit het streven de opties van de diverse Gemeenschappen zoveel mogelijk te stroomlijnen, wat tot nu toe uitstekend lukt. De beide technische comités hebben de tekst geadviseerd op 30 mei. De Vlaamse Adviesraad en zijn Franstalige tegenhanger bespreken de tekst op 19 juni. Daarna worden de tekstvoorstellen via juridisch onderzoek opgesplitst in wat nationaal moet worden geregeld en wat op niveau van de Gemeenschappen moet worden ingevuld. Pas dan zal door de drie Gemeenschapsministers, bevoegd voor toerisme, het nationale niveau gesolliciteerd worden. Dat is dus zeer complex en de staatshervorming heeft, wat dat betreft, de zaken niet vereenvoudigd, laten wij dat maar toegeven.

Wat de kampeerterrinen betreft, bereikte mij op 4 juni officieel het door de Vlaamse Adviesraad op 17 april uitgebrachte advies over het voorontwerp van decreet op de openlucht recreatieve verblijven. Ik zal dit ontwerp de komende weken, dus nog voor het reces, inleiden bij de Vlaamse Executieve.

Collega Desutter heeft ook nog een aantal vragen gesteld over het beleid dat het VCGT voert, met name haar produktstrategie, haar **organisatie**strategie en haar marktstrategie. Uiteraard zullen deze elementen deel uitmaken van de beleidsnota die het VCGT dient voor te leggen. Na consultatie van het VCGT, met het oog op deze interpellatie, kan ik wel al het volgende verduidelijken.

Wat de promotiestrategie aangaat, moet het VCGT binnen de door de Executieve vastgelegde schoolvakanties en rekening houdend met de vakantieperiodes in andere landen, door middel van promotie-acties rond korte vakanties een maximaal resultaat nastreven. Deze acties worden gegroepeerd rond Vlaanderen Vakantieland en Feest in België. Vooral de promotie in de buurlanden wordt op deze acties toegespitst met speciale arrangementen.

De produktiestrategie situeert zich, naast de uitvoering van het hotelde-

creet, het op komst zijnde kampeerdecreet en het decreet reisbureaus, vooral op het sociaal toerisme. Het vijfjarenplan sociaal toerisme 1986-1990 is beëindigd. Er wordt momenteel gewerkt aan een nieuw plan voor de komende vijf jaar. Naar de jeugd toe zijn op dit ogenblik volgende dossiers in uitvoering : jeugdherbergen Tongeren en Gent, jeugdvakantiehuizen Ten Berg in Merelbeke, Heidepark in Waasmunster, de Scoutel in Antwerpen, Heibrand in Westmalle, Hoogveld in Veldegem.

Het project Beautiful Belgium stuit op het probleem dat tot nu toe geen geschikte locatie wordt gevonden in het centrum van Brussel.

De organisatiestrategie is de volgende. Het VCGT presenteert Vlaanderen als toeristische bestemming met diverse instrumenten : via campagnes, brochures, persvoorlichting in binnen- en buitenland, bewerking van de tussenhandel zoals de reisbureaus, door prospectie en het organiseren van workshops en stands op beurzen. Conform de huidige markt-tendens wordt hier vooral de nadruk gelegd op korte vakanties.

Het VCGT geeft de brochure Flanders Budget Holidays uit met informatie over jeugdtoerisme en bij BE-CIB is er een brochure over congressfaciliteiten. De publikaties van provincies en VVV's vullen dit informatiepakket aan. Sinds 1989 organiseert het VCGT ook jaarlijks cursussen voor het VVV-personeel.

Tussen het VCGT en het bedrijfsleven bestaan er vooral vormen van samenwerking, waarbij brochures worden gefinancierd, of de aanwezigheid van het VCGT op vakbeurzen en workshops mede wordt betaald door het bedrijfsleven en de VVV's.

Mijnheer de Voorzitter, ik geloof dat ik een zo volledig mogelijk antwoord heb gegeven op de vele vragen die door de interpellanten werden gesteld.

De Voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer J. Loones : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor

het volledig antwoord. Wij stellen eens te meer vast dat op Vlaams niveau het toerisme en alle belangen ervan, die ook door collega Desutter werden geschetst, toch wel zeer stiefmoederlijk worden behandeld. Het is zeer vervelend dat men daarvoor geen politiek verantwoordelijke kan aanwijzen. Wij kunnen het dus eigenlijk Minister Dewael met zijn beperkte bevoegdheden niet kwalijk nemen dat de zaken niet vlugger vooruitgaan. Daarom bevestig ik nogmaals dat de Volksuniefractie het zo belangrijk vindt dat het decreet ter zake zeer vlug wordt behandeld in de Vlaamse Raad. Ik stel ook met genoegen vast dat hetzelfde ontwerp opnieuw werd ingediend.

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer M. Desutter : Mijnheer de Voorzitter, ik betreur het enigszins dat de Minister zich verstoopt wanneer het gaat over de hervorming van het VCGT. Deze instelling bestaat nog maar pas en wij hebben misschien de vergissing begaan teveel adviesorganen op te richten. De procedure is dan ook zeer lang en daarom zou de Minister graag zelf ingrijpen. Ik meen echter dat wij niet op de hervorming moeten wachten om concreet iets meer te doen.

Het verheugt mij dat het decreet op de kampeerterrinen en de reisbureaus mag worden verwacht. Het is nooit te laat om te hopen.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, ik heb al herhaalde malen gezegd dat men moet weten wat men wil. Als men bij het voeren van het toeristisch beleid opteert voor de techniek van de parastatale B, dan weet men dat de interventiemogelijkheden van de voogdijminister beperkt zijn en dat men de beleidsautonomie van die parastatale moet respecteren.

Ik verheug mij over de steun die ik kreeg vanwege de Volksunie. Hopelijk wordt het niet hetzelfde verhaal als bij het ontwerp-decreet podiumkunsten, waaraan door de verschil-

Dewael

lende fracties verbaal wel veel steun werd betuigd, maar waar men binnen de Executieve finaal steeds opteerde voor een uitstel.

Mijnheer Desutter, u mag het mij niet kwalijk nemen dat ik de verschillende adviesorganen consulteer. Indien wij technische comités tot stand brengen en die steeds zouden kortsluiten door niet op hun adviezen of voorstellen te wachten, dan zou u mij misschien interpellieren om mij te vragen waarom ik de verbinding met het VCGT opblaas. Ik heb dus geopteerd om te wachten op het voorstel van het bevoegd technisch comité. Dat vraagt allemaal wat meer tijd. Maar daarvoor heeft men nu eenmaal geopteerd met de Raad van het Bestuur, de Vlaamse adviesraad en de technische comités. Het staat de Vlaamse Raad echter altijd vrij om het bestaande decreet te wijzigen. Ik heb die voorstellen gedaan. Misschien kunnen wij deze, zoals bij het Podiumdecreet, als een voorstel van decreet laten inleiden opdat de zaken wat sneller zouden vooruitgaan.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. Baldewijns tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de gevolgen voor het onderwijs van de terugkeer van de Belgische militairen uit Duitsland

De Voorzitter : Op verzoek van de interpellant wordt de interpellatie van de heer Baldewijns tot Minister Coens over de gevolgen voor het onderwijs van de terugkeer van de Belgische militairen uit Duitsland verschoven naar een volgende vergadering.

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening en Huisvesting, over het omleidingskanaal tussen het Albertkanaal en de haven van Antwerpen

De Voorzitter : Na overleg met de interpellant wordt de interpellatie van de heer Dierickx tot Minister Sauwens en Minister Waltniel over het omleidingskanaal tussen het Albertkanaal en de haven van Antwerpen

verschoven naar een volgende openbare vergadering.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermee zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor datum, plaats en uur van de volgende Openbare Vergadering over te laten aan het Bureau en de Voorzitter.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 20.20 uur.